

Univerzita Hradec Králové

Filozofická fakulta

Katedra sociologie

Pohled dětí na rozvod rodičů

Příloha

Autor: Zuzana Doležalová

Studijní program: B6703 Sociologie

Studijní obor: Sociologie obecná a empirická

Forma studia: prezenční

Vedoucí práce: RNDr. Mgr. Lucie Vítková, PhD

Hradec Králové, 2018

Obsah

Respondent č. 1	3
Respondent č. 2	10
Respondent č. 3	18
Respondent č. 4	26
Respondent č. 5	31
Respondent č. 6	39
Respondent č. 7	45
Respondent č. 8	56
Respondent č. 9	62

Respondent č. 1

Tazatel: Tak já bych tě nejdřív poprosila jestli by ses mi krátce představila. 00:00:00-0

Respondent1: Tak já jsem Eva, studuju v Hradci na filozofcký fakultě sociologii třetím rokem a je mi 22 let. 00:00:12-4

T: Dobře, máš nějaký sourozence? 00:00:15-7

R1: Mám bráchu, tomu je sedmnáct, chodí na střední. 00:00:25-8

T: A ty seš svobodná? Nebo.. 00:00:28-4

R1: Já jsem svobodná, bezdětná. 00:00:30-3

T: Dobře 00:00:32-8

R1: Nezadaná...smích 00:00:32-8

T: A tvoje nejvyšší dosažený vzdělání je tedy středoškolský, že jo? 00:00:36-4

R1: Jo mám střední, obchodní akademii s maturitou a teďka jsem teda na vejšce no.. 00:00:43-6

T: Umhmm a kolik bylo tobě a těm sourozencům teda tvému bráchovy, když se vaši rozváděli? 00:00:50-1

R1: Tak mně bylo dvanáct a bráchovi tím pádem bylo sedm. 00:01:01-0

T: Dobře, tak jo, mám tři kategorie otázek, před rozvodem, období rozpadu manželství a po rozvodu. Kdyby ti nějaký otázky byly nepřijemný, tak to můžem přeskočit. 00:01:08-3

R1: Ano. 00:01:08-3

T: Takže začnu tím, jestli si pamatuješ, jaký byly vztahy v rodině před rozvodem. 00:01:14-000:01:14-0

R1: No tak úplně, když jsem byla malá, tak si pamatuju jenom to dobrý, ale právě okolo toho rozvodu pak už bylo hodně hádek a to si myslím, že vedlo pak k tomu rozvodu, jinak jako normální, průměrná, obyčejná rodina, nic zvláštního, nic.. 00:01:38-8

T: Takže jako před tím než se rozvedli, tak všechno klapalo jak mělo jo? 00:01:39-0

R1: Um jo, myslim si, že jo. 00:01:44-2

T: Dobře. A jak dlouho byli vaši spolu než se rozvedli? 00:01:48-800:01:50-9

R1: No oni se brali, když už mě máma čekala, takže takovejch těch dvanáct, jedenáct, dvanáct let no byli svoji. 00:02:05-1

T: A jak si tehdy vnímala jejich vztah? 00:02:12-5

R1: Umm jako kolem toho rozvodu nebo jako ještě před? 00:02:14-1

T: No, jako ještě před jakože.. 00:02:16-2

R1: No tak upřímně si nepamatuju nějak, že by si říkali, že se mají rádi, dali si pusy, spíš takový jako máma s tátou no než jakoby partneři. 00:02:28-8

T: Jo dobře. A když se třeba někdy pohádali tak hádali se před váma? Jako před tebou a před bráchou? 00:02:36-8

R1: Taky no, pamatuju si hádky. 00:02:40-5

T: Takže ste byli svědkem hádek rodičů? 00:02:42-0

R1: Hm..někdy jo, občas jo. 00:02:45-0

T: Umhm. A když se pak teda jakoby chtěli rozvádět, tak řešili to s váma nebo to řešili sami spolu a vy ste o tom nevěděli a vám to bylo oznámeno jako hotová věc? 00:02:53-7

R1: No nám to bylo oznámeno jako hotová věc, od táty teda, protože táta se to dozvěděl, byl z toho jako špatnej a pak nám to vlastně řekli teda oba, že sme si sedli a řekli nám jako co to je vlastně, ten rozvod a že jdou od sebe...a jak to bude dál no. 00:03:16-7

T: A takže kdo teda přišel první s rozvodem, kdo se chtěl rozvést? 00:03:19-2

R1: Máma se chtěla rozvádět. 00:03:21-9

T: Dobře. A víš proč se rozvedli? Jakej tam byl důvod? 00:03:29-0

R1: No nerozuměli si určitě, jak sem říkala, že prostě se chovali už jenom máma a táta a né pár takže ta láska, jestli tam někdy vůbec nějaká byla, podle toho co říkala máma, tak vyrchala a mám takový tušení, že máma někoho měla i, no ale že by to byl..ale pak s nikým nebyla, takže to jako hlavní důvod asi nebude, ale.. 00:03:53-4

T: Takže si to jenom myslíš? 00:03:53-0

R1: Umm, protože fakt se asi hodně hádali nebo už pak vlastně spolu ani nemluvili vůbec, takže.. 00:04:04-2

T: Tak jo, tak dál, jakým způsobem měl na tebe vliv jakoby průběh toho rozvodu? Jako změnila si se v chování nebo jak ses chovala, jak ses cítila? 00:04:15-5

R1: No tak cítila sem se špatně, byli sme z toho voba s bráchou, ale ten byl ještě malej, takže ten z toho byl jako taky smutnej, ale ještě to tolik nechápal a byli sme z toho smutný, ale jelikož sme se jako normálně vídali, byli sme teda u mámy a vídali sme se s tátou.. 00:04:37-4

T: Já tě teda přeruším, já myslim jakoby dobu toho když se rozváděli víš jako přímo v tom období, né po, ale přímo, když se rozváděli, jako jestli ste spolu bydleli doma nebo jestli byly nějaký hádky častější. 00:04:51-2

R1: Jojojo, no spíš spolu jako nemluvili oni dva teda táta s mámou a my upřímně teďka si to nepamatuju. 00:05:03-7

T: Nepamatuješ? Takže a bydleli spolu, když se rozváděli? 00:05:04-3

R1: Jo to ještě jo, táta si vlastně pak našel byt, ale to bylo až po tom rozvodovým řízení no než si něco našel, takže určitě eště byl doma nebo spíš v práci teda byl no doma spíš jenom spal. 00:05:18-4

T: Dobře. A to, umm, dali ti na výběr u koho chceš zůstat po rozvodu? Nebo to bylo už jako rozhodnutý předem? [00:05:27-9](#)

R1: Ne, to prostě bylo jasné, že budu u mámy, protože sme měli barák že jo, a táta jenom provizorní zatím byt a v tý době... [00:05:37-9](#)

T: Takže sis vlastně nemohla vybrat u koho chceš bejt? [00:05:39-1](#)

R1: Nemohla no, v tý době vlastně bylo si myslim i zvykem, že prostě sou děti u mámy a než u táty. [00:05:51-1](#)

T: Umhm a teda v tom průběhu toho rozvodu takže se nehádali tak často jako před tím, když spolu teda spíš už nemluvili, takže tam nebylo vidět jakoby... [00:06:02-1](#)

R1: No... [00:06:02-1](#)

T: Dobře, umm a vlastně, když se vaši rozváděli, tak nepřemlouval tě jeden z rodičů teda ať si jakoby..teda jasné, že budete u mámy, ale i tak třeba táta, nepřemlouval tě ať u něho zůstaneš, nepodpláceli vás, prostě nepomlouvali jeden druhýho... [00:06:18-3](#)

R1: Během toho rozvodu ne ani, to prostě proběhlo, dá se říct v klidu úplně.. [00:06:26-0](#)

T: A po něm? [00:06:26-0](#)

R1: Byli sme vlastně s bráchou i rádi, že to tak dopadlo, protože ty hádky a to dusno tam, takže to bylo lepší, že šli od sebe a když se táta odstěhoval...potom už to bylo horší, protože když sme byli s mámou tak pomlouvala tátou a když sme byli s tátou tak pomlouval mámu až to pak došlo k tomu, že sme se vlastně s tátou úplně přestali vídat. [00:06:51-6](#)

T: Umhm, a co brácha? Jak ten vnímal rozvod rodičů? [00:06:56-7](#)

R1: No tak říkala sem, byl na to ještě malej a tak jako je to kluk, takže prostě na tom tátovi jako víc lpěl, chtěl ho vidět, no máma byla spíš pak jako proti a pak brácha vlastně onemocněl, vážně a on se o něj táta vůbec nezajímal takže, kvůli tomu to pak taky vlastně skončilo prostě...ted'ka je to v takový fázi, že se prostě nevidá ani já ani brácha s nim. [00:07:32-1](#)

T: Umhm a co prarodiče? Co tvoje babička s dědou a jakoby jak se oni stavěli k tomu rozvodu? Stáli spíš na straně tvý mamky nebo táty? [00:07:42-9](#)

R1: Jo, tak vlastně máma už měla jako svojí mámu, babičku, ta bydlela teda s náma a v podstatě se do toho nepletla vůbec to..měla, má tam svůj byt a vůbec jako si nepamatuju, že by něco říkala nebo tak. To naopak právě babička s dědou co jsou jako z tátovy strany, tak ty byli samozřejmě jako...nebyli z toho nadšený, oni už proti mamce byli, hlavně děda teda, jako zaujatý už když byli spolu, svoji, protože prostě táta byl z vesnice, máma byla z města, tak si každej prostě představovali jako pro ty svoje děti jako jiný partnery a nicméně se do toho rozvodu se jako taky nijak neangažovali a právě jak byl brácha nemocnej a táta se o něj nestaral tak si myslim, že je to takový nevyřešený ještě...já se neptám, už teď je to jedno, ale že údajně za to mohla právě babička jako z tátovy strany, že mu o tom nedala vědět, protože máma s tátou se po rozvodu vůbec nebavili jako... [00:09:04-1](#)

T: Takže mu nedala vědět, že je brácha nemocnej.. [00:09:05-7](#)

R1: Nonono, že je brácha nemocnej no.. [00:09:07-2](#)

T: Aha. [00:09:07-2](#)

R1: Ale podle mě to bylo jenom, aby nás to nezranilo nebo to říká babička kvůli tomu, aby nás to jako nezranilo, že táta prostě odjel na dovolenou do Chorvatska a nemohl prostě přijet jenom jako, když to tak řeknu "z blbýho Chorvatska" a nevím no, tady byly fakt jako rozpory a nepochopila sem proč teda ta máma jako to neřekla tomu tátovi ač se teda spolu nebavili tak tohle byla vážná věc, proč mu to nedala vědět a pak na něj nadává, že jako nepřijede no...přitom on o tom asi ani údajně nevěděl. 00:09:45-3

T: A takže vy se teďka s tátou vůbec jako furt nebavíte jo? 00:09:44-8

R1: Ne 00:09:44-8

T: Ani se neomluvil nebo jako neozval se vám nebo... 00:09:49-1

R1: No maximálně, bráchovi teda psal furt k narozeninám i k Vánocům a mně teda dlouhou dobu ne, protože já jsem byla ta, která řekla, že se s ním nechce vidat tak mně dlouhou dobu nepsal a pak najednou z ničeho nic mi k narozeninám přišla esemeska jenom jako všechno nejlepší a v týhle rovině to teďka je. 00:10:11-8

T: Takže, když se vrátíme k těm prarodičům, takže vlastně od strány tvýho táty byli víceméně rádi, že se rozváděj? 00:10:22-1

R1: Ummm jo, protože mámu moc nemuseli no, ale.. 00:10:24-2

T: A dávali teda najevo, že kvůli tvý mamce se rozvedli? 00:10:27-8

R1: No to určitě, to dodneška jako děda je takovej...když mluvíme o mámě, tak hned kroutí očima.. 00:10:40-4

T: Takže tvoje máma se jako s rodičema táty neviděla už vůbec? 00:10:42-6

R1: Ne to vůbec, my jo, my jako jezdíme, tuhle sme tam byli a s babičkou a s dědou se vidíme, ale nikdo to neřeší prostě jako tátu...on se na nás neptá, přes ně, my se na něj taky neptáme, nebo nevím třeba se zeptá jako babičky, dědy jestli sme tam byli, jak se máme, co děláme, ale nevím.. 00:11:08-8

T: A kdy si teda naposled viděla tátu jako osobně? 00:11:09-5

R1: No, kdy to bylo...v patnácti možná tak.. 00:11:19-4

T: Ty jo, to je docela douho 00:11:24-0

R1: Ale jakože, fakt jakože viděla, že jsme se jako...ne, vlastně pak sme se ještě viděli na oslavě, to měla babička sedmdesátiny myslím a to sme tam opravdu přijeli jenom jakože z musu..že tam prostě bylo plno lidí, celá rodina a tak sem tam jako byli, dali sme si slušně kafe a zase sme odjeli, ale přímou konfrontaci jako to už je fakt dlouho no..ale jelikož bydlí ve stejným městě jako já, tak se občas jako zahlídnem jo, to jako jo, ale opravdu jakože sme se bavili to už je dlouho. 00:12:03-6

T: A teda, když se teda vaši rozváděli, tak jak si říkala, že si myslíš, že mamka měla nějakýho přítele a jak na tom byl táta? 00:12:14-5

R1: Táta nikoho neměl určitě, protože ten, já si pamatuju prostě jak mi to oznamoval, že se rozváděj, že tam prostě brečel a byl z toho jako špatnej, to bylo snad poprvý a naposled, co sem ho viděla brečet, takže z toho byl špatnej a pochybuju, že by někoho měl, ale to je zajímavé...právě až po rozvodu, asi rok po rozvodu, si začal něco s nejlepší kamarádkou mojí mámy, takže..a právě, se nějak pak pohádali, kvůli tomu ještě, že jo, protože všechny problémy a to, že vlastně máma to plánovala už nějak ten rozvod, že jo, a to a že ta kamarádka beztak jako za ním šla a všechno mu řekla a tak..taková

podrazačka no. 00:13:03-7

T: No, tak jo, no a když se tě takhle všeobecně zeptám, tak jak ses cítila přímo po rozvodu? 00:13:10-9

R1: No to jsem byla smutná (smích), jako mrzelo mě to no, neuměla jsem si to představit jako nevím, myslím si, že sme ještě byli dost malý, kdyby mi bylo těch čtrnáct, patnáct ještě jo, ale v těch jedenácti, dvanácti je to ještě si myslím brzo. Ale zas jako na druhou stranu, takhle zpětně, si myslím, že je to dobře no, že se rozvedli, protože fakt si nepamatuju, že by si řekli, že se mají rádi, nějakou společnou fotku jak se držejí nebo to nemáme, nějaký hezký slovo jako... 00:13:52-1

T: Takže si myslíš, že to bylo dobrý řešení, ten rozvod? 00:13:53-4

R1: Jo to určitě no, ale mrzí mě, že se třeba teďka s tátou nevidáme to jo no, ale já jsem názoru, že on je táta a on by se měl starat o svoje děti, že jo. I když já jsem byla ta, která řekla, že už ho nechce vidět, ale kolik mi bylo, těch patnáct, šestnáct, když jsem mu to řekla, takže jak to může brát prostě vážně od pubertáka.. 00:14:18-4

T: Tak třeba se to časem změní a zase se dáte dohromady. 00:14:22-3

R1: Nevím už jsem teď dospělá a brácha už skoro taky, že jo. A to taky no...že bráchu v těch letech právě, kdy ho nejvíc potřeboval ho neměl no. 00:14:36-8

T: A takhle po tom rozvodu, cítila si se, že ste byli ve finanční tísti? Jakože by sis nemohla dovolit to co dřív, že prostě ste měli míň peněz? 00:14:47-7

R1: No právě naopak si myslím, že to bylo. Máma se nám snažila všechno dopřát, když to řeknu hnusně, tak vytrískala z táty dost peněz na alimenty, takže si myslím, že to bylo lepší, taky si to úplně nepamatuju, ale vím, že sme měli vždycky všechno, jako na kroužky sme chodili jo...jako měli sme všechno až třeba k narozeninám, ke svátku, k Vánocům a jakože né všechno jen tak, ale měli sme vždycky všechno, na tohle si stěžovat nemůžu. 00:15:27-1

T: Tak to je dobře. A když se teda vaši rozvedli, vyčítala si ten rozvod mámě, tátovi nebo třeba jestli si obviňovala sama sebe, bráchu nebo někoho jinýho? 00:15:36-4

R1: Tak v tý době toho rozvodu ne, to sem nějak na tím neuvažovala, ale teď zpětně právě říkám no, že sem za to mohla. Ne za rozvod, ale za to třeba teďka, že se nebavíme no, že sem řekla, že nechci, že se semnou svezl i brácha a právě, když sme byli u mámy tak házela špínu na tátou a zas obráceně, tak sem to dávala za vinu spíš mámě, prostě jo, že s tím vždycky začínala a když sme měli jet k tátovi, tak byla protivná jako proč a teďka, že je potřeba jet támhle, udělat tohle, že nás k němu nechtěla ani pouštět jako no. 00:16:18-6

T: Takže ze začátku měli střídavou péči? 00:16:20-9

R1: Jo ze začátku jo no, ale to bylo rok, dva, do těch patnácti. 00:16:27-8

T: Takže ze začátku ste byli ve střídavý péči a teďka ste vlastně ve výhradní péči matky? 00:16:35-0

R1: Jo, nebo ono možná to tak jako soudem furt je, že máme střídavou péči, ale když o nás nestojí, že jo, tak prostě k němu nechodíme a nevím jestli nějak řešili, že se to změnilo jako nebo...ono vlastně pak šel k soudu, že žádal o snížení alimentů právě kvůli tomu, že s ním jako nejsme a to, tak chtěl ještě jako snížit alimenty no a pak mu je navýšili ještě (smích). 00:17:15-5

T: Takže si se teda nemusela stěhovat, když se rodiče rozvedli? 00:17:19-2

R1: Ne, to je barák vlastně to měla napůl máma s babičkou. 00:17:32-4

T: Takže to zůstalo vlastně všechno zůstalo při starým? 00:17:32-3

R1: Hmm 00:17:32-3

T: A ještě když se zeptám jak dlouho tak trval ten rozvod? Jak dlouho se rozváděli? Bylo to jako delší nebo to proběhlo rychle? 00:17:42-1

R1: No já si myslím, že si to řekli a snad hned druhý den šli a podali žádost a pak se jenom čekalo než se to vyřídí a než se táta odstěhuje, že to právě netrvalo nějak dlouho. Nikdo jako nebyl proti, i když z toho byl teda táta špatnej tak to podstoupil, nedělal žádný zle. 00:18:00-3

T: Takže to probíhalo hladce...umm a teda když už se rozvedli tak našla si tvoje máma nebo táta novou přítelkyni, přítele? 00:18:10-7

R1: No tak jak jsem říkala, myslim si, že máma někoho měla.. 00:18:14-3

T: Ale myslim jako třeba teď už..ted' , předtim nebo už jich měla víc? 00:18:18-8

R1: Jo no, právě že ani ne jako byla dlouho sama, o nikom sme nevěděli až teď má teda přítele už asi třetí rok a táta má furt tu samou, tu kamarádku jako.. 00:18:34-4

T: Aha a jakej vztah vlastně máš k příteli mamky? Když s tátou se nevidáš.. 00:18:40-7

R1: Jojo dobrý no, takovej bambula (smích). 00:18:45-4

T: Jak bambula? Vysvětli to trošku (smích). 00:18:47-8

R1: No je takovej srandovní. 00:18:59-1

T: Ale tak jako nevadí ti? 00:18:59-1

R1: Nevadí, my si ze sebe utahujem no, on ze mě, já z něho, je takovej..řekne třeba: kafe, jídlo, co bude k jídlu, prostě i takovej ošklivej dá se říct, ale máma ho má prostě ráda a já tí to přeju a bohužel teda je to motorkář, takže začala jezdit na motorce, takže se o ní docela bojím, protože mají v létě jet do Rumunska až, no tak nevím. 00:19:30-1

T: Ty jo.. 00:19:30-1

R1: A uvidíme no, jak jim to vydrží. 00:19:34-1

T: A brácha ho bere jak? 00:19:35-6

R1: No brácha ho teda upřímně moc nemusí jo, to já vim, že mu do všeho kibicuje, brácha chce zase jako sám si dělat, třeba teďka sme dělali..barák opravujeme, rekonstruujeme, že jo, brácha by si chtěl sám to zkusit dělat a on právě ten přítel furt jenom chodí a kritizuje mu to no, takže ten ho moc nemusí upřímně. 00:19:55-9

T: Tak to jo, no a teda podle toho, co si mi říkala, tak vlastně vidíš spíš rozvod rodičů jako pozitivní než negativní věc? 00:20:05-8

R1: No tak s odstupem času určitě no, jako když jsem byla malá tak mi to bylo líto no samozřejmě. 00:20:13-3

T: A vidělas nějaký třeba pozitiva v tom, že se rozvedli? Jakoby jaký přesně. 00:20:16-5

R1: No že se nehádali, že sme neposlouchali hádky, že jsou prostě teďka asi šťastný oba. 00:20:32-3

T: A negativní asi to, že nejsou spolu. 00:20:32-8

R1: No a nejvíc mě štve, že sme vlastně přišli..jelikož teda máma zůstala v baráku a táta, aby aspoň něco měl, tak sme měli chatu, takže si táta nechal celou chatu a mrzí mě, že se tam v létě nemůžeme bejt, protože ta chata..máma říkala, že ji prostě budovali pro nás, pro děti, že jo, až vyrostem, že nám ji přenechaj no a teďka, když se snim nebavíme..to bylo taky ještě právě po tom rozvodu, když už jsem jako..donutila mě k tomu máma myslím, že se mám táty zeptat jestli tu chatu nechce přepsat jako na nás s bráchou, ale že jí dostanem až nám bude teda osmnáct , ale že do tý doby tam bude on a my pak..jakože pak už bude naše s bráchou a tak by se prostě čekalo až nám bude oboum osmnáct a to nevyšlo teda, tenkrát mi na to řekl, že jí chce prodávat, ale pořád tam je no. 00:21:43-3

T: Aha...teď bych se tě zeptala, jestli se nějak změnilo tvoje chování jakoby po rozvodu, jestli si se třeba chovala hůř, jestli si byla víc protivná, dělala si naschvály nebo špatný známky ve škole si měla? 00:22:05-8

R1: No tak s tou školou to nikdy nebylo slavný, takže tam si myslím, že se to nezměnilo a... 00:22:10-9

T: Jako víš jestli si dělala něco na truc prostě hnedka v ten první okamžik, že ti to bylo prostě líto tak si chtěla prostě naštvat rodiče... 00:22:18-2

R1: Jo no, jednou si pamatuju, že mě máma právě doma nějak naštvala, takže jsem zdrhla a šla jsem za tátou, tak z toho byl velkej problém..možná to bylo i víckrát, protože si pamatuju, že jednou mě u sebe nechal a podruhé, že sem tam na něj jako čekala, že sem seděla na schodech a strašně dlouho, že sem na něj čekala a on nepřišel, že byl teda asi v práci nebo někde, takže možná že jo, že sem dělala jako mámě spíš teda naschvály, že když se něco stalo, že sem hned utíkala k tátovi no. 00:22:49-8

T: A jak se k tomu stavíš dneska? Lituješ něčeho co si teda udělala? Že by si to dneska udělala jinak, že bys třeba.. 00:22:56-4

R1: Měla jsem si víc zjistit o tom co se stalo teda ne kvůli tomu rozvodu, ale spíš až pak, protože pak to bylo fajn jo, to bylo i dobrý, že sme měli dvoje narozeniny, dvoje Vánoce, jo táta nás prostě bral támhle na výlety a s mámou sme jezdili na výlety, že možná ten rozvod byl jako fakt dobrej, ale co se stalo pak to už bylo právě horší a to, tím že jsem si toho nezjistila víc, kdo za to může, co se stalo přesně a že sem řekla tak radikálně, že se s nim teda nechci vidět už no..a že to vzal tak vážn, že to prostě trvá x let, že se prostě nebavíme. 00:23:40-0

T: Třeba čeká, že ten první krok uděláš zase ty. 00:23:40-6

R1: Jo já jsem udělala akorát takovej krok, že sem přes dědu právě říkala, nějak sme se k tomu dostali, možná že se na nás táta ptal a já říkám, tak ať se zeptá mě osobně ať mi napíše, že chce jít na kafe, já s ním půjdu. To sem právě dědovi řekla a buď mu to neřek nebo to nechce prostě už no. Už sme dospělý no, tak asi není o co stát. 00:24:23-3

T: A když se tě zeptám jakej máš pohled na rozvod obecně tak asi tě to nijak neovlivnilo ne? 00:24:31-6

R1: No tak to je každýho věc, prostě když si ty dva nerozuměj tak ať se to...ale ať se prostě dohodnou i s dětma prostě ohledně..prostě měl by se brát ohled na děti a ne jenom na sebe, jakože určitě nemá cenu zůstat ve vztahu, pokud si ty dva nerozuměj, ale když už se teda rozvedou, tak ať prostě spolu pak vycházej tak aby ty děti prostě nemusely zažít právě to, co my s bráchou jako jo. 00:24:56-4

T: A takže do budoucna ty, jako chceš se vdát? 00:25:02-1

R1: No když si mě bude někdo chtít vzít, tak určitě (smích). 00:25:04-0

T: Takže tě to jako neodradilo, rozvod rodičů, že by ses bála? 00:25:08-0

R1: Ne, to ne. 00:25:08-0

T: Nebo že bys měla nějaký předsudky vůči tomu? 00:25:10-0

R1: Ne, to takhle mě to neovlivnilo určitě. 00:25:17-0

T: To je dobře. A teďka teda jakej máš vztah teďka s prarodiči táty? Máš ho furt stejnej jako byl před tím a nebo se to nějak změnilo? 00:25:24-7

R1: Je stejnej právě, občas za nima jedeme na návštěvu, bavíme se normálně jako...o ničem z minulosti jenom o přítomnosti.. 00:25:39-6

T: A těsně po rozvodu se k tobě chovali stejně nebo třeba ste se miň vúdali? 00:25:45-4

R1: No to bylo právě ještě víc, že jo, než teď, protože ten táta měl fakt malej byt a to, takže nás bral, když nás měl na tu střídavou péči, jednou za těch čtrnáct dní nebo jak to bylo, tak nás bral právě spíš k babičce a dědovi no, takže sem strávili čas nejenom snim, ale i s babičkou a dědou, vždycky ten společnej čas, protože on měl fakt malej byt a.. 00:26:08-8

T: Takže se dá říct, že vlastně rozvod rodičů neměl žádněj vliv na stýkání se s prarodiči? Ani po rozvodu, ani teď? 00:26:20-7

R1: Ne to vůbec. 00:26:22-8

T: A tak poslední věc, co se tě zeptám..jestli se pamatuješ jestli byl rozvod u vás v rodině už před tím? Jestli se třeba rozvedly tátovy rodiče nebo mamčiny rodiče? 00:26:35-5

R1: Ne ne ne, to právě babička co je z mamčiny strany, tak byli svoji s dědou, ale ten umřel a babička s dědou od táty jsou pořád spolu, už měli dokonce teďka stříbrnou svatbu, nebo zlatou, jo zlatou možná už no, takže je to právě krásný. No my jsme taková generace si myslim, že ty prarodiče právě jsou ještě většinou jako spolu no, pokud ten druhej nezemře třeba. 00:27:08-500:26:59-5

T: Dobře, tak jo, já ti děkuju, měj se ahoj. 00:27:09-9

R1: Ty taky, ahoj 00:27:15-1

Respondent č. 2

T: No ahoj. 00:00:02-5

R2: Ahoj. 00:00:03-1

T: Slyšíš mě? 00:00:03-1

R2: Ano. 00:00:06-0

T: Dobrý. Tak jo, tak rovnou začneme, tak já bych tě poprosila, jestli by ses mi krátce představila. 00:00:12-7

R2: Pavla Dernerová, osemdesátepátej ročník, rozvedená rodina. 00:00:28-9

T: Jo dobrý, tak já se tě ještě zeptám: máš sourozence? 00:00:33-0

R2: Mám, jednoho vlastního, máme oba rodiče stejné a od otce sestru a od matky později dva bratry. A pak je tady bratr, který je úplně od jiné ženy. 00:01:00-6

T: Jo a kolik bylo tobě, když se rodiče rozváděli? 00:01:05-3

R2: Kolem sedmého roku, protože to bylo kolem Vánoc a kolem Vánoc mám narozeniny. 00:01:17-0

T: Kolik bylo tomu sourozenci, kterého se to týkalo? 00:01:20-2

R2: Ten je, sestra je o rok a půl starší, takže kolem devíti, devět a půl, devět let. 00:01:33-0

T: Takže ty si říkala, že si rozvedená? 00:01:38-1

R2: Ano. 00:01:38-1

T: Dobře a tvoje dosažený vzdělání? 00:01:41-9

R2: Vysokoškolské. 00:01:45-6

T: Jo, doktorát že jo? 00:01:45-1

R2: Umhm. 00:01:47-0

T: Super, tak začnem. Pamatuješ si jaký byly vztahy v rodině před rozvodem? Jako všeobecně. 00:01:55-5

R2: Pamatuju si chvíle, kdy to všechno bylo v pořádku, kdy se mamka s tatškou měli rádi a byli na sebe milý, zdvořilý nebo aspoň to tak vypadalo, pamatuju si na...já mám svátek, kdy má moje mamka narozeniny, tak sme dostávaly dort obě dvě, pamatuju si na krásný Vánoce, ale taky si pamatuju na chvíle, a to bylo pak později, kdy už sme chodili do školy nebo kdy už vlastně to byl poslední předškolní rok a pak vlastně moje..jsem chodila do první třídy, kdy už to tak pohodové nebylo a když sme byli všichni společně doma. Táta, máma, já i sestra tak se to nedalo prostě, tam ty rodiče se už neměli rádi. 00:02:53-9

T: Umhm a jak dlouho byli spolu manželé než se rozvedli? Jestli si pamatuješ. 00:03:02-3

R2: Vzhledem k tomu, že sestře bylo devět, tak si myslím, že nějakých deset let spolu byli než máma odešla od táty nebo prostě než se rozešli, protože rozvod je po mé zkušenosti je až po půl roce, co spolu manželé nežijí. 00:03:25-6

T: Aha. 00:03:25-6

R2: Jako právně. Tam musí být ta proluka půl roku, protože během ní se vlastně ještě můžou dát dohromady nebo řešej děti nebo něco tak tam pro nás jako pro děti tam jde o ten rozchod co se děje právně sme vesměs ani nevěděli. 00:03:43-6

T: Takže to že se chtějí rozvést vám oznámili jako probírali to s váma nebo vám to bylo řečeno jako hotová věc? 00:03:53-3

R2: To nevím, ale myslím si, že to nebylo proč rozebírat, protože i jako malý děti sme cítili, že to není

dobře a spíš když sme se dozvěděli, že půjdou od sebe, tak spíš sem si pak říkala, proč už to neudělali dávno. A protože žít v těch..v té dusné atmosféře, to nebylo moc příjemný. 00:04:29-5

T: Jo a pamatuješ si kdo se chtěl rozvést? Kdo podal žádost? 00:04:32-8

R2: Ne 00:04:35-2

T: To nevíš, ani teďka to nevíš? Jakože po čase. 00:04:38-1

R2: Já si myslím, že po dohodě, že se společně prostě domluvili. 00:04:45-0

T: Jo takže to bylo vzájemný? Nebylo to jednostranný? 00:04:47-7

Určitě 00:04:53-3

T: Jo a když se rovnou zeptám jestli víš proč se teda rozvedli? 00:04:57-8

R2: Protože to nefungovalo. Táta podváděl mámu, možná máma podváděla tátu, to nevím, ale o tátovi se to ví a máma není ta co tohleto trpí, takže když ho přistihla při činu, tak to bylo asi jasný, takže možná z toho vyplývá i že máma podala jako žádost, ale na druhou stranu táta říká, že kdyby se nerozvedli, tak že by jí už taky nechtěl, že prostě má jinou mentalitu a tak, takže já si myslím, že to bylo vzájemné. 00:05:43-1

T: Umhm a teda teď přistoupim k tomu období, kdy se rozváděli. Mělo to na tebe nějaký vliv? 00:05:51-0

R2: Určitě, kterej nasměroval celej můj život a to jeden okamžik, asi pětiminutovej, kterej semnou jde celej život a to když mi nějaká pani, kterou jsem viděla prvně v životě mezi dveřma, obývánkem a dalšími pokoji, u komína byjvalýho, tak tam se mě zeptala: chceš bejt s mamkou nebo s taťkou? A bylo jasný a cejtla jsem to už jako sedmiletá, že se ptá a chce teď hned vědět co a jak a tak, prostě vůbec žádný prostor pro vyjádření, debatu, nic prostě řekni jasně táta nebo máma, přece v tom musíš mít jasno, koho máš radši nebo s kým chceš být, no takže tam vzešla moje rozpolcenost a začla jsem si uvědomovat podstatu rozumu a možná vychytralosti neob nějaké to, jak to bude pro mě příjemější nebo snadnější a to...samozřejmě první mě napadl táta a tomu říkám, že se rozhodovalo to moje já, ale můj rozum řekl, s tátou ne, jdi s mámou, protože táta je takovej a makovej, takže jsem šla s mámou. 00:07:22-5

T: Aha, umhm, tak a jak probíhal rozvod rodičů? Jestli si to pamatuješ, jestli to bylo rychlé, bezkonfliktně, jak to bylo doma. 00:07:32-2

R2: Na to si nevzpomínám, jenom vím, že sem dostali vysvědčení v první třídě, pololetní nebo pro mě to byla první třída, pro sestru třetí, tak sme dostaly vysvědčení a přes ty tři dny, co byly ty pololetní prázdniny sme přestěhovaly a k babičce, k máminý mámě a od pondělka sme začly chodit jinam, do jiné školy, já nevím kolik to je..stopadesát kilometrů daleko a do úplně jinýho prostředí, takže tahle změna byla hodně rychlá. To kdo balil věci a co se dělo s nábytkem z pokojíčku to jako pak sme věděly, ale to si nepamatuju. 00:08:25-0

T: Aha, takže rodiče spolu při rozvodu nebydleli? 00:08:27-5

R2: Nenenene, si myslím, já nevím co právní stránka, kdy se rozvedli nebo jak to řekli u soudu nebo tohleto, vůbec my sme u toho nebyly přítomný, protože sme řekly, že půjdeme obě dvě, já i sestra s matkou a pak už děti nepotřebujou být u soudu a neví, kdy to bylo, jak to bylo. To mám pak zkušenosti svoje, ze svého rozvodu, ale tyhlecty věci já už sem pak před soudem nebyla nikdy, nevím. 00:09:07-0

T: A když sis vybrala, že budeš bydlet u mámy, tak nepodplácel tě třeba táta nějakým způsobem jakože ať bydlíš u něj? 00:09:13-8

R2: Ne. 00:09:16-3

T: Bylo mu to jedno jo, že sis vybrala mámu? 00:09:20-2

R2: To nevim, jestli mu to bylo jedno, ale respektoval rozhodnutí, nepamatuju si, že by mi něco sliboval za to, když budu s ním nebo nevzpomínám si, nemůžu říct ano ani ne, nevim, ale pokud by to dělal nějakou násilnější formou, tak bych si to určitě pamatovala. 00:09:38-7

T: Dobře a jak vnímala rozvod sestry? Pamatuješ si to? 00:09:43-1

R2: Ne vůbec. 00:09:45-2

T: Nebavily ste se o tom spolu? 00:09:46-4

R2: Ne ne. 00:09:48-2

T: A co prarodiče? Nedávali třeba.. 00:09:52-6

R2: Který? 00:09:52-6

T: No jako rodiče rodičů, jak se k tomu stavěli oni? Jestli teda ovšem rodiče ještě měli. 00:10:02-0

R2: Ano mají oba dva rodiče, ještě dnes žijí. 00:10:08-2

T: Jako víš, jestli dávali za vinu třeba tátovi nebo mámě... 00:10:12-1

R2: Tátovi, určitě tátovi, protože když máma řekla, že jí podváděl on, to jako přiznal, tak bylo jasné proč a co a tak, takže si myslím, že spíš tátovi a co vim jak dítě, že od táty miminka, vlastně babička a z mamčiny strany jako její rodiče, tak všichni pomáhali, ať už finančně, oblečením nebo nějak hmotně nebo na prázdniny jako dozor hlídání nebo prostě nějaké pomoci tak neměli sme zavřené dveře třeba k babičce jako od tátovi mámy, bejvali sme tam o prázdninách i po rozvodu a ty vztahy se spíš uvolnily, jako třeba přes tátu nebo tak, ale že by to nějak poznamenalo nějaké vztahy s prarodiči, co se týká nás jako dětí, tak bych řekla, že to spíš prohnoubilo ty vztahy. 00:11:19-2

T: Tak to je dobře, protože se občas stává, že když se rodiče rozvedou tak pak dítě ztratí kontakt s prarodiči, že jo. 00:11:26-0

R2: Nene, to tady u nás to takhle nebylo. 00:11:33-1

T: A teda ty si říkala, že teda táta podváděl mámu, tak jako přímo přítom, když se rozváděli nebo jakoby v tom průběhu měla máma nebo táta jinýho partnera? Jakoby o kterým by si přímo věděla? 00:11:43-6

R2: Nevim, ne 00:11:47-9

T: Že byste se seznámili nebo tak? 00:11:49-9

R2: Ne. 00:11:48-7

T: Ne, aha, dobře. 00:11:50-4

R2: Ani táta, ani máma, jako byly tam možná nějaký náznaky, ale to se bralo třeba jako, že my sme

třeba na vánoční prázdniny jezdili na chalupu nebo na Silvestra a máma měla partu a to jezdilo, já nevím, čtyři holky, tři kluci, jako dospělí a my dvě děti, možná ještě nějaký děti, nevím, takže to se bralo jako parta, ale že by máma měla nějakýho partnera a takhle. A u táty vůbec nevím, tam sme s nim nikam nejezdili, jako samostatně, jakožeby on nás se sestrou vzal se svýma kamarádama, to dělala jenom máma. [00:12:28-5](#)

T: Jo a cítila si po rozvodu, že jste třeba ve finanční tísti? Že ti třeba mamka nemohla koupit všechno co si chtěla? [00:12:38-8](#)

R2: Určitě a nejvíc to bylo cejtít, když odešla sestra, protože ségra pak když byla v sedmé třídě, tak přes prázdniny letní řekla, že už nebude dál s náma bydlet, protože pak samozřejmě mamka si našla partnera a ten sestře nevyhovoval a takže se pak přestěhovala zpátky k otci a museli se napsat nějaké...no prostě je to složitý soudně to napsat tak, aby zase to dítě mohlo zpátky k rodiči, když jí bylo už dvanáct, takže se sama jako mohla rozhodovat, že tam je i ten věk toho dítěte, na to se přihlíží, tak se odstěhovala a pak mamka vlastně přestala být s tím partnerem, takže on odešel a pak to bylo docela jako hodně krušný no, to bylo...to si pamatuju, to sme měli, to sem se dozvěděla nedávno, dvě stě korun na týden, na všechno, ve dvou, dvě ženský nebo prostě...a to mně bylo deset. [00:13:52-6](#)

T: Ježišmarja. A ty si říkala, že sestra toho novýho partnera neměla ráda, jak si to vnímala ty? Jakej si k němu měla vztah? [00:13:59-8](#)

R2: Já sem přátelskej člověk, se kamarádím s každým a já dobrej, já jsem se seznámila i s jeho prarodiči a s jeho prarodiči se setkávám do dneška, jako méně, jednou, dvakrát do roka, ale vědí o mně, teďka o vánocích sem za nima byla a když se prostě vyskytnu v těch končinách, kde oni bydlí, tak třeba i s dětma s manželem, bejvalym, tak sme tam prostě zavítali a vždycky...no prostě máme se rádi jako..my sme si nic neudělali. To jsem slýchala nejvíc vždycky, že sme si nic neudělali, tak proč bysme se spolu nemohli vídat a což je zvláštní, tak se občas stýkám i s jeho bratrem nebo sestrou, toho partnera, takže..tam jako ta rodina funguje nějak. [00:15:02-5](#)

T: Jo, teď se teda zas vrátíme...vyčítala si jednomu z rodičů jakoby ten rozvod nebo si obviňovala někoho jinýho z toho třeba tebe nebo sestru? [00:15:15-1](#)

R2: Ne, nebylo proč, my sme nebo já sem byla ráda, že se rozvedli, takže tam vůbec žádný výčitky nebyly, ale co je důležitý, tak jak se pak máma zachovala, protože ona pak jela asi za dva měsíce po tom, co se rozvedla, tak jela do Německa vydělávat peníze, aby měla na byt, protože babička s dědou vychováli ještě nebo měli v bytě dvě tety, nejmladší, protože maminka je z pěti dětí, takže tam nebyl prostor pro další jako rodinu, protože babička s dědou bydlí ve dva plus jedna a zase sme tam byli jako dvě vnoučata, tři jejich děti a oni dva, takže zase jako kdyby babička s dědou měli zase pět dětí v tom stejném bytě, takže všechno rozkládací, byli na to přizpůsobení, ale určitě to tam nebylo na nějaký vývin a svoje soukromí a hlavně tři generace. [00:16:24-2](#)

T: Aha a když teda mamka, jak si říkala, odjela pryč tak kdo, u koho si byla? [00:16:29-0](#)

R2: No u babičky s dědou. [00:16:32-5](#)

T: Jojo. [00:16:32-5](#)

R2: Tam kde sme se přestěhovali, kde sme bydleli, nevím jak už to bylo soudně, právně nebo jakkoliv, ale prostě já nevím ani jestli třeba jako není někdo ze státu, z těch orgánů věděl, že nemáme...že máma odjela pryč, to si nemyslím. [00:16:51-9](#)

T: Já si myslím taky, že to asi nevěděli no. [00:16:53-7](#)

R2: Ale to bylo, když se budeme bavit o letech, no to mně bylo sedm no osmdesátpět plus sedm, to máš devadesátejduhý, třetí rok, tak to si myslím, že to byl ten boom, kdy se začínaly podniky,

začínalo všechno a všechno bylo dovolený, takže já si myslím, že nikdo nikoho takhle tam, co jezdí, nesledoval a později mně to přišlo, že máma byla pryč dva roky, ale máma řekla, že byla jenom rok a pak přijela na čas a pak zase odjela, ale pro mě je to jako dlouhá doba, že nebyla se mnou první, druhou, třetí třídu. [00:17:36-5](#)

T: Hm a teda ty si věděla...takže si vyrůstala ve výhradní péči matky nebo ve střídavý péči, že si jezdila i k tátovi? [00:17:44-3](#)

R2: Jezdila jsem k tátovi, ale když se mě zeptáš, kdo mě vychovával, tak je to babička. Jako mámina máma, ale tam to nebylo vychováváním, tam to šlo příkladem, prostě jak oni se chovali, tak...a co po nás jako chtěli nebo co nás naučili, tak..ale bylo to klidný období, žádný hádání...jistota, prostě tak jak to má asi být. A mám z toho nejkrásnější jako vzpomínky. [00:18:22-3](#)

T: Tak aspoň, že tak no a teda takže po rozvodu si se musela přestěhovat, s tím si musela změnit školu, ztratila kamarády, jak si říkala že jo? [00:18:32-2](#)

R2: No tady ani sem kamarády moc neztrácela, protože ty ze školky co sem měla, dvě holky co si pamatuju, tak protože sem šla o rok dýl, jako později do školy, tak na to mám taky svojí teorii, proč sem šla později do školy, tak sem ztratila ten kontakt, protože oni už byli ve druhé a já šla do první a neuděláš si kamarády za první půl rok, první třídy. Možná sestra, ta to víc vnímala, protože ta už s těma spolužákama byla dva a půl roku, ale já jsem si ty lidi nepamatovala nebo děti a hlavně nás tam bylo třicet, takže já sem se s těma dvouma spolužáčkama stýkala, nebo krom školky, v družině jo nebo na obědě nebo takhle, ale určitě to nebylo nic tak významnýho, že bych...s tou jednou se teda potkáváme příležitostně i do teď, z poradicky, ale víme o sobě a nebyli tam žádný kamarádi u kterých by mě to nějak mrzelo nebo něco co bych prostě..neuvědomovala jsem si tohleco, že bych něco ztrácela, to bylo tak jako přirozený a jasný, spíš už sme věděly, že když půjdeme se mámou, že máma nezůstane v Bydžově, že půjde někam... [00:20:06-4](#)

T: Takže kdyby si zůstala u táty, tak by ses stěhovat nemusela? [00:20:10-2](#)

R2: No tak to je logický no, to nám bylo jasný, mně to bylo jasný, že když půjdu s mámou, že půjdu jinam. A to jinam znamená to se přestěhovat a mít jinou školu. [00:20:22-4](#)

T: Jo a takhle když se zeptám, tak rozhodovala ses teda jenom podle sebe a nebo si brala ohled i na sestru nebo se sestra přizpůsobila tobě, že šla taky k mámě? [00:20:34-2](#)

R2: Ne, my se se sestrou neměly nikdy rádi, takže protože moje sestra je stejná jako můj táta a já jsem stejná jako moje máma, takže jak se neměli rádi naši rodiče, tak mi se nemáme taky rádi a myslím si, že to funguje do dneška, že když se vídáme, tak jenom jako... [00:20:56-3](#)

T: Jakože musíte? [00:20:56-3](#)

R2: No, no ne, třeba na začátku i se třeba rádi vidíme, ale pak vyvstanou ty naše opačné povahy a pak už prostě dva dny stačí no nebo prostě už... [00:21:12-9](#)

T: Rozumím ti. [00:21:12-9](#)

R2: Musely sme se naučit brát jedna druhou takovou jaká sme a že..a jenom tak můžeme mít rádi, když přijmeme toho člověka prostě se vším všudy. [00:21:26-8](#)

T: A takže teda rozvod rodičů si spíš viděla pozitivně než negativně? [00:21:30-7](#)

R2: Ano určitě, určitě. [00:21:33-9](#)

T: A viděla si i pozitiva jakoby nejenom v tom, že se přestali hádat a to, ale třeba že si měla třeba

nevím, dvoje Vánoce, víc dárků? 00:21:42-1

R2: Tohleto materiálně tam nikdy nebylo, protože bych řekla, že ani jedna z rodin na to neměly abysme takhle to viděly jako děti, to určitě ve mně takhle nezůstalo, ale spíš v pozdějších letech, dalo by se říct v pubertě, kdy sem pak jezdila na střední, tak to bylo tak, když sem nechtěla jet k tomu, z nějakýho důvodu, protože mamka pak měla třeba jiného partnera nebo se něco dělalo nebo prostě...tak sem třeba jela k tomu druhému, že pak to rozhodování s kým budeš trávit ten svůj osobní čas, bylo jako buď a nebo, jo že se ten mladej člověk v té pubertě mohl rozhodnout podle svých nějakých kamarádů i třeba kde co měl nebo jestli táta jel někam zvučit nebo někde hrát, tak sem byla s tátou, když máma zas někde potřebovala pomoct, tak sem šla s mámou, jo že to bylo takové jako variabilní což bylo příjemný, ale na druhou stranu zase další věc, ve mně to zachovalo tu rozpolcenost, že vlastně nevíš, kde...no to cestování no nebo já nevím jak to mám říct, takže prostě můžeš kamkoliv, ale nikde pořádně. 00:23:06-2

T: A myslíš si, že to že se jakoby vaši rozvedli může mít i důvod, že tobě nevyšlo manželství? 00:23:13-2

R2: Určitě, ale já to beru z pozice toho dítěte, protože když já jsem v sedmi, v šesti letech cejtla, že to není fajn žít v hustý atposféře, kdy táta s mámou mají problémy a tam lítaly hrnce z okna a hádali se a nám vždycky řekli jenom ať jdeme pryč a víš co bude následovat, protože to bylo slyšet až do pokojíčku, tak přes troje dveře nebo kolikateru, tak to není příjemný a nechtěla jsem nikdy, aby moje děti vyrůstaly v takový hustý atposféře a neříkám, že když byl první problém, tak sem šla pryč, to určitě ne, ale když to fakt už nešlo a nevěděla jsem co dál, tak prostě...a já jsem se nechtěla rozvést, to má zas jako jiný věci, jako já jsem to chtěla řešit, chtěla jsem jít pryč, ale nechtěla jsem se rozvést jako papírově, chtěla jsem nebo doufala jsem, že se to vyřeší tím, že si spoustu věcí uvědomí a tak, ale prostě on podal žádost o rozvod a o děti a o všechno, ale já jsem byla ta, co sem odešla. 00:24:51-4

T: Aha, no a když se ještě takhle zeptám jestli si třeba pamatuješ, když se teda vaši rozvedli, tak změnilo se teda nějak tvoje chování? Jako jestli sis třeba zhoršila známky ve škole, jestli to mělo na tebe nějaké takovejhle dopad? 00:25:05-2

R2: Ne. 00:25:04-4

T: Že ses třeba jinak chovala. 00:25:06-2

R2: Spíš bych řekla, že to bylo příjemnější, klidnější a hlavně tolik sme se nepraly se sestrou. my předtím v tom Bydžově sme byly úplně furt v sobě, protože sme byly samy. Ani máma ani táta s náma nebyli, furt sme byly v pokojíčku a furt sme jako se prudily, ale v tom Hronově, já si nevzpomínám, že bysme na sebe křičely, že bysme se o něco praly, že bysme se...byly na sebe oškolivý, asi jo byly, ale tam fungovaly i ty tety, který si s náma hrály nebo nějak nás...a my sme si nedovolily u babičky a u dědy být jako psi na sebe nebo tam nebylo ani jako proč, když...máma s tátou na sebe byli jako psi, tak my sme si říkaly: tak to mě napadlo teď, to není žádná myšlenka dlouhodobá, když to takhle rozebíráme, že vlastně sme si myslely, že to je..nebo možná sme si myslely, braly sme to chování za přirozený, když máma s tátou se hádají a jsou na sebe jak psi, tak sme neměly žádný jinej vzor, jak se máme my dvě k sobě chovat a když sme byly u babičky, u dědy a u tet a takhle se tam nechovali, tak sme automaticky převzaly to chování těch okolo, s kým sme vlastně byly odpoledne nebo po škole nebo tak. 00:26:45-3

T: Jo a takže jak se k tý situaci stavíš dneska? Změnila by si něco, udělala by si něco jinak, teďka takhle zpětně, když se na to podíváš? 00:26:53-5

R2: Zajímalo by mě, jaký by to bylo kdybych zůstala s tátou, to je ta otázka jako ta první, kdybych nechala ten...jo, jak je ta říkanka? Co první to je dobrý, co je druhý to leze z gatí nebo pamatuješ si tu říkanku takovouhle? 00:27:15-1

T: (smích) jojo. 00:27:17-4

R2: Já si nemůžu přesně vzpomenout, tak bych byla zvědavá jako jestli opravdu bych dělala tu všechnu práci co, jako za tátu a byla bych jako teďka jeho nová žena, jako teď to řeknu třeba hanlivě jako ta služka, ale táta je takovej, že potřebuje mít tu obsluhu a to já jsem nikdy nedokázala tohleto dělat a i v těch sedmi letech, to byla první rozhodovací proces, když jsem řekla sice jako jsem chtěla být s tátou, ale ten můj rozum řekl: ale tátovi budeš dělat služku, jsi s mámou, protože máma se postará o tebe, nemusíš se ty starat o ní. Takže to tam rozhodlo akorát to, že pak jela pryč, tak to už sme nikdo nevěděl, ani táta, ani babička...babička s dědou možná jo, nevím, ale myslím si, že kdyby odhalila svoje úmysly dřív, takže třeba zůstaneme s tátou aspoň na nějaký období a pak půjdeme až se vrátí a bude mít ty peníze na nějaký domy a jak se o nás postarat, protože z logiky věci, já jí to nevyčítám, já bych udělala to stejný, protože žena s dvou dětma si nenajde určitě práci dost placenou, aby si za to mohla koupit nebo nějak se osamostatnit a mít dům nebo nějaký byt nebo něco a práci a všechno, takže já si myslím, že na jednu stranu to bylo nejrozumější řešení, aby se sbalila a odjela pryč, vydělat peníze. 00:29:00-9

T: No tak vlastně se o vás nějak postarat, že jo. 00:29:02-9

R2: A udělala jsem to stejný, se svýma dětma, taky jsem je jako předala, protože já, když jsem rozvedená tak nemám děti u sebe, má je manžel bejvalý a jeho rodiče, kde vlastně funguje to stejné co fungovalo, když jsem já byla malá a mám...pak sem to teprv pochopila, že ta matka, když nechává takhle děti někde někomu jinému, tak je nechává jenom v tom případě, když si myslí, že je o ně lépe postaráno nebo že mají všechno a že ona by jim tohle nemohla poskytnout, to zázemí... 00:29:46-3

T: No tak to je z tvý vlastní zkušenosti no. 00:29:48-7

R2: No určitě, to zázemí, ten klid jo, tu stabilitu, to ani máma moje by mě tenkrát nedokázala dát a já ani teď bych to nedokázala dát svým dětem, takže pak vlastně, ale jsou tu určité vzory nebo vzorce chování, které přebíráme určitě, ale to, že to pochopíš až po letech a víc..dokážeš si to jako nějak odůvodnit nebo když ti to PROČ, tak to je prostě až třeba po dvaceti letech. 00:30:25-8

T: Noo a tak já se tě teda zeptám na poslední otázku: Jestli si pamatuješ, jestli se u vás objevil rozvod už v generaci před tím? Jak ze strany otce, tak matky. 00:30:37-5

R2: Určitě, z tátovi strany tam to je všechno rozvedený, takže tátův táta byl ženatý třikrát a tátu zplodil s druhou ženou a jeho maminka, tak jak se s dědou poznali nebo prostě potkali, tak nevím už kolikátý to bylo její manželství, ale vim, že babička se...no to bych si musela ověřit, ale vdávala se sedmkrát, ale za tři chlapy. 00:31:26-2

T: Tý jo. 00:31:26-2

R2: Takže ta to měla takový různorodý...no takhle. Takže...a to nevím, v jakým pořadí byl děda, ale co vim od babičky, co sme se bavily, tak dědu milovala nadevše, prostě chtěla ho za každou cenu, jakékoliv ženské převzít a přebrat jo, takže tam byla taková ta sobecká podle mě láska, protože když opravdu někoho miluješ, tak ho necháš jít s tím, že když si myslíš, že je šťastnej, tak ti to má stačit a né že si ho musíš ukořisťovat pro sebe, ale tak třeba byla mladá nebo nevěděla nebo nevím tohleto nebudu nějak popisovat, to jsou moje zkušenosti. Ale z mamčiny strany, tam si, tak nikdo nikoho neopustil. 00:32:30-0

T: Nikdo? 00:32:30-0

R2: Ne. 00:32:33-8

T: Takže se dá říct, že ta dědičnost vlastně je, protože ty sis taky prošla rozvodem i ze strany otce. 00:32:40-1

R2: Tak. 00:32:43-8

T: Dobře. 00:32:43-8

R2: A možná ještě doplním, že když táta vyrůstal, tak vlastně už se rozvedli a táta neměl mužskej vzor. Táta měl zase ten vzor chování a možná si ho převzal, že tak je normální, že vlastně už se taky jako rozváděli v tom dětství a on jako puberták už neměl toho tátu, on už ten jeho táta měl tu třetí ženu, takže na něj byla babička sama a pak měla myslím nějakého jiného partnera, takže vlastně táta neměl to zázemí, který by mu ukázalo jak jako chlap se má chovat k té ženě a co všechno má nebo nemá dělat. Takže tam, a nefungovali tam ani ty prarodiče jo, že třeba já mám nějaké vzorce chování, jak to žena s mužem dává do kupy, od babičky s dědou. Moje děti to mají taky třeba od babičky s dědou z manželovy strany, ale takhle ty děti, který vyrůstají jenom s tím jedním, tak vlastně pak postrádají vzorce chování toho druhého nebo jakéhokoliv pohlaví. Takže to pak není fajn, si myslím. 00:34:06-8

T: No tak to určitě není no. 00:34:09-0

R2: No takže..ale furt to беру tak, že radši bydlet s jedním rodičem a mít klid a nemít vzorce chování než žít v hustý atposféře, kde ty rodiče se hádaj. Pak jsou samozřejmě ještě rozvody, kdy..nebo nejsou rozvody, ale ty manželé to drží kvůli dětem a kdesi cosi a dělají na oko, že se mají rádi a tak a to se můžeš pak zeptat našich dětí, mých dětí, protože my sme to s manželem takhle dělali, že sme na oko se měli rádi a slavili sme vánoce společně a kdesi cosi a dětem se řeklo, že mamka je v práci. 00:34:52-5

T: Aha, ale tak to je zase hezký, že ste brali ohledy na děti. 00:34:55-4

R2: Nevim, samozřejmě pak to prosáklo se po roce nebo nějak, když už ten jo, tak se to tak jako samovolně, ale vysvětlilo se jim to nebo ptali se mě, ptali se Zdeňka nějak si to...ten starší v těch sedmi letech si to taky už dokáže nějak podle sebe dát dohromady. 00:35:21-5

T: Umhm, tak jo, tak já ti moc děkuju a asi už to bylo vyčerpávající. 00:35:28-4

R2: Jo, dobře. 00:35:28-9

T: Tak ahoj. 00:35:34-4

R2: Ahoj. 00:35:35-4

Respondent č. 3

T: Tak ahoj, já bych tě poprosila, jestli by ses mi krátce představila. 00:00:03-4

R3: Tak já se jmenuju Dominika Hrubá, studuju sociologii v tuhle chvíli a jsem z Potštejna, teď bydlím v Žamberku. 00:00:14-8

T: Umhm, máš nějaký sourozence? 00:00:16-9

R3: Nemám. Jsem jedináček. 00:00:21-2

T: A kolik ti bylo, když se rodiče rozvedli? 00:00:21-3

R3: Bylo mi pět, když se naši rozvedli. 00:00:26-1

T: Jakej je tvůj rodinej stav? 00:00:27-2

R3: Jsem svobodná, ale bydlím s parnerem. 00:00:30-9

T: Jak dlouho? 00:00:32-3

R3: Tři roky, skoro. 00:00:33-8

T: Umhm a tvoje dosažený vzdělání? 00:00:35-9

R3: Maturita zatím. 00:00:41-0

T: Tak se tě teďka budu ptát na ten rozvod. Takže jaký byly vztahy v rodině obecně, předtím než se rodiče rozvedli? 00:00:49-8

R3: Tak ze začátku to bylo všechno v pořádku, tak nějak jako to fungovalo, táta hodně pil a taky nemohl přenýst docela dost přes srdce, že máma vydělávala víc, jelikož prostě má větší vzdělání a měla větší plat logicky a táta hodně..nemohl to překousnout, takže se kvůli tomu dost často hádali, to byla taky jedna z věcí, hlavně táta je alkoholik. Ze začátku teda nepil, snažil se no ale prostě postupem času začal čím dál tím víc chodit do hospody a tak vlastně no. 00:01:32-1

T: A jak dlouho trvalo jejich manželství než se rozvedli? 00:01:35-0

R3: Od tý doby co sem byla...rozvedli se, když mi bylo pět, takže šest let, oni spolu moc dlouho nebyli. 00:01:47-3

T: A řešili..jakoby hádali se před tebou? Řešili to... 00:01:53-0

R3: Snažili se nehádat přede mnoou, jako ale pak, když už byl táta ožralej, tak už to tak nějak nešlo, tak už se pak i hádali přede mnou a to vim, že sem se i zavírala jakoby do pokoje, k sobě, protože my jsme měli...měla jsem svůj vlastní pokoj, měli sme dvajedničku, tam sme bydleli spolu ještě, no a to sem se zavírala k sobě do pokoje, když se hádali teda ale jako jenom po sobě fakt dost ječeli, protože táta je docela hysterickéj, takže on i když normálně mluví, tak jako ječí a tak no. 00:02:31-3

T: A to že se chtěli rozvést řešili i s tebou nebo to šlo mimo tebe, řešili to jenom sami spolu? 00:02:37-3

R3: Hele řešili to sami, jako spolu, já vim, že mamka...asi třikrát sme odcházely a třikrát sme se vracely vlastně, k babičce. Mamka furt jako odcházela a vracela se k tátovi, protože on jí furt jako překecával, že to bude dobrý a tak, že nebude pít, známe všichni jak to pak dopadá, že jo. No a on si myslel, že ona se k němu vrátí a ten takovej impulz k tomu rozvodu byl vlastně ten, že on po ní hodil v práci půllitr. Jo prostě to byla poslední kapka, jako on jí neuhodil nikdy, jenom po sobě ječeli a ten poslední jako vyloženě ten poslední impulz byl prostě, že po ní hodil půllitr no, tak se pak rozvedli a to když sme odcházely naposled, tak to si pamatuju, protože to mi mamka řekla, že se budou rozvádět, když sme se stěhovaly, když už sme pak jako byly u babičky a to mi řekla před dveřma jako u babičky, že se budou rozvádět, takže tohle se mnou vůbec neřešili a šlo to mimo mě. 00:03:45-8

T: A kdo podal žádost o rozvod? 00:03:47-2

R3: Mamka, mamka podala. 00:03:49-7

T: A jaký tam byly důvody, proč se rozvedli? 00:03:54-3

R3: To vlastně jenom prostě ten alkohol, že táta pil nebo ty hádky...už to nemohla vydržet prostě no, se jí nedivím. 00:04:03-2

T: A jak dlouho trvalo to rozvodový řízení, jestli si pamatuješ? 00:04:06-3

R3: Ani ne měsíc, oni fakt byli rozvedení strašně rychle. 00:04:14-8

T: Takže to bylo bez problémů jo? 00:04:14-8

R3: Úplně bez problémů akorát teda řekl, že mě chce dát do dětskýho domova no, že on mě k sobě nechce a chce abych šla do děčáku no. 00:04:24-5

T: No tak to je hezký no. 00:04:26-4

R3: Prostě...proto to ten soud tak rychle rozhodnul, že jo. 00:04:30-8

T: A mělo to na tebe nějaký vliv? Vlastně ta doba toho rozvodu, i když byla takhle krátká? 00:04:37-1

R3: Jako vůbec ne, já jsem to tak nějak vůbec nevnímala, spíš bych jako řekla, že já jsem u babičky byla ráda, my sme bydlely hnedka jakoby u babičky, já jsem tam bydlet chtěla vždycky, protože naši se hádali a jako takový to napětí to prostě doma cejtíš, víš o tom, vnímáš to a popravdě jako jsem byla malá tak nemám ani...jako mám dvě hezký vzpomínky na tátu a to je asi tak jako celý jo. 00:05:07-0

T: Tak to je hodně málo. A teda říkala si, že táta tě chtěl dát do děčáku, ale měla si jakoby volbu u koho chceš zůstat, ptali se tě? 00:05:16-1

R3: Neptali se mě, jelikož mi bylo těch pět, tak se vůbec nikdo neptal, to se řešilo vlastně u toho soudu. 00:05:25-7

T: Jo a když se rodiče rozváděli, bydleli spolu? 00:05:27-1

R3: Nebydleli, mamka hnedka odešla. 00:05:35-3

T: A takže tě vlastně ani jako táta tě vůbec nechtěl, ani nepomyslel na to, že bys byla u táty? 00:05:41-9

R3: Ne vůbec, jako on se o mě starat nechtěl...né jako stát, on prostě mě nechtěl doma, on by to asi...nevím jestli by to zvládnul, ale. 00:05:54-3

T: Takže nějaký podplácení abys byla u něj, to vůbec? 00:05:56-3

R3: Ne v žádným případě tohle neexistovalo vůbec. 00:06:01-1

T: Umhm a co prarodiče? Jestli v té době ještě žili nebo žijou, jak se k tomu stavěli? 00:06:09-5

R3: Tak babička byla jenom ráda, že se máma rozvádí, že vlastně to..babička nám poskytla vlastně takový jako zázemí, je to teda mamka mojí mamky, jelikož můj táta je slovak, tak zase jeho máma, moje babička na Slovensku, tak ta byla zásadně proti tomu, proti rozvodu, protože je to katolická rodina a u nich jako rozvody absolutně v žádným případě neexistují a já když jsem byla jakoby u babičky na Slovensku s tátou, občas sme tam jezdili, ale to bylo minimálně, tak sem měla i zakázaný jako někde říkat, že jsou moji rodiče rozvedení, tak pro některou část mojí rodiny na Slovensku jsou naši, moji rodiče, do týchletý chvíle stále jakoby manželé ještě. 00:07:03-3

T: (smích) tak to je hezký a dávala třeba mamka táty nebo mamka tvojí mamky za vinu...komu to dávala za vinu? Nebo dávala to někomu za vinu? 00:07:11-3

R3: Hele moje babička to dávala za vinu mému tátovi. 00:07:15-9

T: No jasný. 00:07:15-9

R3: Česká babička a slovenský babičce to bylo strašně líto, protože v podstatě měla něco podobného, protože její manžel byl taky alkoholik jako byl můj děda, jsou sice...byli manželé do konce života, ale prostě nebydleli spolu jo. A tak moje babička to svým způsobem na Slovensku tak nějak jako chápala a kolikrát se stávalo, že se kvůli tomu i rozbrečela prostě jako že jo, ona ví jakej táta je. Ona měla něco podobného v bleděmodrým no. 00:07:47-3

T: A pamatuješ si, měla tvoje matka nebo tvůj otec při rozvodu nebo před ním nějakýho partnera? 00:07:54-7

R3: Ne, vůbec ne. 00:07:56-7

T: Ne. 00:07:56-7

R3: No jako když byli spolu, tak tohle by ani jeden z nich jako neudělal. 00:08:04-3

T: A po rozvodu? 00:08:04-3

R3: No moje máma to docela střídala jako, ale já jsem o tom nevěděla, když sem byla malá, tak jsem to nevnímala, protože ona mamka prostě domů nechtěla přivízt nikoho novýho víc. Hlavně můj táta, prostě říkal..mi vnutil...já jsem byla v podstatě pět, šest let dítě a můj táta mi vnucoval jako takovou tu představu, že mě ten příští partner, kterýho si moje máma najde, mě bude mlátit a to takhle jako manipuloval mě prostě že, když si někoho najde moje máma, že se ke mně bude chovat hnusně, ošklivě a já jsem z toho měla v sobě nějaký vnitřní blok, že sem si neuměla představit, že by bydlel s náma ještě nějaký jinej, další chlap. A tak z toho důvodu prostě moje máma si nikoho jakoby nenašla. A teda jako našla, ale nikdy ho nepřivedla, nikoho takovýho domů jako. 00:09:01-4

T: Ani do teď? 00:09:02-5

R3: Ani do teď. 00:09:02-5

T: Tý jo. 00:09:04-8

R3: Jako ona někoho má, ale.. 00:09:07-8

T: Nevíš? 00:09:07-8

R3: Nevím. Prostě tohleto jde mimo mě tohleto. 00:09:12-2

T: A není ti líto, že to jako o tom nevíš? 00:09:12-8

R3: Jako teď v tuhle chvíli jako já ho znám, vím o koho jde, ale jako vůbec se nestýkáme jo..nevím..moje máma už to bere za takovou samozřemost, jakože prostě že do tohodle života soukromýho mě netahá a..ne jako netahá, ale nepřivede mě do tohodle soukromýho života a asi si na to svým způsobem zvykla a myslím si, že i pro ní by to bylo těžký víc, jako někoho mi jako představovat nebo to..já jsem jí jako řekla, že s tím nemám problém, v tuhle chvíli prostě jako mi to nevadí, nevadilo by mi to, ale moje mamka už prostě je na to naučená a je na to zvyklá a nevím, jak by to snášela asi ona víc. 00:10:01-3

T: Jasný no a tak když se tě zeptám tak přímo po rozvodu, jak si se cítila? 00:10:07-2

R3: No přímo po rozvodu, já jsem fakt byla šťastná, protože...né šťastná, protože moje babička byla skvělá...je skvělá ženská a mně doma nic nikdy nechybělo, jako od mámy, od babičky já jsem vždycky byla na prvním místě prostě. O nikoho jiného prostě nikdy nešlo a všechno co bylo dobrý pro mě, tak to dělaly a vynahradily mi to úplně stoprocentně jako to, že nemám tátu. 00:10:37-6

T: Tak to je dobře. A pocítila si jakoby, že ste třeba ve financích tísní po tom co táta odešel nebo co se rozvedli? 00:10:45-2

R3: Hele, táta na mě neplatil nikdy v životě alimony, nikdy, nikdy, on na mě naplatí do teď. Všechno táhne mamka, jelikož prostě máma vydělává dost a na ženskou, v dnešní době ona vydělává pětadvacet tisíc a vždycky vydělávala. 00:11:05-1

T: Tak to je hezký no. 00:11:05-7

R3: Takže vlastně nám peníze nikdy nechyběly. 00:11:08-6

T: Takže si nepocítila, že byste na tom byly hůř než před tím než se rozvedli? 00:11:12-1

R3: Možná i líp snad jakoby. 00:11:14-1

T: Jo, umhm. A vyčítala si ty ten rozvod někomu? 00:11:21-8

R3: Tátovi, tátovi jsem ho vyčítala, ale jako že bych...že by mi to přišlo líto, to mně nikdy nepřišlo. Já jsem byla ráda, že se rozvedli a já jsem byla šťastnější u babičky a.. 00:11:37-6

T: A takže si teda vyrůstala v péči matky? Nebo ve střídavé péči? 00:11:41-7

R3: V péči matky. 00:11:43-8

T: A jako k tátovi si vůbec nejezdila? 00:11:47-1

R3: Jednou. 00:11:48-3

T: Jednou? 00:11:48-3

R3: Jednou nebo dvakrát...dvakrát jsme byla u táty sama, on si mě nechtěl brát, že prý jako když jsem byla u něj, podruhé, tak on se ožral, kolik mi mohlo bejt...šest mně mohlo bejt, a nechal mě u sousedky, protože šel do hospody. 00:12:08-8

T: Ježiši. 00:12:08-8

R3: No u sousedky mě nechal, pak se vrátil asi ve tři ráno, já jsem teda spala, tak mě šel vzbudit ať jako jdu k němu domů, no jo jenže víš co, můj táta byl vždycky nabušený chlap prostě a jak byl vožralej tak prostě jo, on byl totálně kantáre, takže nemohl chodit, nemohl vůbec nic, takže já jsem v šesti letech sem mu odemykala dveře od bytu, aby jako on se dostal domů jo. 00:12:34-0

T: Ježišmarja. 00:12:36-3

R2: A to sem ani teda mamce jako neřekla, mamka to neví do teď, ta to neví, že se to stalo, protože ta by si to strašně vyčítala, že mě k němu vůbec pustila a od té doby jsem k němu nechtěla jezdit. 00:12:52-0

T: To se ti nedivím no a jak je možný, že na tebe neplatí nebo neplatil alimony? 00:12:55-9

R3: Máma to nikdy nechtěla, ona hlavně chtěla mít klid. 00:12:59-5

T: Aha. 00:12:59-5

R3: Jelikož máma to zvládala po finanční stránce vždycky, co se týče peněz nám nikdy nic nechybělo, právě naopak, to jsem viděla právě i na ostatních dětech, že měly finanční problémy nebo měly málo peněz, tak mně se tohle nikdy prostě nestalo, já jsem tohle nikdy nezažila, protože fakt jako máma se o tu rodinu postarala perfektně. 00:13:29-8

T: A není ti teďka líto, že se třeba s tátou nevidáš nebo kdy si ho naposledy viděla? 00:13:33-1

R3: Před půl rokem, občas se vidíme, občas jako zavolá, ale to je tak na deset, na dvacet minut jakože se vidíme, protože já sním jako moc...já se za něj stydim. 00:13:48-4

T: Jak to? 00:13:48-4

R3: No on je takovej zvláštní, on hlavně nemluví česky ani slovensky, on furt řve strašně, když je ožralej tak dělá hroznej bordel jako jo a když sme se nějak jako pak viděli, tak to skončilo docela dost katastrofou, jakože vyloženě ve stylu typu: seš xxx, zabiju tě a podobný..teda teď jako se dal dohromady, teď se dal trošku dohromady a málo pije, že už takovýhle scény jako mi nedělá, ale když mi bylo takovejch patnáct, tak jako prostě.. 00:14:26-6

T: Tak ti dělal takový scény jako i na veřejnosti? 00:14:26-6

R3: Jako i na veřejnosti, jako bez problémů, tohle mi dělal úplně na veřejnosti no. 00:14:34-8

T: Takže jako asi nelituješ, že si ho neviděla častěji? 00:14:36-1

R3: Jako vůbec, vůbec toho nelituju. 00:14:38-9

T: Tak po tom co mi říkáš, tak se vůbec nedivím. A když se teda vaši rozvedli musela si se stěhovat teda k babičce? 00:14:46-9

R3: Umhm, k babičce. 00:14:46-9

T: Ale nevadilo ti to, že jo? 00:14:50-8

R3: Vůbec. 00:14:50-8

T: A stěhovala si se nějak daleko? Jakože si musela měnit...nebo že si ztratila nějaký kamarády? 00:14:56-4

R3: No jako stěhovaly sme se asi dvacet minut, od toho...od té vesnice, kde sme bydlely...do další jiný vesnice a změnila jsem školu, teda školku vlastně ještě to byla školka v těch pěti nebo takhle a veškerý kamarády co sem měla od tamta' tak nemám vůbec, sme se nebavili už nikdy a jako ze začátku mě to mrzelo, ale pak ani ne prostě. 00:15:31-9

T: Tak našla sis nový kamarády a .. 00:15:34-2

R3: No přesně. 00:15:34-2

T: A takže po rozvodu teda...a otec po rozvodu někoho měl? 00:15:38-2

R3: No občas si najde nějakou babu, pak se snaží a volá mi docela často, já vim, že když si najde ženskou, že mi volá, a že se stará. 00:15:51-9

T: Aha. 00:15:51-9

R3: On to hraje před tou ženskou novou, víš co, jak je starostlivej otec a jak já jsem strašná jakoby mrcha, že se mu vůbec nechci ozvat a takhle, a že v podstatě já jsem ta špatná, že s ním vůbec nechci komunikovat a takhle, takže když má ženskou, tak se snaží, to vím přesně, protože mi volá třeba v tý době kdy má tu ženskou, a pak když ta ženská zjistí, co je zač, tak prostě přestane komunikovat zase. 00:16:23-8

T: A ty si nějakou tu jeho ženskou viděla? 00:16:26-9

R3: Jako snaha byla, snažil se. jednu, jednu mi chtěl představit a to si myslím, že byl impulz od ní, jinak jako jeho by to nenapadlo, víš co. A jelikož já jsem vyučená kadeřnice, tak on chtěl, abych já jí ostříhala. A to sem si říkala, no tak to ne, děkuju pěkně a utla jsem to hned, v žádným případě. 00:16:55-2

T: Takže teda rozvod rodičů si viděla spíš pozitivně nebo negativně? 00:16:58-6

R3: Pozitivně. 00:17:00-6

T: A nějaký negativa s i v tom taky viděla? 00:17:03-0

R3: Hele jako ze začátku seš dítě, snažíš se prostě ty věci nějak jako toho druhýho rodiče nějakým způsobem omlouvat, protože přece jenom je to tvůj táta, snažíš se mu dávat dvě, tři, čtyři, pět, šest šancí, ale prostě pak zjistíš, že to nemá cenu, takže.. 00:17:27-9

T: A nemrzí tě třeba, že tě táta nevychoval? 00:17:30-3

R3: Když sem byla malá, tak mě to mrzelo, že nemám tátu, ale jsem jako doufala, že jsem ze skumavky (smích) nebo že můj táta je úplně někdo jinej, takový ty fiktivní představy, no nedopadlo to no. 00:17:55-3

T: A změnilo se nějak tvoje chování po rozvodu? Jako jestli si třeba byla problematictější.. 00:18:00-8

R3: Ne, vůbec ne, právě naopak, já jsem doma měla větší klid. 00:18:05-2

T: Takže žádný problémy nějaký průsery? 00:18:07-5

R3: Žádný. 00:18:11-8

T: A jak se k tomu stavíš dneska? Lituješ třeba něčeho co si řekla, udělala nebo co proběhlo při tom, když se rozváděli, co bys dneska udělala jinak? 00:18:18-7

R3: Já bych asi neudělala jinak nic. Akorát jako vůči sobě, akorát si myslím, že sem mu neměla dávat tolik šancí, že sem byla úplně blbá, že sem jako si říkala, že se dá dohromady, že se spraví, že přestane pít, ale podle mýho názoru jsem udělala akorát blbost v tom, že sem mu jako furt, jako záchraný lano jsem mu házela víš. Jinak vlastně ničeho nelituju. 00:18:48-5

T: A jakej máš ty osobně pohled na rozvod? Jako obecně. 00:18:55-6

R3: Tak já si myslím, že rozvody jsou ne jako super věc, ale když to manželství vyloženě jako nefunguje a když ten jeden je agresivní alkoholik, vyloženě agresivní alkoholik, že mlátí do zdi jako a podobný věci, že zdi jsou od krve, ale až takhle jako opravdu, tak je to východisko jako ideální řešení prostě pro tu ženskou, která s něčím takovymhle žije nebo v případě toho chlapa, kterej má třeba doma semetiku. 00:19:31-2

T: Jo a ovlivnilo tě to nějak, že se jako vaši rozvedli? Chceš ty se jakoby vdát? 00:19:36-8

R3: Hele já sem o svatbě dlouho neuvažovala, jako já jsem svatbu nechtěla, ale pak sem našla někoho s kým je to jako..vyloženě teď mi to vychází a nebráním se svatbě. 00:19:53-1

T: Takže to v tobě nezanechalo nějaký následky, že by ses bála vstoupit do manželství? 00:19:58-3

R3: Ne, když jsem byla malá nebo mladší, tak určitě jo, ale postupem času se to prostě spravilo a teď si myslím, že by mně to nevadilo. 00:20:09-2

T: Umhm a pamatuješ si jestli se rozvod vyskytl i jakoby v dalších generacích? Jako předchozích? Jako jestli babička se rozvedli, děda nebo.. 00:20:21-4

R3: Hele babička je dvakrát rozvedená. 00:20:25-9

T: A z máminy strany? 00:20:26-8

R3: Z máminy strany. Babička je dvakrát rozvedená moje no, teta měla přítele, má s ním dvě děti, ale potom taky odešla, to byl taky alkoholik a jako vlastně můj děda, od mamky byl taky alkoholik jako manžel mojí babičky byl alkoholik, no takže měli sme takový nějaký štěstí na chlapy no, akorát jedinému komu to jako vychází, tak to je mamky brácha, strejda a ten je asi doma vycvičenější, protože žil se třema ženskejma, tak to je takovej trouba, že prostě pro manželku a pro děti by se rozkrájel, takže ten to má asi naučený. 00:21:11-4

T: Takže se dá vlastně říct, že u vás je ten rozvod tak trochu dědičný? 00:21:15-1

R3: Je no. 00:21:15-1

T: Tak já teda doufám, že tobě se to nepoštěstí, že budeš mít šťastný manželství a když se tě teda ještě zeptám na prarodiče, tak pamatuješ si jakej si vztah měla před tím s nima a jestli se to nějak změnilo po rozvodu? Jestli ses třeba míň s nima stýkala nebo byly horší vztahy? 00:21:32-5

R3: Umhm hele s babičkou na Slovensku sme se nikdy moc extra neviděly, jako ona mě měla ráda, ale svým způsobem prostě já jsem byla ta česká vnučka a daleko..jako ona je ráda, když mě vidí, ale jako žádej speciální vztah nemáme, v tuhle chvíli já jsem byla naposledy na Slovensku, když mně bylo patnáct a je mi dvatřicet, s tím, že mě slovenská rodina odtamtud vyhodila, takže jako...od té doby jsem tam nebyla, takže dědu slovenskýho jsem neznala nikdy, i když žil, protože táta ho nesnášel, on je mlátil, takže jako on to byl alkoholik a mlátil je, i babičku mlátil. 00:22:20-3

T: To je hrozný. 00:22:20-3

R3: No jako takže on to viděl doma, prostě, on to má z toho domu, takže dědu slovenskýho jsem nikdy nepoznala, takže jako, to sem se dozvěděla asi v osmnácti, že umřel jako a já jsem ho vůbec za celý život neviděla ani jednou. No a svého českýho dědu, vlastně toho jsem taky neznala vůbec nikdy, teda znala až v nějakých sedmi, osmi jsem ho poznala, svého českýho dědu a to bydlel ve stejné vesnici jako jo. On se ke mně vůbec nehlásil a máma se s ním taky nebavila, on byl taky alkoholik, že jo, takže se vůbec prostě nebavili a jako dědu sem poznala tak, že sme prostě šli po venku, nějak sme se s mámou bavily a já říkám: no prostě potkali sme nějakýho chlapa, máma se s ním bavila, tak sme šly dál a já říkám: hele mami kdo to byl? A ona: no tak to byl tvůj děda. (smích) 00:23:23-8

T: (smích) hezký seznámení no. 00:23:26-9

R3: No takže tak asi, ale s babičkou v Potštějné, to je prostě moje druhá máma, prostě mě vychovala s mámkou a je to moje druhá máma. 00:23:35-8

T: Tak jo, tak já ti moc děkuju, to je všechno.

Respondent č. 4

T: Tak já bych tě poprosila nejdřív, jestli by ses mi krátce představila. 00:00:02-6

R4: Tak já jsem Martina Zechovská je mi dvacetpět let a to je asi všechno. 00:00:11-2

T: No tak máš nějaký sourozence? 00:00:11-8

R4: Mám dva sourozence, jednoho z prvního manželství a druhého z druhého manželství a jsou to sestry. 00:00:19-1

T: A kolik jim je? 00:00:21-0

R4: Jedný je, starší je dvacetšest a mladší je čtrnáct. 00:00:28-4

T: A kolik bylo tobě, když se vaši rozváděli? 00:00:29-3

R4: Osm let. 00:00:31-4

T: A toho, koho se to týkalo z těch sourozenců, tak těm bylo kolik? 00:00:35-2

R4: Sestre bylo devět let. 00:00:39-4

T: Umhm a tý druhý se to netýkalo? 00:00:39-5

R4: Ne netýkalo. 00:00:39-8

T: Jo, a ty seš svobodná, že jo? 00:00:42-3

R4: Ano. 00:00:43-5

T: A tvoje nevyšší dosažený vzdělání? 00:00:45-9

R4: Středoškolský gymnázium. 00:00:49-4

T: Umhm, tak jo. Tak když se tě zeptám: jestli si pamatuješ jaký byly vztahy v rodině před rozvodem? 00:00:54-6

R4: Před rozvodem byly napjatý vztahy, doma se furt rodiče hádali, skoro se nestýkali. Když přišel táta z práce tak radši šel pryč, aby se s náma neviděl a pak to dospělo až k rozvodu, protože mamka si našla vlastně jinýho přítele. 00:01:16-6

T: Umhm a jak dlouho trvalo jejich manželství předtím než se rozvedli? 00:01:19-9

R4: Manželství trvalo asi jedenáct let. 00:01:28-1

T: Dobře a hádali se před váma i? 00:01:31-3

R4: Nehádali se před náma, hádali se v noci a my sme někdy třeba nespali, takže sme jejich hádky slyšeli. 00:01:39-0

T: A to že se chtěli rozvést řešili s váma nebo ste se to dozvěděli prostě jako hotovou věc? 00:01:44-7

R4: S náma to vůbec neřešili, vlastně dozvěděli sme se to až když jakoby přišly papíry od soudu a mamka nám řekla, že se budou rozvádět. 00:01:55-4

T: A kdo podal žádost o rozvod? 00:01:59-1

R4: Mamka. 00:01:59-4

T: A víš proč? Jako proč se rozvedli? 00:02:01-4

R4: Protože vlastně mamka si našla toho jakoby milence a našla si ho z důvodu, že táta se jí vůbec nevěnoval, nechtěl s náma nikam jezdit, nechtěl jí dávat peníze pro nás, jen na ty nejnnutnější věci, jinak že prý nic nepotřebujeme, že všechno máme. 00:02:27-0

T: Jo, měl na tebe nějak vliv ten rozvod? Jako přímo ta doba kdy se rozváděli? 00:02:31-9

R4: Myslím si, že ani ne, že sem to nijak nevnímala v té době. 00:02:39-6

T: A mohla sis vybrat u kterýho z rodičů pak chceš být? 00:02:42-2

R4: Nemohla, musela jsem...byla jsem soudem přidělená i se sestrou k mámě a já jsem pak chtěla jít k tátovi, ale to nešlo. 00:02:55-6

T: Jak to? 00:02:55-6

R4: Že nemá vhodný podmínky, že předělává barák a že by se mi dostatečně nevěnoval, protože pracoval třeba do pěti večer. 00:03:06-3

T: Aha a jak probíhal rozvod? Přímo ten rozvod jakoby jak dlouho třeba trval? 00:03:12-8

R4: Asi tak dva měsíce. 00:03:16-2

T: A bydleli spolu rodiče při tom, když se rozváděli? 00:03:17-4

R4: Bydleli. 00:03:19-8

T: A byla ta atmosféra nějaká jako horší než před tím nebo to bylo klidný? 00:03:23-1

R4: Oni se vlastně nevidali, takže to bylo v klidu, když byli teda doma, tak se hádali. 00:03:35-7

T: Takže ty hádky byly stejná jako před tím, když se rozváděli? 00:03:36-5

R4: Umhm. 00:03:36-5

T: Jo a snažili se tě třeba máma nebo táta jako podplácet a jakoby aby si...že ti kupovali dárečky, pomlouvali toho druhého rodiče nebo.. 00:03:48-3

R4: Ne to vůbec, to oni se jakoby rozešli nějak v dobrým, ale nebylo nic, že by jeden říkal to a něco špatnýho o tom druhým nebo něco takovýho. 00:04:00-5

T: Takže ten rozvod byl klidnej? 00:04:02-0

R4: Umhm. 00:04:02-4

T: A co tvoje ségra? Jak ona vnímala ten rozvod? 00:04:08-4

R4: To si myslím, že to vnímala úplně jako já, že sme byly..vlastně nám bylo osm a devět let, takže sme to nějak jako nevnímaly, že se něco děje, to až pak přišla jakoby, když sme dospěly, tak pak jako sme se jich na to ptaly a tak nějak nám to došlo. 00:04:26-4

T: A co prarodiče, jestli teda nějaký máš, jestli byli v té době, když se rozváděli? Jak oni se k tomu stavěli? 00:04:33-7

R4: Mám a ty nevim jak se k tomu stavěli. 00:04:39-8

T: Třeba jestli byli naštvaní na tátu nebo na máma, že podala jakoby tu žádost. 00:04:44-3

R4: To asi ne, asi jako oboum to bylo tak nějak jedno, že to je jejich život, tak ať si dělaj co chtěj. 00:04:49-9

T: A nějak se změnil vztahy? Jakože ses s nima před tím vídala třeba víc nebo jak je to teď? 00:04:53-9

R4: No spíš třeba jakoby mamky rodiče, ty když se s tátou viděj, tak se baví úplně normálně, jako ptají se jak se má, co se děje novýho a tak a táta od táty, ten zas s mamkou má teď lepší vztahy než měla, když byli manželé. 00:05:16-2

T: Aha, tak to je dobrý a konkrétně s tebou mají jaký vztahy? 00:05:19-3

R4: Se mnou furt stejný, to se nijak nezměnilo. 00:05:22-9

T: Ono se občas stává, že třeba po rozvodu, že ztratí to dítě jakoby prarodiče od jednoho z rodičů, u kterýho vlastně nebydlí, že se s nima pak nevidá, že jo. Tak to je dobrý, že tobě se to nestalo. A teda ty si říkala, že mamka měla někoho, když se jakoby...před tím, než se rozvedli, že jo? 00:05:45-3

R4: Umhm. 00:05:45-3

T: A táta? 00:05:45-3

R4: Táta neměl, doufal, že se mamka k němu vrátí, ale nedokázal si přiznat ty svoje chyby. Vůbec mu nedocházelo, že nás zanedbává, nedošlo mu to. Až pak vlastně když se rozvedli. 00:05:59-8

T: A ty si toho mamčinyho partnera nějak jako viděla? Zнала si ho? 00:06:04-1

R4: V době rozvodu ne, to až pak vlastně když se rozvedli, tak pak až ho přivedla domů. 00:06:13-4

T: A jaký si s ním měla vztahy? 00:06:12-5

R4: Dobrý. 00:06:17-8

T: Tak jo a jestli si teda ještě vzpomeneš přímo po tom rozvodu, tak jak si se cítila? 00:06:26-0

R4: No to si asi nevzpomenu. Ale určitě si myslím, že mi to bylo v tu dobu líto, že jakoby jsem měla zatím oba dva doma a teď vlastně jeden tam chyběl. 00:06:38-1

T: Aha, takže ty si se musela odstěhovat? Nebo jak to bylo? 00:06:43-1

R4: My sme myslím bydleli v bytovce, všichni, jakoby rodina a když se rozvedli rodiče, tak vlastně táta se odstěhoval do baráku, kterej pak předělával. 00:06:54-7

T: Takže ty si stěhovat nemusela a žádnéj takovejhle vliv to na tebe nemělo, že kamarády, všechno si měla stejný? 00:07:01-2

R4: Umhm. 00:07:01-2

T: Dobře a pocítla si, že by potom co se táta od vás odstěhoval byste byli ve finanční tísti? Že byste na tom byli hůř než před tím? 00:07:09-1

R4: Myslim si, že ne, že vlastně táta platil alimenty jak měl, vždycky když sme něco potřebovali tak on nám na to přidal.. 00:07:20-5

T: Takže to bylo furt stejný jako před tím? 00:07:22-4

R4: Umhm. 00:07:22-4

T: Že si nestrádala nijak? 00:07:26-1

R4: No. 00:07:26-1

T: A ten rozvod..vyčítala si to někomu? Jestli třeba sestře, sobě nebo jednomu z rodičů? 00:07:33-0

R4: Asi ani nevyčítala, jako v tu dobu jsem to fakt nevnímala a pak když jsem jakoby se dozvěděla, že má mamka toho novýho přítele, tak asi jako mě to zamrzelo, že jako si našla...že opustila tátu, ale když jsem viděla, že s náma není doma, tak zas jako jsem byla ráda, že něho má, kdo se o ní stará a dává jí tu pozornost. 00:07:54-6

T: Umhm a tobě..o tebe se taky stará? 00:07:56-6

R4: Jo on se o nás stará jako o svoje děti. 00:08:00-6

T: Takže on s váma bydlel? 00:08:00-6

R4: Umhm. 00:08:04-1

T: A ty si teda vyrůstala v péči matky, ve výhradní péči nebo ve střídavý péči i jakoby u obou rodičů? 00:08:09-9

R4: My sme to měli jakoby...táta si měl bral na víkendy a přes týden jsem byla u mamky. 00:08:21-6

T: A když si jezdila k tomu tátovi, tam si měla svůj pokoj? 00:08:27-4

R4: Když to předělal, tak jo, ze začátku teda ne, to sme byli v jedný místnosti, co tam měl, protože předělával úplně celej barák kompletně, takže sme byli tam, ale pak nám udělal celý podkroví. Jeden pokoj nahoře měla sestra a druhěj já. 00:08:39-3

T: Umhm a měla si tam u něj svoje věci nebo sis je vždycky musela sbalit? 00:08:43-1

R4: Některý sem si balila, ale spoustu věcí sem tam měla, ale když sem někam pak jela, tak sem si nějaký sbalila. 00:08:53-1

T: A kde si se cejtla víc doma? 00:08:56-4

R4: U mamky. 00:08:55-9

T: A teda po rozvodu našel si táta někoho? Po delší době? 00:09:03-6

R4: Hned po rozvodu ne, vlastně našel si, když mně bylo tak patnáct, šestnáct, tak si našel přítelky a vlastně tu znal z mládí, to byla vlastně jeho první holka, takže se k tobě takhle vrátili. 00:09:23-7

T: A s tou vycházíš dobře? Nebo ještě jsou spolu? 00:09:25-8

R4: Jsou pořád spolu, už spolu nevycházíme dobře, udělala nám takový peklo, takže ani už s tátou se moc nestýkáme. 00:09:37-7

T: Aha a mamka s tím přítelem ještě je? 00:09:39-8

R4: Jo ty spolu jsou, mají spolu mojí mladší sestru. 00:09:46-9

T: Tak jo a viděla si rozvod rodičů spíš jako negativní věc nebo si jakoby v tom rozvodu shledala i nějaký pozitiva? 00:09:58-4

R4: Spíš asi ty pozitiva, jako ty negativa...sem tam, jako jo, chyběl mi ten táta, že tam s náma není, ale zase jako pozitivní bylo, že si mamka našla toho přítele, že sme začli jezdit na výlety, jezdili sme jako kdyby sme byli rodina. 00:10:17-9

T: A změnilo se nějak tvoje chování jako přímo po tom rozvodu? Jestli se ti třeba nezhoršily známky ve škole nebo jestli si měla nějaký problémy? 00:10:28-9

R4: Myslim si, že ne, že vlastně se nezměnilo nic, pak se teda to změnilo, když mi bylo asi těch patnáct, to sem vlastně chtěla k tátovi do péče, to mi teda soud zamít, ale s mamkou se domluvili, že tam můžu jít, ale že teda bude informovat o všem, o škole, o tom kde jsem a když by to jakoby vycházelo dobře, tak tam můžu zůstat, když ne tak bych se musela vrátit zpátky k mámě. 00:10:56-0

T: A jak to dopadlo? 00:10:56-0

R4: Zůstala jsem u táty než si našel tu přítelkyni. 00:11:01-3

T: Jo a jak se vlastně k té situaci, co probíhala při rozvodu, po rozvodu a takhle jakoby to..stavíš teď? Změnila bys něco, nějaký tvoje rozhodnutí nebo nějaké čin co si udělala, co tě mrzí nebo? 00:11:14-5

R4: Mrzí mě, že vlastně v tu dobu co sem vlastně chtěla k tomu tátovi, že sem na mamku byla hrozně hnusná, ke všem sem byla ošlivá, to sem furt na ně nadávala, že mě nemaj rádi, že se o mě nestaraj, že upřednostňují sestru, ale teď když se jakoby poohlídnu zpátky, tak vím, že mamka brala jakoby to, že chtěla abych já se měla dobře, že chtěla a bych dokončila školu a takovýhle věci. 00:11:48-1

T: A ještě něco jinýho? Něco co by tě mrzelo? 00:11:49-5

R4: Asi ne. 00:11:54-0

T: A jaký pohled máš teda na rozvod jako obecně? Jako co si o něm myslíš, jako jestli je to dobrá věc nebo.. 00:12:02-5

R4: No tak když se někdo veme a nefunguje jim to, tak si myslim, že jakoby ten rozvod, že je určitě jakoby dobrá varianta než bejt spolu a nějak se trápit. 00:12:12-8

T: A neovlivnilo tě nějakým způsobem to, že se ti rozvedli rodiče jakoby na tvůj pohled na tvoje manželství? Chtěla bys vůbec jakoby vstoupit do manželství? 00:12:24-2

R4: No myslim si, že jakoby mě to ovlivnilo, protože manželství určitě nechci a i když se kouknou

kolem sebe, tak plno mých známých je rozvedených, takže já jako svatbu nepovažuju za důležitou věc. 00:12:40-2

T: A myslíš si teda, že v tom má hodně velkou roli to, že máš rozvedený rodiče? Že si viděla... 00:12:44-5

R4: Asi určitě no. 00:12:45-7

T: Jo dobře a tak poslední otázka: pamatuješ si...vyskytl se rozvod i jakoby v nějaký generaci před tím? Jestli tvoje babička, prababička, jestli byly rozvedené? 00:12:57-4

R4: No z tátovy strany rodiče, ty se rozvedli a z mamčiny strany tam vlastně...dědu si nepamatuju, ten se zabil a babička si pak našla jinýho manžela, takže tam to bylo pak tímhlectím, že se nerozvedla, ale že se tam stala ta nehoda. 00:13:18-3

T: Jo, dobře tak jo, tak to je všechno, já ti moc děkuju. 00:13:20-3

Respondent č. 5

T: Tak já bych tě poprosila jestli by ses mi nejdřív představila. 00:00:05-0

R5: No takže jsem Holcová Kristýna. 00:00:07-3

T: Kolik ti je? 00:00:07-3

R5: Dvacetdva. 00:00:13-2

T: Máš nějaký sourozence? 00:00:12-2

R5: Mám dva, jeden je nevlastní. 00:00:17-7

T: A tý vlastní je kolik? 00:00:18-3

R5: Letos jí bude 18, 5. července 00:00:21-9

T: Dobře, kolik bylo tobě, když se vaši rozvedli? 00:00:23-0

R5: Mně bylo 8/9 let. 00:00:29-3

T: A ségře? 00:00:29-3

R5: Ségře bylo 4/5 let. 00:00:33-1

T: A jakej je tvůj rodinnej stav? 00:00:35-6

R5: Já jsem svobodná. 00:00:36-0

T: A máš přítele? 00:00:37-2

R5: Mám přítele. 00:00:40-1

T: A jak to máte spolu? 00:00:40-1

R5: Jsme spolu sedm let, jsme zasnoubení a budeme se prej brát. 00:00:47-2

T: A tvoje nejvyšší dosažený vzdělání? 00:00:50-1

R5: Střední škola bez maturity. 00:00:55-8

T: Dobře, tak jo, tak začnem. Tak já se tě zeptám jaký byly vztahy v rodině před rozvodem? 00:01:00-9

R5: No táta byl takovej záletník jo, on byl vždycky, že prostě ženský, ženský, ale jako rodina..my sme byli..on se nám věnoval všechno, já jsem tátu prostě měla za Boha, mně se hodně věnoval..bral mě na ryby, jezdili sme spolu prostě na házenou a všechno, jako nějak jsem to nepocítovala...asi potom až když mamka byla těhotná s Julčou, tak pak jsem vlastně teprve zjišťovala co táta vlastně dělá, nedělá, to sem byla starší a pak už sem teda jako byla i svědkem jednoho takovýho incidentu, co spolu jako měli. Začal chodit hodně jako do hospody, že jo no tak tam měl jednu takovou přítelkyni. No a pak už to šlo z kopce no. 00:01:45-5

T: A jak byli dlouho spolu v manželství než se rozvedli? 00:01:47-8

R5: Ježíšmarja, no asi od osmnácti spolu byli vdaný no...(počítání) osm let. No do dvacetišesti, protože ve třiceti měla Vojtíška už s Milanem, tak asi osm let no. 00:02:17-8

T: A jak si tehdy vnímala jejich vztah? 00:02:22-9

R5: No tak víš co, jsem byla malá, mi bylo vlastně...když se narodila ta Julča, tak mně byli 4 než..takže do těch 4 jsem to nějak nevnímala, že jo. Pak se narodila ta ségra, tak už to začalo bejt takový, protože jsem viděla, že ta mamka je na to sama, že táta na ní kašle, že je furt pryč vlastně, protože do té doby, když šel pryč, tak si mě vzal sebou že jo, ale potom vlastně už ta mamka na to byla sama a táta byl furt pryč jo takže pak už jsem začala jako to vnímat vlastně, že táta na mámu kašle, že se vlastně nám vůbec nevěnuje, furt prostě to bylo takový, že se šlo do hospody, na koupaliště nebo se všichni sešli u nás, že jo a jako pak už jsem to začala docela i vidět všechno, že ten táta prostě tu rodinu prostě nebere, že jako nevím jestli...byl mladej, že jo, tak jako asi si chtěl ještě užívat nebo nevím no, jako pak už jsem to začala dost vnímat a hlavně mě to i mrzelo, že vlastně ten táta na nás kašle, protože já jsem ho do té doby měla jako furt tatínek, tatínek, furt jako je se mnou a bere si mě, že jo a to a tatínek tohle...no a potom už...na tu Julču už vůbec, na tu když byla malinká kašlal, až pak po rozvodu vlastně si jí začal všimát, to bylo takový to...takový blbý už potom no. 00:03:45-2

T: A řešili jakoby...hárali se před váma? 00:03:46-7

R5: No ne, většinou ne, jako nechtěli...mamka se to snažila vždycky ututlat, ale víš co, potom sme šli třeba spát tak táta přišel domů z hospody, že jo, tak byl ostrej, začal do mámy kérovat vždycky, začal tam jako to...tak se pak hárali a bylo to slyšet. No a on vždycky, když se napil, tak pak byl hnusnej, jako i třeba..oni tam seděli třeba na koupališti nebo to a on prostě jí měl jako služku nebo u nás doma, když seděli a chlastali, tak na ní: dones tohle Renato, dones tamto, udělej tadyto jo, že už prostě jí je...jo takže potom už se asi, pak vlastně ke konci vůbec si jí nehlídal jo, k mámě se choval prostě jak póvlu, vůbec nezajem jo, že mu porodila dvě děti nebo něco, to ne, prostě na ní byl pak hnusnej. Hlavně když se narodila ta Julča. Do té doby jsem to fakt..víš co, to nevnímáš jako 4letý dítě. 00:04:41-1

T: No tak jasně. 00:04:41-1

R5: Nevidíš to, no a pak už to šlo z kopce no, pak už jsem to viděla i já a ty ženský že jo a takhle. Takže to no.. 00:04:49-0

T: A to že se chtěli rozvést, tak věděli ste o tom? Řešili to i s váma nebo? 00:04:53-9

R5: Se mnou jo, tak Julča byla malinká, tý byly 4 nebo 5 a se mnou, protože právě jsem do té doby měla tátu furt jako Boha, takže jsem nechápala proč se chtějí rozvést, protože všichni kolem mají rodiče..to tenkrát to ještě nebylo takový že jo, že by se jako rodiče rozváděli. No a se mnou to řešili vlastně hodně, já jsme musela pak i k psychologovi, protože prostě jsem to blbě snášela, blbě nesla, no a máma se rozhodla prostě, že se rozvedou, protože přišla na to, že má už jako dlouhodobě tu jednu milenkou, načapala je s nima no takže řekla, že prostě se rozvedou, že už s ním nechce bejt a vlastně to všechno jako jak na ní byl hnusnej že jo a táta se od nás vlastně ze dne na den odstěhoval. Prostě prásknul s dveřma, odešel, takže jo, se mnou to jako řešili víceméně, že se budou rozvádět. Ptali se mě ke komu chci jít, jestli chci bejt s mámou nebo s tátou, protože už vlastně jsem měla nárok na to se rozhodnout a řešili se mnou jakoby i to, že i k babičce můžu, jestli chci jako utnout vztahy nebo jak to mám. No ale jako jsem to nedávala, tak jsem musela k psychologovi. 00:06:06-9

T: Aha a kdo teda podal žádost o rozvod? 00:06:06-8

R5: Máma. 00:06:08-5

T: Máma a takže v tom proč...ten důvod proč se rozvedli bylo to, že táta měl... 00:06:12-9

R5: Milenky. 00:06:15-6

T: Jo. 00:06:14-3

R5: Celej život víceméně. 00:06:18-6

T: A teda tím způsobem, jakej to na tebe mělo vliv, ten rozvod, tak to, že si musela k tomu psychologovi? 00:06:24-9

R5: Umhm, musela no. 00:06:28-1

T: A ještě nějakej jinej vliv? Že by ses třeba chovala nějak jinak než před tím? 00:06:31-5

R5: Jakoby dávala jsem to za vinu mámě, protože máma se rozhodla rozvést, jako postupem času jsem to pochopila, že nebude s chlapem, kterej jí zahejbá, ale dávala jsem jí to hodně za vinu ze začátku, protože prostě jsme nechtěla věřit tomu, že táta by byl takovejhle xxx. 00:06:50-6

T: A teda ty si říkala, že se táta hnedka odstěhoval, takže to bylo při tom, když se rozváděli? 00:06:56-5

R5: Jo 00:06:57-1

T: Takže spolu nebydleli, když se rozváděli? 00:06:58-6

R5: Ne, nás nechala babička nejdřív v baráku, kde sme bydleli, protože to bylo jako po mojí prababičce barák, tak tam nás vlastně nechali a potom sme sehnali byt, tam v Vojicích...takže sme se přestěhovali. 00:07:15-9

T: A Nepocit'ovali si, že by se jeden z tvejh rodičů snažil tě přetáhnout, aby si byla u něj? 00:07:20-9

R5: Jo, tatínek že jo, protože mámě chtěl dělat naschvály, on prostě věděl, že s Jolanou toho moc nezmuže, protože ta je malinká, tak prostě máma no a na mě to zkoušel, tak víš co, jezdila jsem do Vojic hodně, snažil se ze začátku, kupoval mi dárky, snažil se si mě brát, jenže on měl takovou slepici mladou, která děti ještě neměla, ani je nechtěla, táta se sni odstěhoval do Kolína a takže ze začátku jo,

fakt se snažil, ale pak ho to přestalo bavit, pak už si nás ani nebral, ani mě, ani ségru, prostě..takže do nějakých patnácti se o mě vůbec nezajímal. 00:08:07-5

T: Aha a jak vnímali rozvod prarodiče? 00:08:10-0

R5: No tak babička jakoby od táty mamka, tak tu to jako hrozně mrzelo jo, protože ta prostě chtěla aby byli spolu, ta prostě to měla jako...neviděla tátovy chyby prostě jo, ani je nechtěla, ani do teďka je nechce vidět prostě, táta je dokonalej, úžasnej, táta chyby nedělá, jo takže...jakoby děda, táta máho táty, tak ten byl naštvanej na tátu, protože ten věděl jak je, ale prostě naše babička je taková, že hned v každým vidí svatozář. A vlastně rodiče od mojí mamky, tak ty věděli, že to přijde, ty jenom čekali kdy a vlastně v nich měla mamka největší oporu, protože nebejt jich, tak sem v xxx nemáme kde bydlet, nemáme nic jako. Takže ty nám pomáhali, mamce sehnali byt, pomohli jí ho vybavit, jo všechno, takže jakoby ty o tom víceméně věděli a věděli jenom...prostě se čekalo na to, kdy to přijde. 00:09:01-4

T: A komu dávali, jako jestli dávali vinu rozvodu...jako za koho se postavili? 00:09:07-1

R5: Tak jako rodiče táty samozřejmě za tátu, doteďka to mámě vyčítaj, že se s nim rozvedla, doteďka prostě je máma xxx a já nevím co všechno, furt proti ní zbroje jako a babička jakoby od mamky, tak ty stáli na její straně. Jako rodič bude stát za svým dítětem že jo, většinou, ale zas babička si to nechtěla u mámy posrat, protože se bála, že by nám jako nedovolila jezdit k ní že jo. Takže my jsme vlastně byli její jediný vnoučata. 00:09:34-9

T: Jo a jaký byly vaše vztahy jakoby před rozvodem a pak po rozvodu? Změnilo se to nějak? 00:09:40-2

R5: Jako s prarodičema? 00:09:39-2

T: Nonono. 00:09:39-2

R5: Jako i mamka nebo jenom třeba já se ségrou? 00:09:43-6

T: Obojí, prostě celkově. 00:09:43-1

R5: No jako my se ségrou sme neměly problém, my sme tam jezdily furt, protože sme to měli kousek od nich takže sme tam byly na víkend, na prázdniny, furt sme tam byly pečený vařený a mamka ta už jako i před tím, nebylo to nic horkýho, že...jako jo bavila se s nima, jezdila tam, pekla, dělala jim jako třeba na oslavy, protože mamka je cukrářka, tak vždycky napekla všechno, pozvala je třeba k nám na narozeniny, na svátky, jako třeba do té doby než se narodila Julča, tak co takhle z fotek..jo tak se vídali jako i rodičema od mamky, že opravdu sme se všichni sešli u nás, bavili se všichni se všema, pak se narodila ta Julča a úplně se to rozkmoťilo prostě, už se ani nebavili oni a začali prostě si lézt na nervy a nadávat si že jo, takže vlastně já si myslím, že po tom co se narodila Julča se to tak jako úplně... 00:10:39-7

T: Takže to nemá za příčinu ten rozvod, ale to, že se ti narodila ségra? 00:10:41-1

R5: No já nevím, prostě víš jestli táta tím, že prostě se narodilo to druhé dítě, tak jestli si uvědomil v hlavě, že nechtěl jako děti nebo jestli prostě to takhle nechce víš jako žít už do konce života už takhle nebo to a začal dělat takovýhle naschvály potom až se ta Julča narodila. Babička s dědou jako od mamky, tak ty to viděli, že jo, jak se táta chová, protože ty k nám jezdili dost často, mamce pomáhali, aby na to nebyla sama no a babička od táty to vidět nechtěla jo takže...jako jinak do té doby si myslím, že to bylo v pohodě no, jenže víš co, je to malá vesnice, táta se tam tahal s těma ženskejma, spousta lidí to vidělo, ono v hospodě, jako víš co, jo když se tam oblejzaj, pod stolem se hladěj, potom najednou zmizí jeden, jde za ním druhý no tak jako..a je to vesnice, kde se fakt všichni znaj, takže si to tam řeknou, jo a znali se i s babičkou jakoby od mamky, když bydleli v Chomuticích, to je kousek,

takže se tam všichni znali, takže jako si to řeknou. 00:11:43-0

T: Jo a teda tak přímo jakoby v průběhu toho rozvodu táta měl teda nějakou ženskou a ty si jí znala? Že jakoby ses s ní viděla? 00:11:54-4

R5: No v průběhu rozvodu vlastně...jak se táta hned odstěhoval, tak asi 14 dní na to si nás bral a představoval nám jí, takže sme se vlastně znali, představil jí jakoby rodičům, takže jo znala sem jí. 00:12:09-2

T: A jakej si k němu měla vztah? 00:12:11-9

R5: Jako k ní? 00:12:13-6

T: Jo teda k ní. 00:12:12-6

R5: Hroznej, já jsem jí nenáviděla, protože za první kvůli tomu, že sem měla pocit, že nám roztrhla rodinu, že prostě mi vzala tátu a za druhý se chovala úplně hrozně, jí bylo 20, 22, mladá pipinka, která neměla děti prostě a nepřemejšlela nad tím, že by děti měla mít a najednou si nabrkne takovýdlehó xxx s dvouma dětma. 00:12:39-2

T: A tu přítelkyni má doted'? 00:12:39-2

R5: Ne, už má jinou. To bylo docela komický, oni spolu byli, byli spolu vlastně dlouho, do těch 15, to jak si nás táta nevímal, spolu byli 6 let, 4 roky spolu byli, potom se vzali, ani sme vlastně s Julčou o tom nevěděly, nám to řekli jako cizí lidi, dozvěděli sme se o tom úplně omylem prostě a byli spolu rok a ona mu zahla, obrala ho o všechno. 00:13:09-5

T: Týjo a s tou teďka co má, s tou jaký máš vztahy? 00:13:11-4

R5: S touhletou co teď má..takovej asi normální vztah no, neříkám, že bych jí obdivovala, ale víš co, vzpomene si třeba když mám svátek, narozeniny, napíše, dá mi kravinu prostě jo nebo zavolá jestli nechci s něčím pomoci na svatbu nebo jak se mám nebo to, jakože snaží se, ona taky není žádná svěťice, taky má svojí minulost, ale z těch co táta vystřídal je nejnórmálnější. A hlavně už je starší takže jako..jo máme docela dobrej vztah. 00:13:45-3

T: A jak to vidí ségra? 00:13:45-3

R5: Ségra s tátou se nebaví vůbec teď, Julča tátu vlastě...jí bylo 8/9 let a začala hodně jezdit k tátovi, on sí jí začal brát, já jsem nechtěla, protože prostě jsem se cejtila ukřivdění a už jsem to viděla, už jsem prostě byla starší a zpětně jsem viděla jako jak se táta choval, nechoval, co dělá, nedělá, jenže Julča byla malá, naivní a takže táta si jí kupoval. Koupil jí telefon, počítač, čtyřkolku jo, s tamtou partou jezdili na čtyřkolky třeba na tejden odjeli, hadry jí nakupoval, bral jí všude sebou, jo takže Julča v něm viděla právě toho Boha teď zrovna a máma byla vlastně ta xxx, jo taky tam bylo období kdy Jolana prostě, že se k němu chce odstěhovat, že s nim chce bejt jo, protože prostě máma si pak našla jinýho přítele a žila jako s nim že jo no a prostě ta Jolana jí to vyčítala, to co sem v podstatě dělala já, když se naši rozvedli. Jo a pak, je to vlastně asi dva roky zpátky, tak začala chodit na střední, byly to větší finance, chtěla po tátovi víc peněz, protože má těžkou školu a má školu jazykově založenou, takže jezdí do zahraničí, třeba dvakrát do roka no a chtěla po tom tátovi, aby jí na to přidal, tak se neshodli nějak, měli tam výměnu názorů a od tý doby se spolu nebaví. A tu přítelkyni, kterou má, tak Julča ráda nemá. 00:15:25-0

T: A ten mamky přítel, kterýho si teda našla až po rozvodu nebo před tím rozvodem? 00:15:28-2

R5: Ne to nikoho neměla. 00:15:28-4

T: Tak s ním máš jakej vztah? 00:15:30-6

R5: S Milanem mám dobrej vztah jako, oni jsou spolu dlouho, mají spolu Vojtíška a on nás tam vzal vlastně, my sme se nastěhovali k němu potom, když nás jako mamka představila mu, tak byl takovej v pohodě jo, že měl nás rád, má nás rád do te. Je to prostě chlap, nemůžeš po něm chtít, aby mi psal na svátky, na narozeniny. Jo k Vánocům mi třeba dá obálku nebo to, ale jo má nás rád, já s ním nemám špatnej vztah, je to prostě Milan. Má rád mamku, to je prostě nejdůležitější, i když se k ní občas chová hrozně, protože tam s nima bydlí tchýně, jakoby jeho máma, takže jako i když se k mámě někdy chová hrozně a vyčítám mu to jako, tak s ním nemám zas tak špatnej vztah. Kdykoliv jsem cokoliv potřebovala, tak jsem věděla, že můžu zvednout telefon, zavalat mu a říct hele potřebuju pomoc s tímhle nebo nemohl by si mě odvést támhle, jo není problém zařídím, on závodí na motorkách, takže vždycky třeba do Hořic, když jsou závody, tak Kristýho zařídil jsem ti lístky jo, vyzvedni si je nebo to, nebo kolik lístků potřebuješ...kdykoliv, cokoliv jsem mu řekla, tak nebyl problém aby udělal. 00:16:47-4

T: Tak to je hezký. 00:16:49-6

R5: Jako jo, s řidičkem mi taky pomohl, přispíval mi na spoustu věcí jo, na auto mi přispíval, takže jako nemám s ním špatnej vztah. 00:17:02-0

T: Ale ségra ho nemusí? 00:17:00-9

R5: Ségra ne, ta s ním má taky dobrej vztah, jako bydlí tam, je to puberták prostě jo, ona prostě tříská to s ní no tak občas mají výměnu názorů. Milan by prostě po ní chtěl, aby pracovala, aby pomáhla tý mámě, by prostě vařila a takovýchle, jenže naše Jolana ta žije školou a ona ti řekne, že takovýchle věci prostě nebude dělat a že je nebude potřebovat k životu, teď si našla přítele a zjistila, že ty věci k životu potřebuje, takže nemá s ním vyložene, ne že by s ním měla blbej vztah to ne, ale je to puberták takže na něj má svůj názor. 00:17:43-1

T: No jasný, a tak teda přímo po rozvodu, jak si se cítila? Jak si to brala? 00:17:46-3

R5: No cítila jsem se, tak jako víš co, jako dítě, cejtíš se zrazeně že jo, že prostě ty rodiče se na tebe vykašlali, teď nevíš jako komu to máš dát za vinu vyložene a prostě přijde ti to, že, protože každej okolo má ty rodiče, mě to mrzelo jo, protože třeba kamarádka tak jo, my sme byli s mamkou a s taťkou na výletě, my sme s mamku, taťkou udělali tohleto a já prostě jsem to nemohla říct, jsou chvíle, kdy prostě ta dcera toho tátu potřebuje, jsou to maličkosti, ale prostě potřebuješ toho tátu. 00:18:23-3

T: Je to jasný, že to zamrzí no. 00:18:25-5

R5: Takže mě to mrzelo hrozně no, pak už za ty dva roky, mně to nějak ani nepřišlo, zvykla jsem si na to, věděla jsem, že táta se na nás vyprdl, takže jsem měla jenom tu mamku. 00:18:38-9

T: A cejtla si, že když od vás teda táta odešel, že byste byli v nějaký finanční tísní? Že byste si nemohli dovolit to co předtim? 00:18:43-1

R5: No tak to ví že jo, jako hlavně, když sme se museli odstěhovat a vlastně mamka prostě s 12 tisícema musela jako vyžít jo, aby si zařídila byt, aby se postarala o děti, takže nám hodně právě pomáhala ta babička s dědou, jako museli sme se uskromnit, o tom žádná prostě jo, měla 12 tisíc a já jsem vlastně chodila na základku, ségra do školky, takže jako ono to docela to a táta, že by zrovna nějaký velký alimenty platil, to se taky říct nedá. 00:19:18-5

T: A teda ty si říkala, že je to těžký někomu vyčítat, tak vyčítala si to někomu? Třeba tobě, sobě nebo sestře nebo? 00:19:26-1

R5: Ne vyčítám to teď, teď zrovna ve věku jakym sem to vyčítám tátovi. Protože prostě od nás odešel,

našel si jiný ženský, zahejbal mámě a to se nedělá, člověka, kterýho máš rád a se kterým máš dvě děti, tak si nemyslim, že bys mu měla takhle jako ubližovat, hlavně potom, když se rozvedli, tak táta proti mámě zbrojil, mluvil o ní hnusně, choval se k ní hnusně jo, roznášel o ní špínu a takovýdle prostě nevím, člověk, kterej ti porodí dvě děti, tak se k němu nemůžeš takhle chovat. 00:19:57-9

T: A on o ní mluvil hnusně i před váma? 00:19:59-2

R5: Jo. On opravdu táta je sobec, táta si neváží lidí. To už vidim teď, dřív prostě jsem to neviděla, ale teď už to vidim jo, jako neříkám, že jsme měla blbej vztah úplně jako nejhorší, ano bavim se snim, vídám se snim, ale zas odsad' podsad', prostě vim, že už mu nevěřim tolik co před tím a máme takovej odměřenej vztah, ne jakoby táta s dcerou, prostě je to spíš takový...jako prostě je to táta. 00:20:27-1

T: No tak jasně, zabořelo tě to a furt to prostě tak cejtíš že jo. 00:20:29-7

R5: Tak, tak. 00:20:29-7

T: A ty si teda vyrůstala ve výhradní péči matky? 00:20:34-7

R5: Umhm, byla jsem svěřená do péče mamky a jednou za 14 dní si nás vlastně mohl brát táta nebo jakoby soud určil jednou za 14 dní, mamka kdykoliv jsme chtěli, tak nám to dovolila. 00:20:46-4

T: Takže jste to měly se ségrou stejně? 00:20:47-6

R5: Umhm. 00:20:51-2

T: Jo a takže si se musela stěhovat po tom co se rozvedli? 00:20:53-6

R5: Jo museli, protože sme bydleli v tom baráku, sice to bylo pořád do jedny vesnice, protože mamka jako nechtěla odejít už jenom kvůli tomu, že sme měli kamarády tam, školu, školku, mamka měla blízko práci, takže sme se stěhovali do jedny vesnice, no ale to sme bydleli asi dva roky a pak si právě mamka našla toho Milana, takže sme se stěhovali do Chomutic. 00:21:13-8

T: Jo tak je fajn, že aspoň přímo po rozvodu si nemusela měnit školu a kamarády. 00:21:15-4

R5: No, tak to až potom. 00:21:17-4

T: A takže viděla si to, že se vaši rozvedli jako negativní věc nebo je tam i něco pozitivního co si v tom jakoby shledala? 00:21:23-8

R5: No tak teď už to vidim pozitivně, že jo. 00:21:26-6

T: Myslím jako přímo po tom jakoby, jestli si pamatuješ jak si to cejtila. 00:21:30-7

R5: Jako já ani nevím, bylo to.. 00:21:36-3

T: Víš jestli se ti jako třeba ulevilo, že se rozvedli, že když teda jako, že si věděla, že se hádaj. 00:21:39-8

R5: Jo, to asi jo, myslim si že jo, že se mi ulevilo, že prostě mamka si potom našla někoho jinýho víš a bylo vidět, že s ním je šťastná, prostě usmívala se, s tím tátou to prostě nedělala jo, nebylo na ní vidět, že je šťastná, že by byla spokojená prostě v tom manželství tak jako přežívala, takže jako jo, asi jsem byla ráda, že to tak dopadlo. 00:22:05-9

T: A nezměnilo se nějak tvoje chování, třeba co se týče školy? Jakoby že by ses třeba zhoršila prospěch, dělala si průsery, dělala si naschvály. 00:22:13-5

R5: No to asi ne, tak jako průsery...jako každé puberták... 00:22:15-5

T: Ale jako jestli to bylo na trucu tomu rozvodu. 00:22:17-5

R5: Ne to asi ne. 00:22:21-4

T: A když se tě zeptám jak se k tomu stavíš teďka, udělala by si něco jinak? Než si udělala předtím, řekla bys něco nebo je něco, co tě mrzí, co si prostě provedla a ... 00:22:29-8

R5: Jo určitě, když se mnou táta manipuloval, tak jsem se nechala a šla jsem proti mámě, to mě mrzí, protože máma byla jedinej člověk, kterej to prostě se mnou myslel dobře, kterej tady při mně stál a byl a já jsem se k ní zachovala hnusně, protože táta mě zmanipuloval na svojí stranu a proti mámě, že máma je xxx a našla si přítele, odstěhovala vás odsud a všechno vám vzala a jo, museli ste do Chomutic, takže tohle mě mrzí a tohle bych určitě udělala jinak a určitě bych už se nenechala navádět na věci, už ne. 00:23:04-8

T: To tak bohužel bejvá no, ještě si byla malá, tak tě zmanipuloval no. 00:23:09-3

R5: Jo no, to mě mrzí. 00:23:09-8

T: A jakej máš pohled na rozvod obecně? Jako co si o tom myslíš, když se lidi rozváděj? 00:23:16-1

R5: No. 00:23:18-1

T: Ne konkrétně tvoji rodiče, ale jako všeobecně. 00:23:19-2

R5: Jako jsou lidi, který asi opravdu nemá smysl, aby spolu byli a tudíž ten rozvod tam je asi na místě, už i třeba jsem...když už se musej rozvádět tak určitě aby do toho lidi netahali děti a přece jenom je lepší, když se ty rodiče rozváděj, když už ty děti jsou starší, jo takový to, že jsou malý děti, rozváděj se prostě, zbrojej proti sobě, vidím to teď třeba u kamaráda jo, bylo to honem hrrr, musíme se vzít, honem hrr musíme mít děti, byli tady spolu tři roky a jdou do sebe. Takže v tomhle případě prostě nechápu proč se berou, nejsem pro to, aby se lidi právě brali hned, po roční, dvou roční známosti jo a pak prostě zjistěj po třech letech, ale my spolu nechceme bejt, jdeme od sebe a už v tom jsou ty děti a to. Něco jinýho je, když ty lidi tady spolu jsou třeba 10, 15, 20 let jo, po 20 letech už prostě zjistěj, že to nemá smysl, že to nikam nevede, každé si dělá co chce, každé má svůj život, jo jenom to, že spolu žijou tak v tom případě ano, proč by se nemohli rozvést. 00:24:33-2

T: A takže teda tebe neovlivnilo, to že se ti vaši rozvedli, když teda teďka seš zasnoubená? 00:24:36-1

R5: No tak jako trošku tě to odradí, že jo, říkáš si ty jo, co když jako bude stejnej nebo co když já budu stejná nebo jo, co když prostě budeme mít pak ty děti a zjistímě, že spolu nechceme bejt, že spolu nevydržíme, tak jako to víš že jo, poučíš se z těch chyb určitě, stoprocentně vím, že nechci nikdy podvádět a když už bysme museli se rozvádět, tak nechci aby to odnášely ty děti. Určitě ne aby prostě sem jim zakazovala něco nebo aby jsem je manipulovala nebo aby sem je naváděla proti jakoby přítelovejm rodičům jo nebo je tam k nim nepouštěla nebo abych před nima o něm mluvila ošklivě, sprostě nebo sme si před nima nadávali, to nechci. Když už bysme hold od sebe museli jít, tak chci aby to bylo v klidu. Jako mrzí tě to asi když se rozvádíš, jo je to člověk, kterýho si měla ráda a to, ale ty děti za to nemůžou, prostě udělala sis je, máš je a oni nemůžou za to, že ty s tím člověkem prostě už se nesneseš. 00:25:47-3

T: Tak já se tě zeptám na poslední otázku. A to jestli se vyskytl rozvod i v generaci před tím jako, co se týče prarodičů a jejich rodičů a jestli je možný, že by ten rozvod u vás byl jakoby dědičnej. 00:25:58-3

R5: No ne, ani z mamčiny strany, ani z tátovy strany. 00:26:06-5

T: Tak já doufám, že v tomhle budeš pokračovat. 00:26:07-8

R5: No já taky. 00:26:10-0

T: Tak jo, tak děkuju. 00:26:10-0

R5: Nemáš zač. 00:26:11-5

Respondent č. 6

T: Tak já tě poprosim aby ses mi krátce představil. 00:00:01-0

R6: Tak čau, já jsem Dominik, je mi 23 let a jsem ze Smidar. 00:00:07-4

T: Umhm, máš nějaký sourozence? 00:00:08-8

R6: Ano mám bráchu. 00:00:10-7

T: Tomu je kolik? 00:00:14-8

R6: Teď mu je 20 let. 00:00:14-1

T: Umhm a kolik bylo tobě, když se vaši rozvedli? A kolik bráchovi? 00:00:18-5

R6: Mně bylo 17 a bráchovi bylo 15. 00:00:21-7

T: A jakej je tvůj rodinej stav? 00:00:24-2

R6: Jsem svobodný. 00:00:27-2

T: Nějaká přítelkyně? 00:00:27-2

R6: Ano. 00:00:29-2

T: Jak dlouho? 00:00:29-2

R6: Rok a 2 měsíce. 00:00:32-6

T: Umhm a tvoje nejvyšší dosažený vzdělání? 00:00:35-2

R6: Středoškolské s maturitou. 00:00:35-0

T: Umhm, tak jo, tak začnem. Takže pamatuješ si jaký byly vztahy v rodině před rozvodem? Jako obecně. 00:00:42-7

R6: Tak obecně, nevim, často probíhaly hádky mezi rodičema, já s bráchou sme vždycky drželi při sobě, je to i teďka po rozvodu a jako jak kdy no, někdy to bylo lepší někdy horší, ale spíš horší no. 00:01:00-2

T: A jak dlouho byli spolu, jak dlouho byli v manželství než se rozvedli? 00:01:05-4

R6: Myslím, že 22 let. 00:01:09-7

T: Ty jo, to je dlouhá doba a jak si, ještě před tím, než se rozvedli, vnímal vztah přímo tvejh rodičů? 00:01:15-0

R6: No jak říkám, byly tam hádky asi to nebylo úplně nejlepší, když sme byli malý, tak to bylo v pohodě, čím víc nám bylo, tak tím víc to bylo horší. 00:01:26-6

T: Umhm a hádali i před tebou nebo teda před váma s bráchou? 00:01:30-0

R6: Snažili se nehádat se před náma, ale někdy to prostě proběhlo no. 00:01:35-3

T: A to že se chtěj rozvést vám oznámili nebo vám to řekli předem než jako.. 00:01:40-7

R6: Oznámili nám to předem. 00:01:42-7

T: A jako probírali to s váma proč a z jakýho důvodu? 00:01:45-8

R6: Jo. 00:01:47-1

T: A kdo podal žádost o rozvod? 00:01:50-6

R6: Myslím si, že to bylo tak nějak vzájemný, že se prostě dohodli, půjde to a přišlo to. 00:01:59-5

T: A z jakýho důvodu se teda rozvedli? 00:02:01-7

R6: Nešlo jim spolu žít prostě. Zájem...neměli prostě už žádněj společnej cíl a nešlo jim spolu žít už, nevím jak bych to řekl jinak. 00:02:17-6

T: A mělo to na tebe nějakěj vliv ten průběh toho rozvodu? 00:02:22-9

R6: Já si myslím, že ani ne. 00:02:26-2

T: Žádněj? 00:02:26-2

R6: Jako já jsem byl spokojenej, že je každeš šťastnější. 00:02:33-1

T: Umhm a měl si na výber u koho chceš zůstat potom? 00:02:35-5

R6: Měl. 00:02:38-6

T: A koho sis vybral? 00:02:38-6

R6: Vybral jsem si tátu. 00:02:42-3

T: A proč? 00:02:41-4

R6: Protože zůstal ve Smidarech a vlastě byl to můj domov a mám tady kamarády atd. 00:02:50-1

T: A jak probíhal rozvod rodičů? Pamatuješ si jak dlouho to třeba probíhalo nebo jestli se změnil vztahy v rodině, jakoby, že by se víc hádali nebo? 00:03:00-3

R6: To si nepamatuju. 00:03:02-1

T: Nepamatuješ? A bydleli spolu, když se rozváděli? 00:03:04-9

R6: Ne. 00:03:06-8

T: Ne? Takže táta se odstěhoval? Teda máma? 00:03:13-6

R6: No nejdřív se odstěhoval táta na svojí firmu a když už to bylo definitivní, tak vlastě máma odešla a táta se vrátil zpátky do svého baráku, když to tak řeknu. 00:03:23-8

T: Umhm a pociťoval si, že by se jeden jako z rodičů snažil tě nějak podplácet, aby si byl s nim? Že by třeba pomlouval toho druhýho před tebou, jakože táta říkal o mámě, že je špatná a jako obráceně. 00:03:40-0

R6: Samozřejmě to říkali oba dva no. 00:03:44-6

T: A jak to vnímal brácha? 00:03:43-6

R6: Brácha, tak jelikož byl mladší, tak to nesl hůř a ten si teda vybral mámu, protože s tátou nevycházel nikdy nějak dobře. 00:04:02-7

T: Umhm a jak se k rozvodu stavěli prarodiče? Dávali to někomu za vinu? 00:04:09-2

R6: Dávali to za vinu mámě. 00:04:11-0

T: A čí prarodiče? 00:04:13-8

R6: Tátovi prarodiče to dávali za vinu mámě. 00:04:16-8

T: Umhm, to tak většinou bejvá no. A měla tvoje máma nebo táta, když se rozváděli, někoho jinýho? Nějakýho jinýho partnera? 00:04:26-2

R6: Když se rozváděli, tak ne, ale těsně po rozvodu, si vlastně oba dva našli hnedka. 00:04:36-7

T: Umhm a jak si měl k nim vztah? 00:04:40-9

R6: Tak k tomu máminýmu mám pozitivní vztah, ty jsou ještě teďka furt spolu a táta si našel přítelkyni, kterou jsem neměl rád, ale díky Bohu už spolu nejsou. 00:04:52-6

T: A jak si se cítil bezprostředně po rozvodu, jako hnedka v ten moment, co se rozvedli? 00:05:04-5

R6: Měl jsem takový smíšený pocity, nevěděl jsem jestli jsem rád a nebo nerad, prostě rozpadla se nám rodina, takže jakoby to bylo to špatný, ale postupem času mi docházelo, že jsou oba dva takový šťastnější, že se nehádaj prostě a každéj má teďka asi lepší život asi takže, je to teďka dobrý, bezprostředně to bylo jakoby špatný, teď je to dobrý. 00:05:32-4

T: Aha a pocítil si, že byste byli třeba trochu ve finanční tísní? Po tom co se vlastně rozvedli. Že sis nemohl dovolit to co před tím? 00:05:42-1

R6: Ne, ne. 00:05:45-3

T: Nižak vás to jako neomezilo? 00:05:44-3

R6: Ne vůbec. 00:05:46-4

T: A ty osobně si někomu vyčítal, to že se rozvedli? 00:05:51-8

R6: Nevychítal. 00:05:51-8

T: Ani jednomu nebo bráchovi, sobě? Že by si to dával za vinu. 00:05:56-4

R6: Ne. 00:05:57-7

T: Tak to koukám, že u vás byl docela klidnej rozvod. 00:06:02-3

R6: No rozvod jo no. 00:06:04-3

T: A takže ty si teda vyrůstal v péči nebo ve střídavý péči nebo v péči matky, otce? Jak si to přesně měl? 00:06:09-4

R6: Byl sem u táty a dá se říct, že každý víkend jsem navštěvoval mámu. 00:06:19-0

T: A když si navštěvoval mámu, tak měl si u ní jakoby svůj vlastní pokoj? 00:06:23-6

R6: Ano měl. 00:06:23-6

T: Měl a musel si se pokaždý sbalit, jako svoje věci nebo si ty věci měl jakoby i tam? 00:06:29-2

R6: Měl jsem věci tam, ale většinou jsem si bral jakoby svoje věci ještě. Takže jsem to jakoby střídal, že sem si odvážel ty nějaký věci, co sem tam měl a střídal jsem věci tam. 00:06:43-7

T: Jo a kde ses cejtil víc doma? Asi u táty že jo? 00:06:45-4

R6: Ano. 00:06:45-4

T: A takže po rozvodu rodičů si se nemusel stěhovat? 00:06:51-9

R6: Ne. 00:06:51-9

T: Takže si nepřišel o kamarády a o nikoho? 00:06:55-7

R6: Přesně tak. 00:06:54-9

T: Tak to je dobrý, ale brácha jo asi ne? Když ten se odstěhoval k mámě? 00:06:57-8

R6: Jo brácha ten o část kamarádů přišel, ale tak máma se nestěhovala zas tak daleko, takže brácha..o většinu kamarádů přišel, ale ty věrný zůstali. 00:07:14-0

T: A viděl si rozvod rodičů spíš jako negativní věc nebo si v tom shledával i něco pozitivního? 00:07:19-9

R6: Jak už jsem říkal, tak spíš pozitivní, že každěj je teďka šťastnější jo, doma nejsou hádky, u mámy doma taky ne, takže spíš pozitivní. 00:07:33-1

T: A nechyběla ti jako máma, když si bydlel u táty? 00:07:36-3

R6: No tak samozřejmě chyběla, ale jak říkám, jsem jí navštěvoval o víkendech, někdy i třeba v tejdnu, takže tak jsem si to vynahrazoval. 00:07:43-1

T: A neviděl si třeba pozitivum i v tom, že by si měl třeba dvoje Vánoce, víc dárků? 00:07:50-8

R6: Já jako Vánoce zas tak extra neslavím, takže ne. 00:07:56-5

T: Nebo třeba dvoje narozeniny, jakoby oslavy, že jo? 00:07:58-9

R6: No tak jako já v tom pozitivum nevidím, spíš to bylo lepší, když byla rodina pohromadě a všechno se to oslavilo na jednom místě. 00:08:09-3

T: A změnilo se nějak tvoje chování po tom co se rozvedli? Jakože by se ti třeba ve škole zhoršil průměr nebo že by si dělal nějaký naschvály? 00:08:18-6

R6: No pár průserů jsem měl, ale né že bych to dělal naschvál, spíš se jednalo, já nevím jak bych to řekl, jednalo se o to, že jak jsem říkal, v tom začátku toho rozvodu, to sem nebyl rád, že jsou od sebe, tak v tom čase sem dělal jakoby ty blbosti a pak když už jsem si to v hlavě srovnal, tak už to bylo lepší a průsery přestaly a je to dobrý. 00:08:50-0

T: Ale dělal si prostě něco na truc, jako co by si nedělal, kdyby se nerozvedli? 00:08:52-9

R6: Přesně tak. 00:08:54-3

T: Takže to na tebe mělo takovejhle dopad? 00:08:56-0

R6: Hm. 00:08:58-7

R6: A jak se k tomu stavíš dneska? Je něco co by si změnil, že by ses jinak zachoval nebo něco co tě jako opravdu mrzí, že si udělal? 00:09:08-4

R6: Tak jako nedá se říct, že něčeho lituju, ale spíš by mě jakoby zajímalo, jak by to dopadlo, kdybych šel bydlet k mámě a ne k tátovi, jestli bych třeba dodělal vysokou školu, kterou jsem skončil hnedka po roku a tak no. 00:09:29-8

T: Proč si skončil školu po roce? 00:09:29-6

R6: Protože mě k tomu vlastně nikdo nedonutil no. 00:09:38-5

T: Aha a ty vlastně teda teďka pracuješ? 00:09:40-8

R6: Ano. 00:09:44-2

T: A kde pracuješ? 00:09:43-0

R6: Pracuji pod svým otcem. 00:09:46-3

T: Umhm a myslíš si, že kdyby si bydlel u mámy, že by si i tak dělal pod tátou? 00:09:52-0

R6: Myslím si, že ne. 00:09:52-9

T: A nepřemýšlel si jako nad tím, že když sis vybral tátu, už nad tímhle? Že by si třeba v budoucnu u něj nemusel pracovat? 00:10:02-0

R6: Nepřemýšlel, ale já u něj pracuju, protože nastaly takový situace, kdy sem prostě musel pomoci a tak nějak jako...docela mě ta práci i baví, i když jako každá práce má své mouchy a jako, nevím co dál na to říct no. 00:10:20-2

T: Takže ty si vlastně u táty zůstal jenom kvůli těm kamarádům, jak si říkal a škola a tak ne? 00:10:26-7

R6: Jako bydlení? 00:10:26-7

T: No. 00:10:29-5

R6: Jo. 00:10:28-4

T: Umhm. 00:10:32-0

R6: Tak jako měl jsem i dobré vztahy s tátou vždycky, nijak jsem se s ním nehádal nebo to a vždycky jsem jako respektoval oba dva rodiče a tátu zvlášť. 00:10:40-8

T: Umhm a s mamkou si neměl tak dobré vztahy? 00:10:43-2

R6: Neříkám, že sem neměl dobré vztahy, ale táta pro mě byl vždycky jakoby takovej větší vzor. 00:10:55-1

T: Aha a nebylo ti líto, že ste byli jako s bráchou oddělení? 00:10:58-4

R6: To mě mželo na rozvodu nejvíc. 00:11:03-4

T: Hm a jakej máš pohled na rozvod obecně? Myslíš si, že je to jako nějaká špatná věc nebo dobrá věc? 00:11:12-1

R6: Podle mě, je to pro ty rodiče asi dobrá věc, protože když si člověk nerozumí s tím druhým, tak jako, nevím no, trápit se jenom kvůli dětem třeba, aby byli spolu, tak jako to mně přijde jako dobrý smysl života, ale pro ty děti třeba to je horší, protože se rozpadne rodina a tak jako z pohledu dítěte špatný, z pohledu dospělého rozumný a dobrý. 00:11:44-6

T: No jasný no a myslíš si, že tě nějak ovlivnil rozvod tvejh rodičů, že to nějak změnilo tvůj názor na manželství? Jako když se tě zeptám, chtěl by si jako vstoupit do manželství? 00:11:56-5

R6: Určitě chtěl. 00:11:58-7

T: Takže tě to nijak nepoznamenalo? Nemáš z toho strach? 00:11:59-6

R6: Ne, ne. 00:12:01-3

T: Tak to je dobře. A pamatuješ si, jaký byly vztahy s prarodiči před tím než se rozvedli a jak tomu bylo teďka po rozvodu? Jakoby i třeba v tuhle dobu? Jestli se to nějak změnilo. 00:12:12-4

R6: Před rozvodem byly vztahy výborné, vlastně máma se bavila s tátovějma rodičema, táta s máminýma a teď vlastně celá komunikace úplně zanikla, už jako vůbec se nebavěj no. 00:12:36-3

T: A mně jde spíš jako o tebe, jestli.. 00:12:38-9

R6: Jo o mě, já mám komunikaci s prarodičema... 00:12:42-6

T: Pořád stejnou? 00:12:42-6

R6: Pořád stejnou. 00:12:44-0

T: S oběma jako stranama? 00:12:44-8

R6: Ano. 00:12:46-5

T: Jo takže si nepřišel potom, že ses jakoby..zůstal u táty o třeba máminý rodiče? Jako že by si je třeba míň vídal nebo byly nějaký horší vztahy? 00:12:53-8

R6: Nene, tak my jsme navštěvovali vlastně máminy rodiče, já nevím, 5 krát do roka a furt to zůstalo. 00:13:01-3

T: Jo takhle, no tak to jo. A tak moje poslední otázka bude: jestli si pamatuješ jestli se vyskytl rozvod u vás v rodině i jako v předešlých generacích? Jako jak z máminý strany, tak z tátový strany. Jestli rodiče byli rozvedený, jejich rodiče. 00:13:22-9

R6: Ne. 00:13:24-0

T: Ani z jedný strany? 00:13:24-0

R6: Ani z jedný strany. 00:13:26-9

T: Takže vlastně vaši jsou jakoby první teda? 00:13:28-7

R6: Jo. 00:13:32-1

T: Tak jo, tak díky, tak to bude všechno. 00:13:37-3

Respondent č. 7

T: Dobrý tak můžeme začít, tak já bych tě poprosila, jestli by ses mi krátce představila. 00:00:05-2

R7: No tak já jsem Monika a co by si potřebovala vědět? 00:00:16-9

T: Máš nějaký sourozence? 00:00:18-5

R7: Mám hodně sourozenců. 00:00:25-8

T: A tak mi rovnou řekni kolik jim je. 00:00:25-8

R7: Jako všechny? Vlastní i nevlastní? 00:00:31-7

T: No ano. 00:00:35-4

R7: No to bych si to musela pamatovat. 00:00:37-5

T: Alespoň zhruba. 00:00:40-4

R7: Tak jediná vlastní co je teda Pavlína, tý je kolik zruha..no tak 32 mám pocit, potom mám...já si to snad najdu kolik jim je. 00:01:13-2

T: To nemusíš, hlavně mě zajímá ten sourozenec, kterýho se týká rozvod. Kolik mu je teď. 00:01:20-8

R7: No tak všech se týká rozvod, všechny jsou rozvedený, pak mám jako polovlastní... 00:01:25-8

T: Ale jako kterých se týká ten rozvod, kterým sis prošla ty. 00:01:32-6

R7: Jakože s kým sme ho zažívali spoločne? 00:01:33-1

T: Ano presne tak. 00:01:33-1

R7: No tak v podstate to už jsem zmínila. 00:01:37-9

T: Jo dobre. A kolik bylo tobě, když se vaši rozvedli? 00:01:46-9

R7: 8. 00:01:46-7

T: A teď je tobě kolik? 00:01:51-9

R7: No to je taky zajímavá otázka, myslím, že 33. 00:01:54-9

T: A jaký je tvůj rodinný stav? 00:01:56-7

R7: Jsem vdaná. 00:02:04-2

T: A tvoje nejvyšší dosažený vzdělání je jaký? 00:02:12-0

R7: Vysokoškolský. 00:02:12-3

T: Umhm dobre, tak jo. Tak začneme. Když se tě zeptám: pamatuješ si jaký byly vztahy v rodině před rozvodem? Jako obecně v celý rodině? 00:02:25-5

R7: No to je strašně širokej pojem, protože já mám hodně velkou rodinu. 00:02:33-1

T: Tak jako v tý...tak se tě teda zeptám: jak si vnímala vztah rodičů, předtím než se rozvedli? 00:02:41-5

R7: Jako jejich vzájemný vztah? 00:02:42-9

T: Ano. 00:02:42-9

R7: No, tak nějak...nepřišlo mi, že by tam bylo něco jiného, divného. Jediný co jsem zaznamenala v podstatě před rozvodem bylo, že se častěji zavírali v kuchyni, babička nás hlídala, nesměli sme tam chodit, protože se bavili o věcech a zpětně, nám to bylo řečeno, že to, že nás fyzicky trestaj, bylo způsobený tím, že byli nějaký jako podrážděný na sebe vzájemně, ale my sme to nevnímali, jakože to souvisí s nějakým rozvodem nebo nic, nám to přišlo normální. 00:03:26-4

T: Jako vám přišlo normální, že vás jako fyzicky jako? Jak si to říkala? 00:03:33-8

R7: V podstatě od mailička, takže nám na tom nepřišlo nic divného. 00:03:38-1

T: Jakože vás obě dvě mlátili, za to, když ste něco udělaly špatně? 00:03:43-7

R7: Jo. 00:03:44-2

T: Aha, dobre a pamatuješ si, jak dlouho trvalo manželství jejich? Před tím teda než se rozvedli, jak dlouho byli svoji? 00:03:53-3

R7: Myslim si, že kolem 10 let. 00:03:57-5

T: A teda řešili, jakoby hádali se i před váma? 00:04:04-0

R7: Oni se vůbec nehádali. 00:04:04-5

T: Nehádali se? Takže ste nikdy neslyšely žádný hádky? 00:04:07-7

R7: Ani svědkem nějakého třeba křiku vůči nám, jako směrem na nás. A mezi nima vůbec žádnéj konflikt nikdy sem..jakože.. 00:04:21-8

T: A to že se chtěli rozvést ti oznámili nebo to s tebou probírali? 00:04:25-7

R7: No jako probírali...ne neprobírali, to nám bylo asi... 00:04:40-1

T: No jako jestli řekli: my se chceme rozvádět a jakože to s váma nijak jako... 00:04:41-9

R7: Ne, jako určitě jeden z nich mám pocit, že máma nám to řekla, ale spíš jakože se to bude dít, jako že by se nás ptali, jestli se nám to líbí nebo ne, to se nás nikdo neptal samozřejmě, prostě se nám to oznámilo, jenomže mně bylo celkem jedno jestli se rozváděj nebo ne, mně vadilo, že se musíme odstěhovat. 00:05:08-8

T: Jo k tomu se pak dostaneme ještě a pamatuješ si, kdo podal žádost o rozvod? 00:05:15-0

R7: Tak jako nevím to úplně přesně, ale myslím si, že máma. 00:05:21-4

T: A víš proč? 00:05:23-6

R7: Jo asi. 00:05:26-8

T: A proč? 00:05:26-8

R7: Protože měl otec jiné ženy. 00:05:33-5

T: Aha, dobře a měl na tebe průběh toho jejich rozvodu nějaký vliv? 00:05:42-0

R7: Jako průběh rozvodu, asi kromě toho, že oni na nás byli jakože agresivní, protože byli nervózní ze sebe, to jako dítě nedokáže posoudit, tak vůbec jako nemám pocit, že by se nás dotknul jejich rozvod, nás se dotklo to, že sme se museli odstěhovat, někde v 3. třídě, úplně do jiného města, my sme byli vytržený z našeho prostředí, našeho jakoby domova a tak, ale to že jestli se oni rozvedli, jestli se spolu bavěj nebavěj to se nás nějak jako nedotíkalo. 00:06:26-3

T: A měla si možnost si vybrat u koho z rodičů chceš zůstat? 00:06:37-6

R7: Ne. 00:06:38-8

T: Jak to? 00:06:38-8

R7: Tam automaticky sme prostě šly k mámě a automaticky sme se sní odstěhovaly, otec nebyl schopen se o nás postarat, neuměl si pořádně ani uvařit, takže se to teprv všechno učil a vůbec nechtěl nebo nám to bylo prezentovaný jako tak, že nás vyhodil pryč, ale nevím, to zase je jednostranný, jakoby nebyl, jak to říct.. 00:07:12-2

T: Nebyl schopnej.. 00:07:12-2

R7: V tu chvíli se nedokázal postarat sám o sebe natož aby se staral o dvě další děti, takže automaticky se přepokládalo, že půjdem s mámou a i s tou jsme se odstěhovaly. 00:07:28-1

T: Dobře, a pamatuješ si ještě jak probíhal rozvod jakoby rodičů? Jestli spolu bydleli, když se

rozváděli, jak dlouho to trvalo? Jestli to bylo klidný, rychlý? 00:07:43-8

R7: Jako ten proces toho rozvodu? 00:07:46-3

T: Ano ten proces, jakoby jak se rozváděli že jo. 00:07:50-4

R7: Já vůbec netuším, kdy to začalo, já akorát vím, že v polovině 3. třídy, že sme se museli stěhovat. Jako jak říkám, s náma se tohle neřešilo, my sme jenom...ani žádněj křik nebyl slyšet jenom...občas nás hlídala babička a oni se spolu bavili v kuchyni, kam sme nesměli, věděli sme, že nesmíme do kuchyně, ale jako kdy to začalo a jak dlouho trvalo vůbec nevím, ono to šlo mimo nás, vůbec se to nás nějak nedotýkalo. 00:08:21-3

T: Takže nevíš jestli s váma táta bydlel, když se rozváděli, nebo nebydlel? 00:08:22-6

R7: No my sme byli v tom bytě dokud sme se neodstěhovali, což byla polovina tý třetí třídy a takže když sme se odstěhovali, to už byl ten konec jako toho rozváděcího...ale kdy by soud, to já nedokážu říct, protože to šlo mimo nás, my sme vůbec nebyli do toho zapojený, takže samozřejmě, že sme všichni bydleli v tom bytě furt a jestli on bydlel, nebo nocoval někde jinde, netuším. My sme taky chodili pak někam jinam, nějaký výlety jenom s mámou..takže to nedokážu jako posoudit, ale nemyslím si, že by to nějaká vyloženě dlouhá doba. 00:09:09-2

T: Jenom třeba jestli si tak teďka třeba nevybavíš, jestli třeba bylo nějaký období, kdy se fakt intenzivně hádali... 00:09:15-5

R7: Vůbec se nehádali, já si to opravdu nepamatuju, nikdy sem nezažila, že by na sebe řvali vzájemně, jako nic takovýho si nepamatuju. 00:09:23-8

T: Dobře. A teda táta se tě jako nestažil nějak ukecávat, aby si bydlela u něj? Aby si prostě zůstala s ním? 00:09:33-8

R7: Nikdy, on nechtěl abysme tam s ním žili. 00:09:37-4

T: Jo nechtěl. 00:09:37-4

R7: Respektive ne jakože by nechtěl, on byl prostě...nebyl schopen se o nás postarat, takže z toho důvodu a nám bylo řečeno...no jako rozhodně to nenabídl, jako já mluvím o tom okamžiku, když sem byla v tý 3. třídě, ségra v 1., takže od...v týhle době tak prostě o tom nebyla řeč jakoby jo, já jsem naopak vyslala nějaký signál, že prostě sme se nechtěly odstěhovat jako, chtěly sme tam i zůstat, ale nebyla jiná možnost. Jako oni se takhle odhodli a přes to nejel vlak prostě, nešlo to jinak, museliy sme pryč. Ačkoliv se nám to prostě nelíbilo, tak prostě to nešlo. 00:10:34-4

T: A pamatuješ si jak vnímala rozvod tvoje ségra? Nebo víš to vůbec? 00:10:47-3

R7: No nevím. 00:10:46-9

T: Určitě ste se o tom musely bavit, že jo. 00:10:49-7

R7: Tak jako asi taky blbě no, já nevím, ona byla v první třídě, tak to měla možná ještě horší, že byla v první třídě, ale jako myslím si, že ona byla víc fixovaná na mámu než na tátu nebo měla jsem ten pocit, že spíš hůř asi nesla, když se pak máma jakoby odstěhova, ale...nebo jakoby jezdila pracovat někam jinam, takže to asi nesla možná hůř. Ale nevím jestli nějak extra prožívala...bylo to asi podobný, nechtěly sme od tamtud pryč, byl to náš domov no. Takže asi tak.. 00:11:38-7

T: A jak se k rozvodu stavěli tvoje prarodiče? Jakoby dávali to za vinu tátovi, mámě? Z tátovy strany, z máminy strany...jak to probíhalo? 00:11:52-9

R7: No tak z tátovy strany jsem měla pocit, že byla babička spíš na straně mámy, je tomu tak jako dodnes a snažila se jakoby i podpořit mámu, že si u ní mohla schovat věci naše a tak... 00:12:19-6

T: A z druhý strany? 00:12:19-6

R7: Z druhý strany, tam nevim, že by nějak hodnotili ten jako proces, jako že se to stalo o tom se s náma nikdy nebavili, že by řekli ten je takovej nebo ta je taková nebo...jakoby prostě brali to jako fakt a pak jakoby nás jako podporovali v tý rovině, že vlastně...my sme neměly kam jít, protože máma neměla žádněj byt, nic, takže sem šly jako k nim bydlet přímo, takže sme bydlely vlastně s babičkou a s dědou, nějakou přechodnou dobu tam byla i máma. Pak už pozdějc ne..nebo přechodně tam pak nebyla a byly sme tam ještě s dvouma tetama no, takže nás tam bylo dost. 00:13:10-6

T: A když se tě zeptám: měl teda táta, si říkala, že měl nějaký ženský, tak pamatuješ si nějakou, která by jakoby zapříčinila ten rozvod? Že by nějako měl v tý době? Kterou si znala osobně? 00:13:26-8

R7: No představil nám nějakou Věru, pamatuju si, že byla na mikádo, měla vlnitý vlasy... 00:13:36-2

T: Jako bezprostředně potom co se rozvedli? 00:13:38-7

R7: Já myslím, že během toho. 00:13:41-3

T: Jo během aha. 00:13:44-4

R7: No my sme tam ještě bydlely, občas máma byla pryč a občas tam, respektive..já jsem jednou nějak je přistihla, tak asi další den ráno, nám představil Věru nebo co, nevim. No nevim jestli to bylo další den, ale vim, že nějak někdy, já si pamatuju jenom jméno Věra, takže nám milenku představil. 00:14:13-6

T: A jakej si s ní měla vztah, když už si jí viděla? 00:14:15-9

R7: Žádnej, já jsem opravdu...to byla nějaká jednorázová akce. 00:14:22-0

T: Jo, jenom jednorázová, jojojo. 00:14:22-6

R7: Nebo já nevim jak z jejich strany nebo to, ale nepamatuju si, že bysme jí vídaly nějak pravidelně. On nám jí jednou představil a nepamatuju si, že bysme jí viděly jako znova, po druhý. 00:14:36-8

T: Jojojo. 00:14:38-7

R7: Jako maximálně, že by to bylo to, jak sem někdy je zahlídla plus to představení, to byly jediný dva momenty, který si pamatuju jakože bych je někde viděla. 00:14:50-0

T: Tak jo, tak se přesunem na otázky jako co se týče doby po rozvodu. Tak pamatuješ si, jaký si měla v tý době pocity? Co si cítila, když se prostě rozvedli? 00:15:02-3

R7: No tak samozřejmě jakejkoliv odjezd z Bydžova, když sme jezdily třeba na měsíc nebo tak, tak prostě...no tak nebylo to příjemný prostě, hlavně jako ten první odjezd prostě, jako jak pocity, prostě nepříjemný, chce se ti brečet, nechceš odtamtud odjet, kreslíš si furt ten pokojíček, protože dobře víš jak to tam vypadalo, plus ten barák, seš jako fixovaná na to místo. 00:15:40-8

T: A nepocítila si třeba, že byste byly ve finanční tísní po tom, co ste se musely odstěhovat? 00:15:50-6

R7: No tak to asi byly, zřejmě, když sme bydlely u babičky a neměly sme kde bydlet, neměly sme

peníze na bydlení, proto máma musela odjet ty peníze vydělat do ciziny, takže... 00:16:06-9

T: Takže jako když ste se odstěhovaly, opustil vás táta, tak ste se dostaly do finanční tísně? 00:16:14-2

R7: On prý asi platil nějaký alimenty, co sem tak pochopila, asi jako jeden z mála, respektive tak nějak měla štědrýho manžela, v porovnání s nim, platil pravidelně, včas, vždycky řádně, tak jak měl, ale jestli to bylo dostatečný na uživení, těžko říct, ale rozhodně si nemyslím, že bysme byly nějaký bohatý, spíš naopak. Měla jsem jenom jedny kalhoty, který se praly vždycky o víkendů a oblečení se kupovalo záměrně větší, o tři velikosti, ohrnovaly se rukávy, ohrnovaly se nohavice, kupoval se pásek, abych do nich dorostla. Takže asi sme neměly peníze předpokládám. 00:17:05-9

T: A vyčítala si někomu ten rozvod? Ať už tvým rodičům nebo někomu jinému? 00:17:17-8

R7: (Vzdychnutí) 00:17:19-9

T: Nebo jestli si prostě někoho obviňovala, že on za to může. 00:17:27-0

R7: Jako ani nemám ten pocit, ani ne. Jak říkám, mně jako ten rozvod, asi sem to dokázala už jako pochopit v tom věku, že...jako argument, že někdo je s nějakou jinou ženskou, docela chápeš proč s tím člověkem nechce bejt, tak sem...ale že bych jako vinila tátu z toho vyloženě, jako nevím, úplně nějak takovýhle pocity intenzivní jakoby nebyly tam, to si zas tak jako úplně nevybavuju, že by tam něco takového bylo. 00:18:08-4

T: Jo a takže ty si teda vyrůstala.. 00:18:08-8

R7: Možná spíš ten, já jsem spíš jako nesnášela tu ženskou, kterou jsem viděla, jako než... 00:18:17-8

T: Jako tu Věru? 00:18:17-8

R7: No, ale tak možná to bylo jinak, mně pak bylo řečeno, že to byly různý, já nevím jako, ale jakože že bych to otáčela vůči tátovi, ani ne. Spíš asi na tu ženskou. 00:18:31-1

T: Umhm a ty si teda říkala, že si vyrůstala v péči matky? 00:18:40-8

R7: Nějakou dobu no. 00:18:41-7

T: A jezdila si k tátovi taky? 00:18:43-0

R7: Jo, to sme jezdily se ségrou, v podstatě zhruba jednou za měsíc. 00:18:53-8

T: Aha. 00:18:52-5

R7: Ale jak se to vezme no, on nám dal tenkrát telefonní kartu, tak sme si telefonovali, ségra s ním nějak mluvit nechtěla nikdy, málokdy, tak sem většinou telefonovala já, to ještě z telefonní budky tenkrát na poště. A na nádraží, no teď už to není. A jakoby byly sme v oficiální péči matky, ale jakoby pak sme byly s babičkou a s dědou asi dva roky, převážně, protože máma byla v tý cizině. 00:19:32-8

T: A táta to věděl? 00:19:33-0

R7: No nevím, já myslím, že věděl. My sme se o tom normálně bavili. A no zatím tátou sme jezdily tak jednou za měsíc. Nebo většinou my tam, že nemám pocit, že by on za náma, jako možná párkrát přijel, ale spíš bylo pravidlo, že když sme uměly číst jak vlakový jízdní řády, takže sme už od 3. třídy, ségra od 1. sme jezdily vlakem, autobusem, klidně hodinu. Přejížděly sme z města do města. 00:20:15-1

T: A když si říkala, že předtím vás jakoby ani nechtěl, protože by se o vás neuměl postarat, tak jak se pak o vás staral? 00:20:27-2

R7: No potom se to naučil, naučil se vařit nebo základní nějaký jídla, omáčky, který jako mu chutnaly, nechal si napsat recepty, podle toho se snažil, takže asi za půl roku, rok...já si myslím, že sme zase nejedly tam hnedka na začátku, že bysme, jak sme se odstěhovaly, tam byly hnedka další měsíc, to si myslím, že asi ne, že to trvalo nějakou dobu i než...i on třeba...možná víc pil, možná víc kouřil, nevím prostě, říkal, že mu tam pak bylo smutno, že ten byt je prázdněj, a takový, že měl možná svoje prohřešky jako osobní, nevím. A pak sme tam začly jezdit a on už...nepamatuju si třeba, že bysme měly hlad nebo tak, takže asi nám i něco uvařil, nějaký kuře na paprice si pamatuju, něco takovýho se pak naučil a i nám jako vařil, takže už jako ten víkend, nebo tak co sem tam jely, tak jako to zvládnul. 00:21:32-7

T: Jo, tak aspoň, že tak. A ty si teda říkala, že si se musela...musely ste se stěhovat. Bylo to daleko? Jestli to ovlivnilo, že... 00:21:45-7

R7: Ty dvě hodiny jako cesta autobusem nebo vlakem, no mně to přijde docela daleko, jakože to nebylo..prostě musely sme změnit školu, nemohly sme chodit do stejny školy. 00:21:57-5

T: Takže si asi ztratila i nějaký kamarády co si tady měla? 00:22:01-6

R7: No tak většinou ztratíš kontakt, s někým si třeba píšeš, ale to už není takový, seš prostě už v jinym světě v podstatě a zapadáš do jinýho pak kolektivu a jinam no. 00:22:17-0

T: A pamatuješ si pak jako...teda mluvila si o tý Věře...tak našel si táta někoho novýho, s kým třeba zůstal nebo máma? A jakej si k nim měla vztah? Jestli by si mohla říct. 00:22:28-9

R7: To je strašně složitý jako těch lidí.. 00:22:34-8

T: Tak třeba toho, co tě nejvíc jakoby ovlivnil. 00:22:41-9

R7: No ovlivnil.. 00:22:42-0

T: Nebo s kým třeba táta zůstal nebo máma zůstala. 00:22:45-5

R7: No tak u táty to bylo takový přímočařejší, tam ty co byly krátkodobý známosti, o těch my nevíme v podstatě, protože sme tam nebyly, tak víme jenom o jedný, která trvá dodnes. 00:22:59-1

T: A s tou máš jakej vztah? 00:22:59-1

R7: Kterou si pak i vzal, to bych asi nějak nerozváděla, prostě nějakěj neutrální, takovej...standartní. 00:23:16-3

T: A co se týče mámy? 00:23:15-3

R7: Máma ta měla...no nebo tím, že sme s ní bydlely, takže sme věděly o těch partnerech, ta jich měla několik, ale jeden byl v podstatě no takovej pro mě né příliš pozitivní, v podstatě mě vyburcoval i k tomu jako, že sem se rozhodla, že se vrátím zpátky k tátovi, když mi bylo 13, chtěla jsem se odstěhovat pryč od tamtud. A no, takže pak byli ještě jakože jiný, jiný vztahy, s tímhleťím člověkem to stejně pak ukončila, půl roku potom, co sem se odstěhovala. 00:24:04-6

T: A vrátila si se zpátky k mámě nebo si zůstala u táty? 00:24:08-0

R7: To už nešlo, protože ten proces byl takovej zdlouhavej, toho stěhování, muselo proběhnout nějaký soudní řízení, já jsem teda u toho nemusela být, ale bylo mi řečeno, že pokud se odstěhuju, že už se

nesmím vrátit zpátky a že už máma nebude chtít procházet všema těmahle procesama a tím vším a trošku jí do dneška zazlívám, proč ho nevykopla dřív, protože ten proces trval tak asi půl roku, nebo jako dlouho, protože se to muselo domlouvat na obou stranách a všude, takže věděla, že prostě tam nechci být, proč tam nechci být a vlastně jsem se odstěhovala na konci školního roku, 30. 6. a v podstatě, myslím, že nějak v lednu ho vyhodila nebo tak, co se rozešli a bydleli v domě, kterej byl mámy, takže ona ho vyhodila z toho domu, takže jako..no ale bylo mi řečeno, že by ho nevyhodila, pokud bysme tam furt bydlely obě, že by nás jako sama neuživila, takže jako z toho důvodu. Takže tím, že já jsem se odstěhovala, tak ona ho jakoby asi mohla vyhodit, já nevím. Nebo jestli jí to došlo až potom, netuším, ale těžko říct, co by se stalo, kdybych tam byla ještě o půl roku dýl. 00:25:41-1

T: A tátovi nevadilo, že se chceš stěhovat k němu? To už byl schopnej se starat? 00:25:46-9

R7: No tak to už tam byla další rodina založena a v podstatě tam měl takovou jakoby...v tu chvíli mi přišlo, že je tam stabilnější zázemí než co bylo u mámy. 00:26:06-1

T: Jo dobře a... 00:26:06-9

R7: Byla tam malá roztomilá sestřička, kterou jsem chtěla taky mimochodem. 00:26:11-5

T: Vážně? Tak to je hezký. A pamatuješ si proč tam ségra brala toho přítele jako dobře? Že se neodstěhovala s tebou? 00:26:24-3

R7: Ne, ta tam zůstala a ségra byla hodně tvárná, ona všechny partnery mámy se na ně nějak jako upínala, se všema byla jako strašně kamarádká a i s jeho rodinou, ona do teďka se s nima vídá, s rodičema tamtoho...chodí k nim domů a má s nima nějaký jako vztahy a kontakty, pro mě to byli cizí lidi a zvlášť, když to byli rodiče takovýho xxx tak prostě já jsem neměla potřebu je poznávat a nějak se s nima bavit, asi jednou jsem tam u nich byla z donucení, když sme jedli králíka prostě, chlupy tam byly snad všude, já jsem měla pocit, že jsou i v tý omáčce, špinavý to tam bylo, psi tam byli, no prostě nějak se mi tam úplně nelíbilo. Ale byla jsem tam jenom jednou, jinak jsem tam chodit nechtěla, takže já jsem se tam s nima nijak nedružila. Respektive všechny máminy partnery jsem brala jako něco přechodného, dočasnýho a nic s čím bych měla nějak víc zabývat nebo nějak se na ně upínat nebo se s nima nějak kamarádit nebo tak. 00:27:45-8

T: Aha a tobě nebylo líto, jakoby že si byla bez ségry? 00:27:50-8

R7: Jak se to vezme, my sme měly takovej zvláštní vztah, já jsem nebyla sama, já jsem měla vlastně nevlastního bratra, malou ségru, měla jsem jakoby zázemí rodiny, já jsem neměla pocit, že jsem sama, takže tam ta ségra byla jakoby teď jinde. Jako dokážu si představit, že ona se cítila sama, protože tam byla jenom s mámou a ta byla věčně v práci, takže tam mohla být sama, ale já jsem ten pocit neměla, my sme se občas i hádaly a prostě taková klasická rivalita. 00:28:30-3

T: Tak to bejvá. 00:28:33-7

R7: Takže nějaký jako, že by se mi po ní stejskalo až takhle, tak jakoby na to nebyl čas, to třeba ani nijak člověk nevnímá, prostě jsem řešila nějaký svoje věci co zrovna se děly tam, kde sem byla a tohle nebylo nijak jako dominantní. 00:28:53-4

T: Jo a dobře a to že se vaši teda rozvedli si viděla spíš negativně nebo i pozitivně v něčem třeba? 00:29:03-5

R7: Ještě jednou. 00:29:05-6

T: No jestli si v tom, že se rozvedli viděla i nějaký pozitiva ne jenom ty negativní věci jako třeba pozitivní...že si měla dvoje Vánoce, dvakrát oslavu narozenin, jestli tě třeba tohleto napadlo? 00:29:17-2

R7: Jo teď si vzpomínám na jednu výhodu. Výhoda byla v tom, že nás přestali mlátit. Že prostě jak se rozvedli, nevím jestli to bylo tím, že byli klidnější, to netuším, ale jako spíš sem měla pocit, že se předháněj, respektive, že když přijedem jednou za měsíc za tím tátou, nebo prostě za nějakou dobu, že nás jako nevidí, tak si nás spíš snaží předcházet a rozhodně nedocházelo k žádnému bití, který většinou probíhalo i nesmyslně, bezdůvodně jenom když jedna z nás začla brečet, tak šel a zmlátil nás obě, jo takže to nebylo nějaký...nebo když sem se šla projet na kole a on měl pocit, že sem se ztratila, tak mě třískal, prostě takový jako, pro dítě úplně nepochopitelný věci. Ale...nebo máma nás mlátila, když sme něco převrhly, tak prostě lepák nebo takový nějaký věci nebo vařečkou, když už ani nevím co. 00:30:29-1

T: Jo takže si teda pocítovala, že když...že si tě táta jakoby kupoval? 00:30:35-2

R7: Nevím jestli kupoval, to nebylo nějak finanční, ale přestali nás mlátit, vlastně oba, máma taky nějak už ani ne, vlastně u té babičky s dědou to ani nešlo, tam se to nijak ani nepraktikovalo a máma vlastně jak byla pryč, tak to bylo to samé, tam byl takovej ten prvek toho jak se rodič vrací po delší době nebo přijede jednou za půl roku nebo prostě i k tátovi po měsíci, tak prostě, že nás neviděj, tak je jako nenapadne, že by nás mlátili kvůli nějaký blbosti. 00:31:12-8

T: No tak to je dobře. 00:31:15-0

R7: Takže tak no a negativní bylo, že sme byly bez obou rodičů nějakou chvíli, což bylo jako takový blbý, ale v tamtom to bylo pozitivní. 00:31:30-6

T: Umhm a změnila si nějak svoje chování po rozvodu? Jakoby že by si dělala něco naschvával, z trucu. 00:31:43-6

R7: No nevím. 00:31:47-3

T: Chovala ses jinak? Nezhoršily se ti známky ve škole? Žádný průšvihy? 00:31:50-8

R7: Tak já jsem vždycky neměla jako žádný problémy ve škole, asi pak nějak jako v pubertě, sem možná byla zamlklejší, to jako mi okolí začlo říkat, ale jakože bych byla nějaký problémový dítě nebo něco... 00:32:14-6

T: No já myslela jako po tom co se rozvedli, že si jim třeba chtěla dělat naschvály jako upoutat na sebe pozornost, tak jestli si třeba něco nevyváděla? 00:32:21-6

R7: Ne, to vůbec ne. 00:32:26-4

T: A jak se k tomu stavíš dneska? K tomu rozvodu? Je něco co by si udělala jinak, že by ses jinak zachovala nebo jestli něčeho lituješ, že si udělala,řekla takhle? 00:32:38-8

R7: No řekla...to je strašně těžký, s odstupem času vidím, že byla chyba odstěhovat se ve smyslu školy, respektive na Bydžovskej gympl, v podstatě ten gympl byl mnohem větší lepší, možná bych měla nějaký jakoby lepší jako start kariéry, otázka je..kdybych zůstala tam, kde sem byla, tak to mohlo být snažší, jednodušší, míň komplikovaný a...těžko říct, ono se to nedá předvídat, protože tam, v té situaci, kdyby tam ten člověk neodešel, tak by se děly hodně špatný věci, tam ta situace už byla nesnesitelná, asi bych utekla z domova nebo prostě nějak by se to vyhrotilo mnohem víc extrémě. 00:33:54-0

T: Myslíš, jako kdyby si neodešla od mámy k tátovi? Nebo jak to myslíš? 00:33:57-3

R7: Jojo, no respektive kdyby ona zůstala furt s tím člověkem, takže já bych tam prostě už nesnesla, nemohla bych tam být. Já jsem zvažovala i nějaký varianty, že budu bydlet u babičky, ale nějak to tam

nebylo akceptovaný nebo co snad, nebo jakoby...já teď nevím, úplně si nevybavuju, jestli to někdo jako zavrhl přímo, že to jakoby nechtěli nebo snad to nebylo vůbec jako na pořadu dne, prostě já jsem chtěla jakoby akorát nebýt v jedné domácnosti s tím člověkem, no a prostě jakoby to vyústilo tak, že sem změnila školu uprostřed studia, takže už to byl takovej standard, být vytrhávaná z jednoho prostředí do druhýho, ale...takže to jakoby zpětně vidím, že mě to jako třeba profesně poznamenalo, jakože jsem mohla být v nějakých oblastech mnohem dál, kdybych zůstala na té jakoby větší škole a nešla do takový malý. A byly tam i větší možnosti, otázka je zase jestli by mi to bylo umožněno, protože ty možnosti tam byly v souvislosti s penězma, že by museli něco přispět, ale to je s otazníkem všechno. To se nedá teď jako zpětna zhodnotit, co je lepší a co je horší. 00:35:30-3

T: A ty si říkala, že se ti stalo něco nebo...jak si říkala, že si byla tady na tom Bydžovským gymplu, kdyby si byla jinde, tak by se nestaly ty věci špatný? Tak jsem tě jako nepochopila, co se jako přihodilo. 00:35:46-8

R7: To bych jako asi úplně nerozváděla. 00:35:49-8

T: Dobře a když se tě zeptám: tak jakej máš pohled na rozvod obecně? Ne na ten tvých rodičů, ale jakoby co si myslíš o tom, když se lidi rozvádějí? 00:36:03-5

R7: Teď jsem ti špatně rozuměla, můžeš ještě jednou? 00:36:05-5

T: Jakej máš pohled na rozvod obecně? Ne na tvých rodičů, ale prostě všeobecně na rozvod. Co si o tom myslíš? 00:36:14-4

R7: No, co si o tom myslím, tak jako, rozvod je skrz na skrz věcí rodinnou, na všech frontách, ségra je taky rozvedená, je to hodně častý, já si myslím, že hlavní problém je v tom, když se lidi berou a moc se neznaj, což byl případ mojí matky, v obou dvou případech, už je dvakrát rozvedená a to je jako první kámen úrazu a druhý je ten, že spolu lidi nedokážou komunikovat a být tolerantní a vyjasnit si věci, což je případ si myslím, mojí ségry, ta komunikace, že tohle byl problém a prostě různě takhle se to objevuje v kombinaci třeba, různý spory. Takže jakoby tyhle věci, když jakoby nefungujou, tak samozřejmě ten vztah nemůže existovat dlouhodobě, to prostě se nedá a kámen úrazu je to, když přijdou děti a ty lidi nejsou schopný komunikovat, domluvit se, tak to už může být...tam je to hodně klíčový. 00:37:41-8

T: A myslíš si, že teda rozvod není žádná špatná věc? 00:37:47-6

R7: Když ty lidi spolu nedokážou komunikovat, nedokážou se snést nebo navíc ještě utíkaj někam jinam, k někomu jinýmu, tak nedává smysl, proč by ty lidi měli být spolu. V baráku bylo milion případů, kdy ten rozvod se měl stát mnohem dřív u těch lidí, děti tím trpěly prostě příšerně, chodily k nám prostě sousedky brečet, protože zrovna někdo vytáhl zbraň na její matku jakože otec nebo se tam prostě rvali, hádali a prostě my sme nic takovýho nezažili, takovýhle extrém. 00:38:30-7

T: Myslíš jako v baráku kde ste bydleli ještě jako všichni dohromady? 00:38:34-7

R7: Jo tak prostě my sme neměli takovýhle problémy, potom když jsem se jakoby přistěhovala zpátky k tátovi, tak se tam děly tyhle věci. Takže jsem měla útočiště u nás doma, ale prostě takovýhle lidi, nemají být spolu, aby se snažili být spolu kvůli nějakýmu třetímu dítěti, který...tamty dvě už vylitly z hnízda, to třetí s nima ještě žilo, tak aby jakoby ta rodina..prostě nesmysl. Ty lidi jako, pokud je u nich jenom komunikační problém nebo něco, ale když už to jde do nějakých úplně scén a agrese a nevím čeho všeho...tahle rodina, o který zrovna mluvím, tak ta je sakra poznamenaná, všechny děti z té rodiny jako jsou prostě poznamenaný, tím co se tam dělo. My sme měli v podstatě pohodový dětství, když se to tak vezme, i když z něčího pohledu to může připadat divný, ale my sme nechodily k žádným psychiatrům, psychologům jako kvůli rozvodu, a že co vám dělali rodiče nebo prostě...my sme nic takovýho neměly. Takže nedává mi smysl, aby spolu byli ty lidi za každou cenu, jako to je zbytečný. Ale myslím si, že mohli by, když už mají ty děti, tak by mohli vyvinout nějakou snahu,

spolu vydržet a vzájemně se tolerovat a komunikovat spolu, vyjasňovat si věc, diskutovat o všem, aby jako ten vztah nedošel k tomu rozvodu, protože to je proces, to se nestane ze dne na den, to prostě je pozvolný a pokud ten vztah se neudrží, tak prostě to dojde do toho zahrávajícího stavu a prostě...který už se pak hodně těžko vrací zpátky, že prostě to moc nejde a takže asi tak no. 00:40:50-1

T: A ty si teda říkala, že jsi vdaná, že jo? 00:40:55-0

R7: Umhm. 00:40:55-0

T: A nebála si se vstoupit do manželství? Neměla jsi nějaký pochyby o tom, že když si věděla, že tvým rodičům to nevyšlo? Neovlivnilo tě to nějak? Neváhala si třeba? 00:41:08-2

R7: Ne, já jsem neváhala, právě naopak partner váhal. Ale já si partnery pečlivě vybírám, takže jako já jsem se rozhodně...neměla jsem ten pocit jakože by se mi stalo něco podobného nebo nějaký obavy z rozvodu, vůbec..a pokud jednou rozvod bude, tak bude jistě oběma stranama nebo nevím, ale není to něco co by ve mně vyvolávalo nějakou hrůzu, děs. Spíš mám možná takovou snahu, tendenci ten rozvod jakoby nemít. Ale rozhodně né, že bych se bála. Mám spíš jinou takovou fóbií z toho co mi kdo vštěpoval v rodině, tak jako v jiným smyslu, ale s rozvodem a s manželstvím to nesouvisí. 00:42:11-2

T: Jakou máš fóbií? 00:42:11-2

R7: Vzhledem k tomu, že tohle je nahrávaný, tak to nebudu rozmazávat. 00:42:21-1

T: Dobře. 00:42:24-4

R7: Soukromě jo, ale ne tady. 00:42:24-4

T: Jo tak já se tě ještě zeptám jestli si pamatuješ, jestli se vyskytl rozvod i jakoby v generacích předtím? Jak ze strany mámy tak táty. 00:42:41-7

R7: Já tě špatně slyším asi jak mluvíš do speakru, tak jestli by si mohla ještě jednou prosím tě. 00:42:52-8

T: Jestli se vyskytl rozvod v generacích před tím? Takže tvoje babička, děda, jestli si prošli jakoby prošli rozvodem. Jestli tam je nějaká dědičná rozvodová linie. 00:43:08-8

R7: No genetická, já bych tomu neříkala genetická. 00:43:12-1

T: (nerozumím) 00:43:17-7

R7: Je to spíš naučený nějaký chování a navmínaný jakoby projevy asi těch rodičů nebo toho zázemí jakoby možná ani nevíme co je normální a co není. Máma pochází ze stabilní rodiny víceméně, až na to, že jich bylo hodně, tak babička s dědou se nikdy nerozvedli, přes všechny problémy a že jich asi měli prý málo, nikdy se nerozvedli, jsou spolu do teď a z tátovy strany tam to bylo trošku divočejší, babička byla myslím 5krát vdaná, se třema partnerama. 00:44:01-3

T: 5krát se 3? 00:44:01-3

R7: Nooo, teď nevím jestli s jedním 3krát nebo se 2 dvakrát, nějak tak no a takže jo no, táta nemá vůbec žádnýho vlastního sourozence, jakože ze dvou rodičů, on má (počítá) myslím si, že 3 sestry, ale každou má jakoby buď s matky nebo s..nemá prostě úplně vlastní sourozence. 00:44:45-8

T: Táta má tři sourozence? 00:44:46-2

R7: Má tři sourozence ano. 00:44:53-1

T: Aha. 00:44:53-6

R7: Jeho otec má nebo měl, on už nežije, tak měl dvě dcery a každou s jinou matkou v podstatě. Vlastně nejdřív měl tu jednu, tu nejstarší s nějakou...ta umřela při porodu, pak měl naší babičku, vlastně táty, a pak měl ještě jinou ženu a s ní ještě dceru a v podstatě babička, ta pak měla ještě s jedním mužem vlastně taky dceru, takže to je ta třetí vlastně sestra. 00:45:32-7

T: Aha, tak to máte složitý. A tak moje poslední otázka se teda bude týkat tvých prarodičů. Jestli si pamatuješ jaký si s nima měla vztah předtím než se rodiče rozvedli a jaký máš teď, jestli se ty vztahy nějak změnily. 00:45:59-4

R7: Myslíš teď jako po x letech nebo po rozvodu? 00:46:01-3

T: No klidně po rozvodu i teď. Jestli tam byla nějaká změna v chování prostě po tom co se rozvedli. 00:46:09-2

R7: To si nějak úplně nevybavuju, že by tam byla nějaká změna, rozhodně ne asi tátovy mámy, tam to bylo nějak podobně, tam sme jezdili vždycky třeba v létě na 14 dní nebo jednou za čas. V tom asi nebyl nějaký rozdíl a babička s dědou z máminy strany, tak tam to bylo asi jiný v tom, že sme tam jako bydlely, takže tam se třeba stala situace, že sem asi, když sme byly moc hlučný nebo nevím co sme dělaly, že i děda jako přilítl a v životě sem ho neslyšela, že by zvýšil hlas, ale teď skoro křičel, ať už sme ticho, ať nekřičíme nebo něco, nebo ať jdem spát, což v životě to tak fungovalo, protože to bylo snad fakt poprvý v životě co promluvil takhle nahlas, takže ale jako...jako nevím no, najednou sme je viděly denně že jo, tak to byli jako náhradní rodiče v podstatě, takže v tom to bylo jiný no, že sme je musely poslouchat, prostě babička nás dávala spát, četla nám pohádky na dobrou noc, bylo to jako jiný no, najednou se starali o další dvě děti no. 00:47:51-8

T: No tak z mojí strany je to všechno. Takže já ti moc děkuju, teďka to típnu aby se mi to uložilo a ještě ti cinknu jo? 00:48:00-7

R7: Dobře

Respondent č. 8

T: Tak dobrý, tak můžeme začít. Tak já bych tě nejdřív poprosila jestli by ses mi krátce představil. 00:00:05-4

R8: No jmenuju se Pavel Doležal, je mi 29 let, dosažený vzdělání vysokoškolský, jsem svobodnej, nic asi víc. 00:00:25-4

T: Umhm dobře, ještě se tě zeptám jestli máš nějaký sourozence a kolik jim je let. 00:00:29-2

R8: Mám jednu nevlastní nebo polovlastní sestru z matčiny strany, s jejím novým přítelem, které je 22. 00:00:55-9

T: Dobrý, tak tohle my stačí a teď přistoupíme k těm otázkám, co se týče rozvodu. Tak já se tě zeptám jestli si pamatuješ, jaké byly vztahy v rodině před rozvodem? 00:01:08-8

R8: No prakticky si nic nepamatuju, ale myslim si, že těsně do rozvodu byly vztahy poměrně dobrý. Nepamatuju si žádný negativní situace v dětství před rozvodem mých rodičů. 00:01:30-2

T: Jo já jsem se tě zapoměla zeptat, kolik ti bylo, když se rodiče rozvedli? 00:01:32-9

R8: No bylo mi nějakých 6 nebo 7. Oni se nejdřív rozešli a rozvedli se pak až za poměrně dlouhou dobu, když už spolu nežili. 00:01:48-3

T: Aha. 00:01:47-0

R8: Takže myslím si, že když se rozešli, tak mi bylo asi 6 a když se rozvedli oficiálně, tak mi bylo už určitě 7. 00:01:56-0

T: Jo dobře, a jak byli dlouho spolu v manželství než se rozvedli? 00:02:04-6

R8: Nooo. 00:02:06-2

T: Nebo rozešli. 00:02:06-2

R8: Ty jo, já ani přesně nevím, odhaduju 8 roků myslím. Dýl asi ne. 00:02:29-6

T: A pamatuješ si, že by řešili svoje problémy před tebou? 00:02:36-6

R8: Nepamatuju. 00:02:36-6

T: Nepamatuješ? 00:02:40-1

R8: Před tím než se rozvedli tak si nepamatuju, protože si z toho moc nepamatuju. 00:02:46-2

T: Takže nevíš jestli ten rozvod, že se budou rozvádět, řešili s tebou nebo bez tebe? 00:02:51-5

R8: No předpokládám, že asi mi to máma říkala, ale že by to řešili s 6 letým dítětem, že půjdou od sebe, to si nemyslím, myslím si že tohle se dřív celkově moc s dětma neřešilo jako dneska, že jenom se to řeklo, vysvětlilo, ale že by se ptali na názor dítěte, to asi jako možná jo, ale stejně když spolu lidi nechtěj být, tak spolu nebudou a je zbytečný pak ptát se dítěte, který z toho ještě nemá rozum. 00:03:32-0

T: Já jenom, mně jde o to jestli jakoby si věděl, že se chtějí rozvést před tím, než jakoby podali tu žádost, že se to pak k tobě nedostalo až když byli rozvedení. 00:03:40-2

R8: To sem asi věděl určitě, když už dávno spolu nežili, dokonce žila matka i otec s novými partnery. A už máma čekala i mojí sestru s novým partnerem, takže teprv v tu chvíli se rozváděli. 00:04:05-1

T: To je docela teda krátká doba, rok potom co se rozešli. 00:04:11-1

R8: No zhruba, to bylo velmi rychlý. Možná to bylo i dýl, nevím. 00:04:21-7

T: A pamatuješ si, kdo se chtěl rozvést? 00:04:25-1

R8: No nepamatuju si, ale předpokládám, že to je asi jasný, že máma. 00:04:29-2

T: Umhm to asi bylo kvůli tomu, že čekala tu tvoji sestru že jo. 00:04:35-0

R8: No to byl asi důvod k rozvodu a samozřejmě my bychom měli probírat proč se rozešli, protože tohle už bylo vyřízení papírů. 00:04:46-7

T: A proč se teda rozešli? 00:04:46-7

R8: No rozešli se proto, že můj táta má až přílišnou slabost pro ženský. 00:05:01-3

T: Aha. 00:05:00-2

R8: Nejenom pro svý. 00:05:05-2

T: Takže tam hrály roli nějaký jinačí ženský jo? 00:05:08-4

R8: No. 00:05:08-4

T: Umhm. 00:05:10-3

R8: Táta jako chtěl...nikdy si asi moc neupíral další ženský což, když ta stávající manželka neví, tak jí to asi nevadí, ale když se to rozvíjí a najednou začne tušit, a pak už to asi bývá problém. A to pak vede k dalším problémům ve vztahu a pak se rozvedli logicky. V podstatě (nerozumím) 00:05:45-3

T: Takže se táta pak rozvedl ještě několikrát? 00:05:48-3

R8: Nerozvedl, ale skončil ve vztahu, protože si našel jinou. 00:05:57-6

T: Takže kvůli tomu samému důvodu vlastně. 00:06:01-5

R8: Nonono, to je důvod. 00:06:08-5

T: A takže teda asi si nepamatuješ jakej měl na tebe vliv průběh rozvodového řízení? 00:06:13-6

R8: No tak to si nepamatuju, já si z průběhu rozvodového řízení vlastně nic moc nepamatuju, určitě na mě nějaký vliv mělo, to že se rozešli, pak rozevedli, logicky to mělo důvod v tom, že si každý našel někoho nového, a když ty rodiče nejsou spolu, tak jsem to samozřejmě vnímal negativně a když ještě měli další partnery, který se samozřejmě vzájemně nemuseli, třeba táta s otčímem. Což tak u chlapů bývá. 00:06:57-3

T: A ty si měl k němu jakej vztah? K těm novějším partnerům? 00:06:58-4

R8: On byl jenom jeden, otčím mě asi poměrně dlouho rozčiloval, a je to tak do dneška a od táty, tam to bylo poměrně složitý, protože těch vážných nebylo tolik zase. Asi jenom 4 nebo 5. Takže jako ty ostatní se zase jako nepočítají, ale tu první si pořádně nepamatuju, pak žil se s Lenkou, s kterou byl velmi dlouho, ta byla poměrně hodně přísná, ale musím teda říct zpětně, že i rozumná žena, která jako...kterou jsem v tu chvíli moc neměl rád, možná až jako zpětně jsem to začal chápat, že to vůbec nebyla špatná ženská, ale...v té době byla taková, no prostě macecha svým způsobem no. I když se ke mně chovala líp než ke svým vlastním dětem. 00:08:24-3

T: Vážně? 00:08:24-6

R8: No, myslím že jo. Minimálně mě nemlátila jak je. 00:08:33-7

T: Jo aha. A ty další? 00:08:39-8

R8: Ty ostatní...tam to bylo..jedna v podstatě ta další byla..to už jsem byl v pubertě a přítelkyně nová, otcova nebyla o moc starší jak já. 00:08:55-4

T: Aha. 00:08:54-2

R8: Takže jsem měl...no byla tak od mě 3/4 roky max. no možná 5, nevím, nevím, myslím, že jí bylo zhruba nějakých 18, když mně bylo 15 no takže.. 00:09:09-9

T: Tý jo. 00:09:12-1

R8: Takovou mladici si našel, ale měli sme vztah spíš jako kamarádskej, nebral sem jí jako nevlastní matku. To byla kamarádka, která teda byla taková trošku tupější (smích). Ale hodná, to zas jo, on si celkově nacházel vždycky nějakou takovou "mouchy snězte si mě" nebo měl takový docela od rány. A takhle to různě střídal no. Jediná máma to měla asi oboje dvoje v sobě, že je hodně hodná a on si asi jako kompenzoval něco co měl předtím. 00:10:08-3

T: Umhm a takže teda si říkal, že se rozvedli rok potom...teda rozvedli rok po tom, co se rozešli takže spolu nebydleli? 00:10:20-0

R8: No zhruba, zhruba. Možná to bylo dýl, moc si to nepamatuju, ale vím, že ten rozvod byl v 7 a ten rozchod v 6 nebo v 5. 00:10:31-4

T: Umhm a měl si možnost u kterýho z rodičů chceš zůstat? Nebo ti to bylo přiděleno? 00:10:40-2

R8: Já nevím asi jsem, asi to bylo automaticky, ne že by mi to bylo přiděleno, ale že se takhle dohodli. Jako asi se mě neptali nebo jestli se mě ptali, tak...no bylo jasný, že zůstanu u mámy. 00:10:59-5

T: A chtěl si zůstat s mámou? 00:10:59-5

R8: Rozhodně jsem chtěl zůstat s mámou nebo asi předpokládám, že krom toho že jsem s ní měl vždycky hlubší vztah, tak jsem nad tím v podstatě asi moc nepřemýšlel, když nebyl problém, dítě automaticky zůstávalo s matkou, což je asi nejlepší řešení. 00:11:29-5

T: A. 00:11:30-0

R8: Když není nějaký problém vážnej. 00:11:32-5

T: A táta se tě nestažil jako nějak přemlouvát, aby si zůstal u něj? 00:11:39-3

R8: Já myslím, že ne, oni když se rozváděli, tak to bylo v poklidu a bylo to všechno tak jak má a vzhledem k tomu, že já jsem vyrůstal tam, kde bylo zázemí a táta se odstěhoval pryč, do jinýho města, takže bylo asi úplně zbytečný aby mě se snažil z mého prostředí kde sem byl zvyklej. A myslím si, že o to ani nějak zásadně nestál, že si byl vědom, že chybu udělal on a takže by bylo lepší abych vyrůstal s mámou. Aspoň takhle ze začátku, no pak asi dál jako vzhledem k nějakým vzájemným velmi silným antipatiím mezi ním a novým máminým přítelem, tak se mě stažil asi získat, abych byl častěj u něj, hlavně potom co se dal dohromady s Lenkou, že vlastně si našel ženskou, která měla sama dvě děti, byla rozvedená, mohla udělat rodinný zázemí a bydleli spolu normálně, měli velký barák, kde sem mohl mít pokoj, takže jsem tam jezdil častěji než dřív, dřív v podstatě když měl...bydlel sám úplně a měl mladou přítelkyni, tak.. 00:13:24-6

T: Takže ty si teda bydlel u mamky a k tátovi si jezdil jenom občas nebo ste měli střídavou péči? 00:13:33-1

R8: No jezdil jsem tam jenom občas, ale pravidelně, od začátku bylo dohodnutý, že budu na víkend nebo jednou za 14 dní trávit u táty. 00:13:46-3

T: Umhm a takže si byl....? 00:13:47-5

R8: Střídavou péči dohodnutou neměli, ale v podstatě to bylo tak, že když bylo potřeba, tak jsem tam mohl jet třeba na dýl nebo když sme se dohodli a bylo to pravidelně, nebylo to žádný nějak, předpokládám, že to nebylo nějak soudně nic nařízenýho, že se spolu vždycky dohodli. 00:14:04-0

T: A musel si se potom co se rozvedli nebo rozešli stěhovat? 00:14:12-4

R8: Ze začátku sme se nestěhovali, to sem bydlel stále v bytě, kde spolu bydleli rodiče dřív, a pak když si našla máma nového přítele, tak sme se stěhovali do jeho bytu. V kterém žijí dodnes. 00:14:32-5

T: Jo. 00:14:35-1

R8: Takže já většinu života jsem trávil v novém bytě a ten starej si v podstatě ani nepamatuju, jak to vypadalo. 00:14:46-2

T: A pamatuješ si jak se k tomu stavěli prarodiče? Jakej na to měli názor? Jestli třeba někomu dávali za vinu ten rozvod? 00:14:55-0

R8: Nepamatuju, nevím, na to nedokážu odpovědět. Ale předpokládám, že když ten důvod byl více méně jasnej, takže babička z máminý strany věděla za kým stát, i když na máho tátu nikdy nezanevřela a měla ho až do svý smrti velmi ráda a myslím si, že z druhý strany..tátovi rodiče, děda byl takovej přísněj, chlap od rány a ten asi taky věděl, či je to chyba a tátovi řekl, v podstatě sme jezdili i já s mámou a s novým máminým přítelem za mým dědou z tátovy strany. Do tý doby co bydlel relativně blízko nám, tak sme tam jezdili, myslím si že by to bylo v pohodě, i když se nerozvedli. 00:16:16-2

T: Jo a teď se tě zeptám jestli si teda budeš pamatovat, jak si se cítil po tom co od sebe odešli? 00:16:25-5

R8: Já si to pořádně nepamatuju, ale prostě jsem z toho byl hodně smutnej. A asi sem to nechápal, proč nejsou spolu, mně to přišlo nepřirozený a neměl jsem z toho rozum a rozhodně jsem jako z toho byl hodně smutnej, ale vzhledem k tomu, že sem mohl tátu často vídat a neměli s mámou špatnej vztah ani potom, nikdy, takže to nebylo žádný jako...nebylo tak stresující, spíš jenom smutný, ale asi ne nějak extra stres. 00:17:17-7

T: No tak aspoň, že tak. A pocítil si po rozvodu nebo po tom co se rozešli, že byste byli ve finanční tísní? 00:17:26-6

R8: Nepamatuju si. 00:17:33-0

T: Nepamatuješ si? 00:17:34-9

R8: Ne ne, asi sme tak jako, co si pamatuju, ve finanční tísní byli, když máma byla samoživitelka, ale asi to nebylo nic hroznýho, nějak sme to zvládali. My sme sami nebyli nijak extra dlouho no takže.. 00:18:04-6

T: A takže nevíš jestli si někomu z rodičů vyčítal ten rozvod? 00:18:11-9

R8: No tak asi nějak zásadně ne, určitě jsem jim to vyčítal, protože se rozvedli jako takový, ale myslím si, že jsem to nevyčítal někomu, že on za to může, že jo. Spíš jakože je to špatně, že to dělat neměli, že chci tátu a takhle, asi jako nějak, že bych do dneška někoho z toho zásadně obviňoval to ne. Táta je prostě takovej, že má to nějak v povaze, no tak není ani první ani poslední chlap, kterej nenechá žádnou sukni. 00:18:52-9

T: Ani teďka se to nezměnilo? 00:18:51-6

R8: No jako zestárnul a už to není takovej...tak se to změnilo, ale myslím si, že ne nějak extrémě, zásadně a že kdyby byl mladý a při síle, že by se to nezměnilo. 00:19:17-9

T: A viděl si ten rozchod rodičů spíš jako negativní věc nebo si v tom viděl i něco pozitivního? 00:19:29-8

R8: No tak určitě jsem to viděl jako negativní, ale zase si z toho pamatuji i pozitivní jako vzpomínky, protože možná se mnou ten táta trávil víc volného času o víkendech, že si mě musel užít a dřív že tím, že mě viděl každý den, takže to bral jako klasicky a o víkendech někde hrál nebo pařil a podobně, takže mi čas až tolik nevěnoval, i když nemyslím tím, že se mnou vůbec nikam nechodil, to ne, ale pak, když se rozvedli, tak se mnou docela různé výlety prováděl a tak. Takže si pamatuju i pozitivní věci, že se mnou trávil čas. 00:20:21-7

T: Umhm tak to je hezký. 00:20:26-8

R8: Negativní věc, že měl dost často nějakou tu novou přítelkyni, na kterou jsem logicky, z toho důvodu, že to nebyla máma, tak a bral jsem jí jako její soupeřku a důvod proč není s tátou, tak na mě působila nějaký čas negativně, že s náma ten čas trávila a asi zas ne nějak razatně no. 00:20:52-5

T: A změnil se nějak, teda jestli si pamatuješ, tvoje chování, po tom co se rozešli/rozvedli? Že bys třeba..já nevím..se ti zhoršily známky ve škole? Něco si dělal na truc? 00:21:03-8

R8: Tak já jsem do školy zrovna nastupoval, takže už jsem byl zvyklej na novou situaci, že už moje sestra přicházela na svět, měl jsem nového tátu, takže asi se mi nezměnilo, nevím no, nevybavuju si výsledky ve škole a podobný věci. Určitě jsem novému otci...nebyl jsem rád, když mi dělal otce logicky, ale vždycky jsem se na truc snažil, aby mně otce nedělal, aby my ho dělal můj vlastní táta, ale samozřejmě logicky, když mě vychovával, tak mi toho otce dělat musel, tak tam vznikly dost často velké konflikty, ale to tak asi bejvá. 00:22:12-6

T: A jak se k té situaci stavíš dneska? Je něco co by si udělal jinak, že by si třeba chtěl být spíš u táty než u mámy? Nebo nějaká situace, ve který by ses dneska jinak zachoval? Něco čeho lituješ? 00:22:23-8

R8: Já snad ani ne, já jako opravdu, když se rozváděli, tak jsem byl malej. A pak už jsem byl poměrně zvyklej na situaci a některý věci určitě jo, ale o tom se mi nechce mluvit. 00:22:50-6

T: Jasný tak to nemusíš. A jakej máš ty sám pohled na rozvod? 00:22:54-3

R8: Tak rozvod, když je nutnej, tak určitě ho schvaluju, nemám prostě s tím problém. Asi by si lidi měli předně fakt dobře rozmyslet, jestli spolu vlastně chtějí žít a jestli se chtějí vzít, ale poměrně dneska už není žádná hranice rozvod a rozchod jo, asi lidi, když by spolu měli bejt...stěžejní věc je, když spolu založej rodinu. To jestli se předtím vzali nebo ne vzali si myslím, že nemá nějak zásadní vliv, ale když spolu ty lidi zakládaj rodinu, tak si myslím, že by měli vědět, že mají šanci spolu vydržet. Dřív to často nepromýšleli a myslím, že ani dneska někteří nad tím úplně třeba ještě nejsou...je jim 20 a vezmou se a logicky po pár letech může přijít rozvod. 00:24:06-4

T: A myslíš si, že ten rozvod nebo to, že se rozešli, na tebe má nějaký vliv? Jakoby, že by ses bál vstoupit do manželství? Z té špatný zkušenosti? 00:24:19-1

R8: No tak vlastně vliv to na mě má no, asi jsem celkově opatrnější a možná i po tátovi míň závazků. Prostě si říkám, že když si nebudu jistej, tak jako to neberu s těma partnerkama nějak vážně a většinou to nevyjde a tak. 00:24:46-2

T: Jo takhle. 00:24:46-2

R8: Ale myslím si, že to taky může být jenom mojí povahou, to zas nemusí bejt zapříčiněný nějakým rozvodem. 00:24:55-3

T: A tak třeba nějakou, nějaký vliv to na tebe má. A ještě se tě teda zeptám na tvůj vztah s prarodičema. Jestli se to nějak v průběhu rozvodu jakoby změnilo, že třeba po tom, co se rozvedli, že by si ztratil kontakt s prarodičema nebo.. 00:25:17-3

R8: Já už jsem o prarodiče přišel poměrně brzo. Děda z máminy strany už nežil, když jsem byl na světě, takže toho jsem bohužel nikdy nepoznal, s babičkou z máminy strany, teda už taky nežije, tak sem se naopak, vzhledem k tomu, že musela mámě vypomáhat, která byla v poměrně špatný psychický situaci a těžko to zvládala, brzo potom rozchodu, tak musela babička jí dost vypomáhat a hodně mě hlídat, takže jsem s ní měl hodně hezkej a silnej vztah. S dědou a babičkou z tátovy strany jsem se vídal a dost často, nejsem si jistej, jestli stejně jako před tím, protože nebydleli ve stejným městě jako my. Bydleli u Chlumce nad Cidlinou, co ž je nějak třeba 15 kilometrů, tak jsem za nima jezdil jenom občas, oni za námi celkově moc nejezdili nikdy, nějak extra moc, spíš my jezdili za nima, i když taky si pamatuju, že jezdili a když se pak táta jeden čas odstěhoval do (nerozumím), tam bydleli teda i moji prarodiče, tak sem tam u nich byl poměrně často. 00:26:57-3

T: Umhm takže si nepřišel o žádnýho z prarodičů vlivem rozvodu? 00:27:01-7

R8: To rozhodně ne. 00:27:06-0

T: Tak to je dobře. A teda moje poslední otázka bude, jestli si pamatuješ nebo vzpomeneš, jestli se rozvod vyskytl i v předešlých generacích? Jak z máminy strany, tak z tátovy strany. 00:27:18-6

R8: Nevím, netuším, ale jsem si skoro jistej, že ne. 00:27:22-3

T: Jo? 00:27:24-3

R8: No počkat, ano, děda vlastně měl druhou ženu. 00:27:31-5

T: Jo? 00:27:31-5

R8: No, z máminy strany ne, ale děda měl druhou ženu a vlastně tátova máma odešla, když byl ještě malej a odešla od nich úplně pryč a ani s nima neudržovala nějaký kontakt a v dospělosti, si myslím, že ani o sobě nevěděli. 00:28:08-9

T: Umhm. 00:28:11-3

R8: Ale zas je pravda, že s babičkou už pak žádný děti neměl. 00:28:31-7

T: Aha, no tak já si myslím, že je to asi všechno, takže já ti moc děkuju. Teďka ten hovor ukončím a ještě ti zavolám jo? 00:28:43-7

R8: Jo. 00:28:43-3

T: Tak jo, tak díky ahoj. 00:28:46-1

R8: Není zač. 00:28:49-9

Respondent č. 9

T: Tak ahoj, já bych tě poprosila jestli by ses mi krátce představil. 00:00:04-6

R9: Ahoj, tak jsem Luboš, je mi 25. 00:00:12-0

T: Máš nějaký sourozence? 00:00:12-4

R9: Mám bráchu, kterej je starší. 00:00:15-6

T: Tomu je kolik? 00:00:15-9

R9: 28. 00:00:19-9

T: Jakej je tvůj rodinnej stav? 00:00:21-4

R9: Šťastně zadaný, 10 let. 00:00:25-8

T: A jak to máte spolu? Bydlíte spolu nebo... 00:00:33-4

R9: Tak bydlíme spolu už 8 let. 00:00:39-6

T: A plánujete nějakou budoucnost? 00:00:46-9

R9: Ne tak 6 let spolu bydlíme. 00:00:46-9

T: A plánujete nějakou budoucnost? 00:00:45-9

R9: Plánujeme koupit barák, rodinu. 00:00:53-6

T: Takže je to na dobrý cestě? 00:00:55-9

R9: Tak nějak. 00:00:54-7

T: Umhm a jaký je tvoje dosažený vzdělání nejvyšší? 00:01:01-9

R9: Středoškolský bez maturity. 00:01:01-9

T: Umhm a kolik bylo tobě, když se vaši rozváděli? 00:01:09-4

R9: Mně bylo 5 a bráchovi 8. 00:01:11-1

T: A toho se to týkalo? 00:01:11-2

R9: Ne, protože je z předchozího manželství. 00:01:15-7

T: Aha, dobře, tak začneme. Takže se tě zeptám, jestli si pamatuješ, jaký byly vztahy v rodině před rozvodem? 00:01:26-2

R9: Tak takový normální jako prostě, dva spolu, normální manželství podlé mě. 00:01:32-5

T: Aha a jak dlouho byli spolu v manželství než se rozvedli? 00:01:37-8

R9: 6 let. 00:01:40-7

T: Umhm a hádali se před tebou? 00:01:45-5

R9: Před náma nikdy, vždycky to tak nějak řešili mezi sebou a před náma ne. 00:01:56-2

T: A to, že se chtějí rozvést si věděl nebo ti to bylo oznámeno jako hotová věc? 00:02:02-3

R9: Nevěděl, já vůbec nevěděl, že se rozváděli. 00:02:08-0

T: A kdo podal žádost o rozvod? 00:02:08-6

R9: Máma. 00:02:12-1

T: A víš proč se rozvedli? 00:02:15-7

R9: Hlavně kvůli alkoholu, protože táta jakoby docela dost pil, lhal a když pil, tak se kuxxxx, tak nějak jako. 00:02:28-4

T: Takže to byl ten důvod? 00:02:28-8

R9: Asi jo. 00:02:32-8

T: A měl na tebe nějaký vliv ten průběh toho rozvodového řízení? 00:02:41-5

R9: Já si myslím, že ne, protože oni to domů netahali ani. 00:02:46-9

T: Takže jako nevíš o tom? 00:02:47-4

R9: Ne. 00:02:47-4

T: Tak to je fajn, že si aspoň nebyl svědkem nějakých hádek a tak. A měl si možnost vybrat si, u kterého z rodičů zůstaneš po rozvodu? 00:03:04-6

R9: Ne to mně bylo soudem, že budu bydlet u mámy. Prostě jsem zůstal u mámy. 00:03:14-3

T: A rodiče spolu bydleli v té době co se rozváděli? 00:03:19-3

R9: Jo. 00:03:20-1

T: A pocítil si, že by tam byly nějaký jakoby horší vztahy než před tím? Že by se třeba víc hádali. 00:03:27-4

R9: Nemluvili spolu, takže asi se nějak jako nebavili nebo tak. 00:03:32-8

T: Takže se spíš jakoby míň hádali než před tím třeba, že jo? 00:03:34-7

R9: Asi. 00:03:35-0

T: A nesnažil se tě třeba...jako soud tě teda přidělil mámě, ale jako z jakýho důvodu? Že táta tě jakoby nechtěl nebo proč si šel k mámě? 00:03:51-9

R9: Já nevím, tak v tu dobu to bylo tak nějak jakože daný, že dítě bude s mámou, tak asi z tohodle důvodu. 00:03:59-2

T: Takže táta se jako nesnažil říkat ti, aby si zůstal u něj, aby si nebyl s mámou? 00:04:04-8

R9: Já si myslím, že ne. 00:04:10-3

T: A co tvoje prarodiče? Komu dávali nebo dávali třeba někomu za vinu to že se rozvedli? Nebo jaký

na to měli názor jestli si pamatuješ? 00:04:18-7

R9: Jako mámy máma to dávala za vinu tátovi samozřejmě, že chlastal a že to nemá cenu takhle jakoby žít dál spolu, vlastně babička od táty, máma táty, tak vlastně to dávala za vinu mámě, že se zas jakoby nesnaží toho tátu uspokojit a takový jakože nedrží kvůli těm dětem, že jo. Jakoby že to nechce udržet. 00:04:48-0

T: A jak je to teď? 00:04:48-0

R9: Teď? Tak já vlastně s tím nemám nic společného, takže jako s babičkou z obou stran, i s dědou tak vlastně vycházím v pohodě. 00:04:56-9

T: A změnily se nějak vaše vztahy potom co se jakoby rozvedli? Že by ses třeba s některým z prarodičů vídal méně? 00:05:05-9

R9: Vůbec ne, vždycky prostě když já jsem chtěl, tak jsem jel za svojí babičkou. 00:05:09-7

T: Takže tě to nějak neomezovalo, že by si nemohl vídat prarodiče? 00:05:12-6

R9: Ne, ne vůbec. 00:05:17-0

T: A měla tvoje matka nebo otec jinýho partnera v průběhu toho rozvodu? 00:05:24-5

R9: V průběhu ne. Možná táta tak jako nějaký sexuální vztahy, ale.. 00:05:31-0

T: A nebyla teda žádná jakoby ta ženská, kterou by si znal? 00:05:38-6

R9: Ne. 00:05:37-2

T: A jak si se cítil přímo po rozvodu? 00:05:42-7

R9: Tak prostě nebyl tam ten táta, tak to bylo takový prázdný, takový jako prostě...takový líto jakože prostě není ta rodina pospolu. 00:05:55-2

T: A nepocítil si třeba, že by po tom rozvodu jste byli ve finanční tísti? 00:06:02-1

R9: Tak jako né v tísti, ale byla na nás jenom máma, takže jako byl tam jeden plat, takže určitě neměli sme to, co sme chtěli. 00:06:13-1

T: Takže myslíš si, že kdyby byli furt spolu, že by sis mohl dovolit jakoby víc než si mohl? 00:06:22-4

R9: Asi ano. 00:06:21-2

T: A ty si teda vyrůstal v péči matky? 00:06:28-2

R9: Umhm. 00:06:28-2

T: A jak často si jezdil k tátovi? 00:06:31-3

R9: U táty jsem byl každých 14 dní o víkendu, to bylo vlastně přidělený soudem, a nebo prostě máma nedělala nějaký jako rozepře, jestli chci být u táty, u mámy. Prostě, když jsem chtěl jet k tátovi, tak jsme jel k tátovi ať to byly víkendy, prázdniny. Tak nějak jakože vůbec jako nebyl problém, když jsem chtěl. 00:06:53-7

T: A vyčítal si někomu ten rozvod? Jakoby tu situaci, co nastala? 00:07:00-1

R9: Ne, je to jejich rozhodnutí. 00:07:02-3

T: Takže ti to bylo jakoby jedno? 00:07:06-5

R9: Tak jako ne jedno, ale nevyčítal jsem to ani jednomu. 00:07:11-0

T: Hm a po rozvodu rodičů...musel si se stěhovat? 00:07:16-1

R9: Ne, zůstal jsem doma vlastně u mamky, tam, kde sme bydleli. To byl její byt, tak sme tam bydleli. 00:07:21-5

T: A tam ste bydleli sami? 00:07:23-1

R9: Já, mamka a brácha. 00:07:24-8

T: Umhm, takže si vlastně nemusel měnit školu. 00:07:31-1

R9: Ne, nic. Všechno zůstalo jakoby tak jak... 00:07:35-9

T: A našli si teda mamka nebo táta někoho po rozvodu? 00:07:41-3

R9: Jo oba měli přítele nebo...táta se pak i vlastně oženil. 00:07:48-0

T: A jakej si měl k němu a pak k ní vztah? 00:07:52-6

R9: Jakoby už jsem ho nebral jako rodiče, takže jakoby spíš kamarádskej, že prostě..u obou nějak jako... 00:08:01-3

T: Bral si je stejně? 00:08:01-3

R9: Tak, tak. 00:08:05-1

T: A takže jako jak si je bral teda jako? 00:08:06-9

R9: Já nevím, prostě že jsou s náma, ale...nevím jak to mám říct. 00:08:17-5

T: Tak jestli si je měl rád, neměl, jestli ti něco vadilo, nevadilo.. 00:08:21-8

R9: Tak spíš byli jakoby, ať mamka nebo taťka, když byli jako spokojený, že zas našli jakoby někoho k sobě, a že měli takovou tu oporu. 00:08:29-5

T: A viděl si vlastně toho dalšího přítele od mamky, tu otcovskou roli v něm? Třeba když si tátu vídal málo nebo... 00:08:41-6

R9: Ne, vždycky jsem bral to je moje máma, to je můj táta. A prostě ten, kdo byl vedle něj, tak to byl takovej spíš, když to řeknu jakoby doplněk tý.. 00:08:53-7

T: Takže si jakoby necítil v něm nějakou autoritu, která tě prostě vychovává? Takže ty si teda bydlel s mámou a máma měla přítele, který bydlel taky s váma? 00:09:05-5

R9: Bydlel, ale nějak jsem ho prostě nebral jako prostě...byl to jakoby, když to vezmu z mojí role, tak jakoby mámy kamarád, ne prostě můj táta. 00:09:17-2

T: Takže viděl si rozvod rodičů spíš jako negativum nebo si v něm shledával i nějaká pozitivita?

00:09:23-1

R9: Spíš negativum, protože vlastně nebyl tam ten táta, neměl jsem tam tu oporu, bylo to takový jako neúplná rodina. Bylo to takový..nevím prostě. 00:09:43-6

T: Jasný a nějaký ty pozitiva? 00:09:45-0

R9: Pozitiva? Dvoje Vánoce, dvoje narozeniny, víc dárků (smích). 00:09:57-9

T: Bylo to tak? 00:09:57-9

R9: Jo tak jo, vždycky se snažil jakoby ten rodič nahradit oba dva, jakoby že nechtěl ať na jedný ani na druhý straně nechtěl, aby ty děti vlastně poznali ten rozvod a snažili se jakoby nahradit jakoby kdyby prostě tam ten táta byl, tak jako ne, že dostanu jenom ponožky, ale i nějaký ten dárek pro to dítě, že jo. 00:10:23-2

T: Hm a nepřemýšlel si, že by si se vrátil nebo takhle...byl si u máma a nepřemýšlel si někdy na tím, že by si šel k tátovi? 00:10:35-3

R9: Jako přemejšlej jsem nad tím a kolikrát jsem chtěl, protože vlastně máma na nás byla sama a musela držet i tu pevnou ruku, takže na nás byla i jakoby pes. Tak jsem si říkal, jestli by nebylo u táty líp nebo to...a ten zas byl na mě hodnej, protože jsem u něj byl chvíli. 00:10:56-8

T: Tak samozřejmě. 00:10:56-8

R9: Tak jakoby jsem si říkal, jestli by tam nebylo líp. Zas na druhou stranu asi by to bylo úplně to samý. 00:11:03-5

T: Takže si to jako nezkusil? 00:11:04-3

R9: Ne. Vždycky jsem byl u mámy. 00:11:07-1

T: A změnilo se tvoje chování po rozvodu rodičů? Jakoby v tom smyslu, že by si dělal víc průserů...něco naschvál co si dělal? 00:11:21-0

R9: Naschvál ne, ale tak já byl xxx od malička, takže asi to tak i zůstalo. 00:11:26-3

T: Jo takže to jako nebylo tím rozvodem? 00:11:28-4

R9: Ne, příčinou jakoby toho rozvodu to nebylo. 00:11:30-4

T: Jo, takže si byl takovej už od malička. 00:11:34-5

R9: Tak. 00:11:34-5

T: Jo, tak to z tebe musela mít mamka radost teda. 00:11:37-6

R9: Jak si mě vychovali, tak mě měli. 00:11:39-7

T: (smích) tak spíš jak tě vychovala mamka teda. 00:11:44-7

R9: Oba vychovávali. 00:11:47-1

T: Aha, a jak se k té situaci stavíš dneska? Zachoval by ses jinak v nějakých situacích nebo je něco, co tě opravdu mrzí, co si řekl, udělal? 00:11:57-5

R9: Tak asi ne, je to jejich rozhodnutí. Měl jsem ty dvoje Vánoce, takže jako jsem byl spokojenej jakoby. Když mě máma štvála, tak jsem šel k tátovi, když mě to nebavilo u táty, tak sem šel k mámě, takže tak nějak jakoby jsem proplouval jakoby mezi nima. 00:12:18-7

T: No takže jako dělal si to na truc, když ti to u mámy vadilo, tak si šel k tátovi? Tak to bylo chování na truc... 00:12:24-9

R9: Ne na truc, viděl jsem v tom výhodu, jakoby že prostě můžu utíct jakoby z toho jakoby, když to řeknu, z toho co nemůžu. Třeba nemohl jsem na diskotéku u mámy, máma mi to zakázala, tak jsme šel k tátovi, táta mi to povolil, takže jsem s tím jakoby vychcával, když to tak řeknu. 00:12:45-6

T: Hm, ale není něco přímo čeho by si litoval, co si řekl, udělal jako, co by mohlo tvoje rodiče mrzet? 00:12:52-3

R9: Ne. 00:12:54-6

T: Tak to je dobře. A jakej máš ty pohled na rozvod obecně? Myslíš si, že je to dobrá, špatná věc? 00:13:04-4

R9: Já jakoby upřímně rozvod neuznávám, na druhou stranu, když už prostě ty dva si fakt nerozuměj, tak jako to je ta poslední nouze, ale jako měli by si to spolu vyřešit, protože to vždycky odnášej ty děti a vždycky se to řeší přes děti. Ale prostě jako když už není zbytí, tak ten rozvod jako je poslední taková štace a nevím no, rodina by měla být jakoby upřímná nebo jakoby pospolu. Rodina má být úplná, že jo, jakoby táta, máma a děti, že jo. 00:13:44-2

T: Takže si myslíš, že jako rozvod je špatná věc? 00:13:45-5

R9: No měli by si ty dva rozmyslet jakoby, před tou svatbou jestli jo nebo ne. 00:13:56-0

T: A myslíš si, že to, že se vaši rozvedli, může mít nějaký vliv na tvoje rozhodnutí, jestli chceš vstoupit do manželství? 00:14:05-4

R9: Jako vstoupit do manželství ne, ale určitě jakoby se snažím vyvarovat těch chyb, proč k tomu došlo. Jak z máminy strany, tak z tátovi strany, prostě se snažím jakoby chovat tak, aby k tomu nedošlo. Prostě spíš pozitivní jakoby takovej dopad. 00:14:23-8

T: Jo, tak to je fajn, takže si jako myslíš, že nemáš strach z toho vstoupit do manželství? Kvůli tomu, že se ti rozvedli rodiče? 00:14:32-9

R9: Ne neberu to tak jestli...že se rozvedli moje, tak se rozvedu já, to vůbec. 00:14:40-9

T: Umhm a pamatuješ si jakoby...nebo jakej máš teďka vztah z prarodičema? A teď nevím jestli jsem se už neptala... 00:14:51-0

R9: Ptala. 00:14:51-0

T: Jo tak nic. Tak se tě ještě zeptám na poslední otázku: jestli si pamatuješ, jestli se rozvod vyskytl i v generacích před tím? Ať ze strany matky nebo otce. 00:15:01-9

R9: Ani u jednoho, ani vlastně od babičky, tam se nerozvedli, z mamky strany, ani z tátovi strany taky ne, tam rozvod taky není. 00:15:13-1

T: Umhm tak já doufám, že v tom nebudeš pokračovat a moc ti děkuju za rozhovor. 00:15:20-0

R9: Já ti taky děkuju, ahoj. 00:15:21-0

T: Ahoj. 00:15:21-0